

پیام آبادگران

مجله رسمی سازمانهای سازندگان ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

Syndicate Of Iran Construction Companies Monthly Magazine

۳۴۳

شماره ۳۴۳، دوره جدید ۱۳ | قیمت ۲۰۰۰۰ ریال | No. 343, Ombbehof 1395 (June, 2016)

امواکبرهای مبایات بر ارزش افزوده پیمانکاران

دکتر ارشدیای هیات مدیره سندیکا با دکتر طاری پیش
معاون مالیات بر ارزش افزوده سازمان امور مالیاتی

از دشواری های سرمایه گذاری
در ایران تا توصیه های
برای کسب و کار سود آور

۸

بناج اولویت
دولت اقتصادی
در سال آخر

۱۲

سرمایه سازی امواکبر
پیش نیاز بهره مندی از
فضای پستالخرم

۱۳

نمود استراتژی
توسعه ملی
در بخش خصوصی

۱۴

قدرت و ثروت ایران
در گرو بین المللی شدن
است

۱۵

صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری

شورای سیاست‌گذاری:

- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (رئیس هیأت مدیره)
- مهندس بهمن دادمان (دبیر)
- مهندس جواد خوانساری (نایب‌رئیس هیأت مدیره و مدیرمسئول)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار)
- دکتر ایرج گلابتونچی (عضو هیأت مدیره)

رئیس کمیسیون انتشارات: ● مهندس علی ورزنده
سردبیر: ● مهندس محمود مصطفی‌زاده

کمیسیون انتشارات و تحریریه:

- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس کاظم سماک (رئیس کمیسیون اقتصاد)
- مهندس عبدالمجید سجادی (رئیس کمیسیون روابط عمومی)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سردبیر)
- مهندس محمد غنی‌زاده (مدیر اجرایی)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی
- مهندس پرهام سیدین

همکاران این شماره:

- دکتر محمود جام‌ساز
- پرفسور هاشم پسران
- مهندس عبدالمجید قوام
- دکتر محمود سریع‌القلم
- دکتر علیرضا مقدس‌زاده اردبیلی

حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پورآقا
خبرنگار: آرزو نوری
عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
امور آگهی‌ها: شقایق خواجه‌نصیری

لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶،
ک.ب: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱

تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷ - فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴

پست الکترونیکی: payam.abadgaran@acco.ir

نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

به نام
خداوند
جان و
خرد

فهرست مطالب

- ۸ ● بخش خصوصی نفس تازه می‌خواهد - سرمقاله
- ۱۰ ● اما و اگرهای مالیات بر ارزش افزوده پیمانکاران
- ۱۳ ● مجمع عمومی سالیانه سندیکا برگزار شد
- پنج اولویت اقتصادی دولت در سال آخر
- ۲۷ ● دیدگاه‌های هاشم پسران، اقتصاددان سرشناس ایرانی
- ۲۹ ● بررسی قانون مالیات‌های مستقیم در سندیکا - سمینار آموزشی قانون تأمین اجتماعی
- دکتر جامساز در گفت و گو با سایت جماران:
- ۳۰ ● دولت در طرح برون رفت از رکود تجدید نظر کلی کند
- در سمینار نوآوری پایدار در ایران امروز مطرح شد:
- ۳۲ ● سرمایه اجتماعی موتور محرک توسعه
- ۳۶ ● پایگرد
- ۳۸ ● تئوری محدودیت‌ها از منظر گلوگاه‌های پروژه - ترجمه عبدالمجید قوام
- ۴۳ ● برگزاری کارگاه آموزشی آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و تبه‌بندی
- اظهارات دکتر سریع‌القلم درباره چالش‌های توسعه در پسابرجام:
- ۴۴ ● قدرت و ثروت ایران در گرو بین‌المللی شدن است
- ۴۶ ● اخبار صنعت ساختمان
- بررسی رونق اقتصادی ایران در میزگردی با حضور ادیب، جامساز و پازوکی:
- ۴۸ ● یک دهه را سوزاندیم
- دکتر علیرضا مقدس‌زاده اردبیلی مدیرعامل و رئیس هیأت‌مدیره شرکت فرآیندنو:
- ۵۶ ● سرآمدی سازمانی آبادگران پیش‌نیاز بهره‌مندی از فضای پست‌تحریم
- در گردهمایی تشکل‌های شورای هماهنگی مطرح شد:
- ۶۰ ● نبود استراتژی توسعه ملی در بخش خصوصی

نوشته‌های نویسندگان، لزوما نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار می‌باشد و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است، در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

بخش خصوصی نفس تازه می خواهد

سرمقاله

عنوان بخش درجه سه وگاهی طفیلی و حتی چیره خوار دولت محسوب می شد. به نظر می رسد اکنون زمان مناسبی است تا دولت با دعوت از همه کارشناسان و صاحبان فن و بخصوص اقتصاد دانان منتقد لوازم دعوت از بخش خصوصی را لااقل کشف و تدوین کند.

۲- عمرمتوسط اجرای پروژه های عمرانی کشور از سه سال در دوران پیش از انقلاب به بیش از ۱۲ سال در دوره اخیر رسیده است. گرچه این دوره زمانی فراز و نشیب داشته و تحت تاثیر عوامل خارجی مانند جنگ تحمیلی و قیمت نفت قرار داشته، اما جالب است که بدانیم کوتاه ترین دوره عمر پروژه های عمرانی - به استثنای دهه میانی ۵۰- مربوط به دوره دولت اصلاحات است که از قضاقت پایین ترین قیمت خود را تجربه کرد و به حدود ۹ دلار در بشکه هم رسید. در مقابل، طولانی ترین دوره اجرای این پروژه ها (۱۲/۵ سال) به زمانی بر می گردد که درآمدهای نفتی در بالاترین سطح و بی سابقه بودند. بنابراین بر خلاف تصور و انتظار اولیه، رابطه معکوسی بین قدرت اقتصادی دولت و زمان اجرای پروژه ها وجود دارد، البته دلایل این امر برای نخبگان جامعه مغفول نیست و تجربه جوامع نفتی خاورمیانه نشان می دهد که هرگاه دسترسی دولت به درآمدهای افسانه ای آسان و امکان پذیر بوده، شعارهای سطحی و وعده های پر شمار رفاهی و عمرانی و تصمیم های محیر العقول روند روبه رشدی داشته است. از طرف دیگر با توجه به اینکه پروژه های عمرانی در زمان اجرا به دلیل جذب اعتبارات و افزایش نقدینگی خاصیت تورم زایی دارد اما پس از پایان ساخت اثر ضد تورمی پیدا می کند، اهمیت بازه زمانی ساخت پروژه ها بیشتر نمایان می شود. بنابراین هرچه دولت ها میزان بیشتری از درآمدهای نفتی و ملی کشور را صرف وعده های پر شمار انتخاباتی و سیاسی می کنند در واقع بیش از قبل به اقتصاد کشور لطمه می زنند و قدرت خرید مردم را کاهش می دهند. از این منظر واگذاری پروژه های عمرانی به بخش خصوصی موجب کاهش

در این راستا هدف نوشتار ذیل آن است که از نگاه فعالان بخش خصوصی و سندیکای شرکت های ساختمانی ایران که عمری به درازای فعالیت های عمرانی مدرن در کشور دارد، نکاتی پیرامون این اظهارات طرح شود، به امید آنکه صاحب نظران توجه بیشتری به آن نشان دهند.

۱- دکتر روحانی به عنوان رئیس جمهور در حالی از بخش خصوصی برای به سرانجام رساندن پروژه های توسعه عمرانی در دست اجرای کشور و تکمیل زنجیره عمرانی دعوت و حتی درخواست ایفای نقش و یاری می کند که قریب صدسال است وارد دوره عمران و آبادانی و قریب به پنجاه سال است که وارد دوره صنعتی شدن شده ایم. اما به رغم این سابقه طولانی هنوز از نظریه ساخت های لازم برای توسعه صنعتی، کشاورزی و رفاهی کشور به جایگاه مطلوب نرسیده ایم. یافتن دلایل این ناکامی، مستلزم آسیب شناسی مکانیسم های گذشته و پایبندی به رهیافت های حاصل از آن است. البته آنچه بیش از آسیب شناسی موضوع مهم است باور به ضرورت رفاه و آسایش مردم و خلق لوازم آن است. به عبارت دیگر اگر اجماعی در مبنای مسئله صورت نگیرد الزامی نیز برای عمل به رهیافت های آسیب شناسی احساس نخواهد شد. سخنان روحانی نشان می دهد که این احساس نیاز، امروز بیش از هر زمان دیگری در دوره بعد از انقلاب اسلامی وجود دارد. گزاره نیست اگر این نظر روحانی را نقطه عطفی در ترسیم مبنای حدود و ثغور نقش دولت در جامعه بدانیم. شاید ترسیم حدود رفتاری و اجرایی دولت از جایگاه تقنینی اندوخته جدیدی به ادبیات حقوقی و قانونی کشور نیفزاید اما قطعاً گام مهمی در نشان دادن غفلت هایی است که تاکنون نسبت به بخش خصوصی به دلیل حاکمیت نگاه دولتی صورت گرفته است. بنابراین عدم توانایی کافی دولت - ولو با هر میزان درآمد نفتی - در توسعه و آبادانی کشور تالی فاسد تجربه و روشی است که در آن بخش خصوصی نادیده گرفته شده و یا به

دکتر روحانی رئیس جمهور محترم در سفر استانی خرداد ماه خود به ارومیه سخنانی بر زبان راند که به میزان اهمیت خود مورد تحلیل و واکاوی صاحبان نظران قرار نگرفت. او در نشست با مدیران و در جلسه توسعه و سرمایه گذاری استان آذربایجان غربی گفت: اصولاً، احداث فرودگاه، کشیدن خط آهن، ساخت مسکن یا احداث اتوبان به عهده دولت نیست بلکه دولت موظف به بهبود شرایط سرمایه گذاری و فضای کسب و کار و ارتقای روابط کشور با دولت های خارجی است تا امکانات لازم برای سرمایه گذاری بخش خصوصی را فراهم آورد. روحانی در ادامه تاکید کرد: حل مشکلات آئین نامه ها، قوانین و مقررات و وظیفه دولت بوده اما سرمایه گذاری در پروژه ها و طرح های کشور به عهده بخش خصوصی و فعالان اقتصادی است و دولت حرکت خود را با کمک و نظر فعالان اقتصادی تسریع و تصحیح می کند. در سال های اخیر کسی در مقام ریاست جمهوری و به عنوان مجری قانون اساسی اینگونه به صراحت و محکم الگوی توسعه عمرانی کشور را ترسیم نکرده بود. در واقع رئیس جمهوری از منظر اقتصادی و عمرانی موضوع نقش دولت در تامین زیربنای لازم برای امور رفاهی و توسعه ای را مد نظر قرار داد و افق تازه ای در ورای چشم های ناظران اقتصادی و فعالان این عرصه خلق کرد و نفس تازه ای در کالبد زنجور بخش خصوصی دمید. هر چند اندک واکنش هایی که در برابر این اظهارات صورت گرفت از زاویه نگاه سیاسی بود و دولت متهم به آن شد که قصد دارد در ۱۲ ماهه منتهی به انتخابات ریاست جمهوری از وظایف خود شانه خالی کرده و بجای پاسخگویی در برابر وعده های زمین بازی را عوض کند. صرف نظر از اینکه چه میزان بین این اظهارات و مسائل سیاسی و چالش های انتخاباتی دولت ارتباط وجود دارد، لازم است به دوراز تفاسیر سیاسی و رقابت جویانه، منطق اصلی اظهارات دکتر روحانی از سوی کارشناسان و صاحبان فن مورد بررسی و واکاوی قرار گیرد.

اتلاف وقت و زمان شده و از طرف دیگر مانع از کلنگ زنی‌های سیاسی می‌شود. (قبل از شروع پروژه سودآور بودن آن وامکان برگشت سرمایه بررسی و سپس قرارداد منعقد و کلنگی زده می‌شود) چنین اتفاقی می‌تواند آغازی برای ساخت زیرساخت‌های عمرانی در زمان کوتاه‌تری شود. چرا که بخش خصوصی هم راساً و هم از طریق فاینانس داخلی و خارجی می‌تواند با هزینه کمتری طرح‌های عمرانی را در زمان کوتاه‌تری به سرانجام برساند. البته پیش شرط این مسئله، آن است که دولت و مجلس دست به مقررات زدایی بزنند و قوانین و آئین‌نامه‌های حامی انحصار را ملغی کنند.

۳- نسبت مستقیمی بین اهداف قانون اساسی و تغییرات و تحولات سه دهه پس از جنگ با تقویت بخش خصوصی وجود ندارد. به عنوان مثال حتی ابلاغیه اصل ۴۴ قانون اساسی از سوی رهبری نظام نیز موجب نشده است که به مرور اهداف قانون اساسی و مقتضیات توسعه کشور تامین شود. یعنی به رغم تاکیدات صورت گرفته و ضرورت‌های موجود، رفتار دولت‌ها و علاقمندی آن‌ها به خرید محبوبیت سیاسی آن‌ها هم به پرهزینه‌ترین شکل ممکن از طریق وعده‌های عمرانی و معیشتی مانع از حاکمیت نگاه قانونی و عقلانی بر این مسئله شده است. دولت‌های پس از انقلاب به رغم شعارهای خود در عمل نتوانسته و یا نخواسته اند، بخش خصوصی را به موازات خود تقویت کنند. اما این بار روحانی با صدای صریح و رسا می‌گوید که بخش دولتی نه اینکه نخواهد بلکه نمی‌تواند مسئولیت ساخت و ساز کشور را بر عهده بگیرد. گرچه این سخن برای کارشناسان به هیچ وجه تازگی ندارد اما دستگاه‌ها ضمه فربه و فرسوده بروکراتیک اداری کشور توان هضم چنین سخنی را ندارد. دولت روحانی که چنین ادعایی دارد باید بیش از دیگران به اهمیت این نقشه راه خود واقف باشد حال آنکه در عمل بخش‌های مهمی از دستگاه اجرایی چنین نمی‌اندیشد و چنین عمل نمی‌کند چه بسا اعتقادی به این نقطه نظر ندارند. بنابراین حرمت امامزاده را اگر متولی نگه ندارد از دیگران چه انتظاری می‌توان داشت؟ در واقع اگر اذعان روحانی به نقطه عطفی برای بازنگری در بسیاری از مقررات و آئین‌نامه‌ها و حتی شیوه‌های عمل دستگاه‌های اجرایی نشود، نسبت نابرابر بخش دولتی و بخش خصوصی در عمل حفظ خواهد شد.

۴- در حال حاضر سفره بیش از ۷۰ هزار پروژه عمرانی نیمه کاره به ارزش فعلی بیش از ۴۰۰

هزار میلیارد تومان بر پهنای ایران گسترده شده است. طبق محاسبات، بر اساس وضع موجود سه دهه زمان لازم است تا این پروژه‌ها به سرانجام برسند. کدام عقل سلیمی می‌پذیرد که این همه زمان و سرمایه در انتظار تخصیص قطره چکانی دولت بماند. حال آنکه راهکارهای تجربه شده‌ای در کشورهای توسعه یافته وجود دارد که نتایج بس بهتری نسبت به توقف پرهزینه این طرح‌ها وجود دارد. این راهکار همان است که امروز روحانی به آن رسیده است. فراخوانی بخش خصوصی واقعی برای سازندگی کشور بازی برد-برد حاکمیت و مردم است. در این رویکرد هم بخش خصوصی و سرمایه‌های مردمی در خدمت توسعه کشور قرار می‌گیرد و هم منافع حاصل از آن به طور مستقیم و غیر مستقیم بین مردم به خصوص طبقات پایین دست جامعه که درآمدهای آنان که مستقیماً به رونق اقتصادی کشور منوط است، توزیع می‌شود. در شرایط موجود درآمدهای نفتی دولت امکان تخصیص لازم به طرح‌های عمرانی نیمه کاره را نمی‌دهد و ادامه وضع موجود نیز هزینه‌های سنگینی بر کشور وارد می‌کند، سخن روحانی و عمل به آن می‌تواند گام بزرگی در تغییر ریل عمرانی کشور محسوب شود. بنابراین هم از نگاه بلندمدت و بنیادین و هم از نگاه کوتاه مدت و مقطعی واگذاری عمران کشور به بخش خصوصی نه تنها امری لازم بلکه اصلی اجتناب ناپذیر است. برای درک بهتر سخن روحانی باید گفت اگر ساخت راه و مسکن کار مردم و بخش خصوصی نیست، پس این بخش به لحاظ اقتصادی چه باید بکند؟

۵- در هیچ کشوری بخش خصوصی با شعار متولد نشده و در ادامه رشد نکرده است. اگر تقویت بخش خصوصی برای نظام سیاسی و مدیریتی کشور یک اولویت است - که باید باشد - لوازم و الزاماتی دارد که بدون توجه به آن امکان پذیر نیست. از جمله پیش شرط‌های مقدماتی این امر آن است که اصل هزینه - فایده بخش خصوصی در فعالیت‌هایش محترم شمرده شود و این بخش بتواند با تصمیم خود در اقتصاد کشور نقش آفرین باشد و در عین حال فرصت‌های مداوم و قابل رقابتی برای فعالیت داشته باشد. اگر بنا باشد بخش اعظم اقتصاد کشور دست دولت یا شبه دولتی‌ها بماند در آن صورت چگونه می‌توان انتظار داشت بخش خصوصی قدرتمندی شکل گیرد. اگر دولت همچنان به مانند رقیب بخش خصوصی عمل کند نابرابری موجود بین قدرت سیاسی

و اقتصادی دولت و بخش خصوصی نتیجه‌ای دارد که در سه دهه گذشته تجربه کرده ایم. از این منظر دعوت از بخش خصوصی برای نقش آفرینی در پروژه عمرانی کشور یک گام اولیه است. دولت یازدهم اگر در عمل شرایط نقش آفرینی بخش خصوصی واقعی را فراهم آورد و از طریق ایجاد رقابت و انحصار زدایی مانع از استیلاي بخش‌های شبه خصوصی - حصولتی - بر اقتصاد کشور شود، به روح و منطق حاکم بر دعوت روحانی از بخش خصوصی لبیک گفته است.

۶- در سال‌های گذشته دولت در واگذاری‌ها بیشتر به فکر فروش اموال و تامین کسری بودجه جاری خود بوده است به همین خاطر نه تنها در این امر مهم (خصوصی سازی) موفق نبوده است. بلکه تا حدودی باشکست نیز مواجه شده است اگر دولت یازدهم بخواهد به گفته آقای دکتر روحانی به بخش خصوصی نقش بیشتری واگذار نماید. باید در حله اول از درآمدهای آنی مورد نظر از واگذاری‌ها چشم پوشی نماید و در مرحله دوم به اهلیت متقاضیان بیش از آورده ریالی اهمیت بدهد همانطور که می‌دانیم بخش‌هایی از اقتصاد که از نقدینگی بیشتری برخوردارند اهلیت کمتری دارند و آن بخشی که توانایی مدیریت و تخصص لازم را دارد فاقد نقدینگی است و این از سیستم غیر متوازن اقتصاد حاکم بر کشور سرچشمه می‌گیرد. در نهایت باید راه و روش واگذاری و آئین‌نامه‌های مربوطه در جهت اصلاح گردد که واگذاری‌ها در جهت رشد اشتغال و پیشرفت تکنولوژی بوده و دولت نیز اطمینان حاصل کند که پروژه‌های واگذار شده اهداف توسعه‌ای مورد نظر برنامه‌ریزان را برآورده خواهد نمود.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران و سایر انجمن‌های تخصصی می‌توانند در بررسی و تعیین اهلیت متقاضیان دولت را یاری داده و بخشی از مسئولیت‌ها را به دوش گیرند. در خاتمه یادآوری می‌گردد که روند واگذاری‌ها حداقل در ۱۰ سال گذشته مطلوب نبوده و حاصلی برای کشور و مردم نداشته است. برای بهبود شرایط انتظار می‌رود راه‌های شناخته شده قبلی کنار گذاشته شده و از تجربیات دیگر کشورهای موفق در خصوصی‌سازی استفاده بهینه شود و به قول سهراب چشم‌ها را باید شست و جور دیگر باید دید **به امید موفقیت بیشتر دولت یازدهم در این مسیر**

اما و اگرهای مالیات بر ارزش افزوده پیمانکاران

دیدار اعضای هیات مدیره سندیکا

با دکتر طاری بخش معاون مالیات بر ارزش افزوده سازمان امور مالیاتی

در حوزه مالیات بر ارزش افزوده مطرح کنند. این دیدار با حضور مهندس منوچهر ملکینی فرد، مهندس محمد پورشیرازی، مهندس سیامک مسعودی و برخی دیگر از اعضای هیات مدیره سندیکا برگزار شد.

روز سه شنبه ۱۸ خرداد ماه اعضای هیات مدیره سندیکای شرکت های ساختمانی ایران با دکتر علیرضا طاری بخش، معاون مالیات بر ارزش افزوده سازمان امور مالیاتی دیدار داشتند تا مشکلات پیمانکاران را

مهندس ملکینی فرد تصریح کرد: سابق بر این ما پیش پرداخت می گرفتیم که در سه قسط ۸ درصد، ۶ درصد و ۵/۵ درصد است. ۸ درصد اول برای دایر کردن کارها و ۶ درصد برای خرید جنس و ... است. پیمانکاران جزو سرمایه گذاران نیستند و جزو شاغلین کارهای خدماتی به شمار می آیند که با پول دولت و تجربه خود کار می کنند. دولت که از روز اول بابت مالیات بر ارزش افزوده به پیمانکاران چیزی پرداخت نمی کند و باید جنسی بخرند یا کاری انجام دهند تا پرداخت شود. بخش پیمانکاری به مالیات اعتقاد دارد اما تا زمانی

برداریم و سهم شما را پرداخت کنیم. تاریخ تعلق مالیات باید تاریخ پرداخت دولت باشد اما دولت پول پرداخت نمی کند و کار اغلب پیمانکاران خوابیده است، به همین دلیل گرفتاری ما، شما و سازمان تامین اجتماعی مضاعف می شود. به هر حال در شرایط بی رونقی هزینه ها بالا می رود و درآمد کم می شود. می خواستیم از شما دعوت کنیم در جمع پیمانکارها حاضر شوید و با ماهیت پیمانکاری آشنا شوید. باید درباره مالیات بر ارزش افزوده به درک مشترک برسیم تا در کنار هم بایستیم نه روبروی هم.

مهندس منوچهر ملکینی فرد رئیس هیات مدیره سندیکا با اشاره به تاریخچه مهندسی در ایران و تاریخ تاسیس سندیکا عنوان کرد: ما به پرداخت مالیات اعتقاد داریم ولی معتقدیم باید از همه پتانسیل های کشور و کسانی که کار اقتصادی انجام می دهند مالیات دریافت شود تا رقابت جریان داشته باشد. وی افزود: درباره مالیات بر ارزش افزوده درخواست ما این است که تاریخ تعلق مالیات همان تاریخ دریافت صورت وضعیت باشد تا وقتی پول را به ما دادند سهم خود را

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۵
شماره ۳۴۳

که پول نگیرد امکان پرداخت ندارد. در حالی که این روند که در قانون سال ۹۱ تصویب شده بود دوباره به شکل تبصره در بودجه ۹۵ تکرار شده است.

وی با یادآوری این نکته که ما در سندیکا کلاسی برای تبیین مالیات بردرآمد گذاشتیم که درباره مالیات بردرآمد علاوه بر تبیین خود از تبیین دولتی‌ها هم استفاده کردیم، تصریح کرد: استدعا داریم باب گفتگو درباره مالیات بر ارزش افزوده باز شود تا اگر خدای نکرده بدفهمی از جانب ما در این باب وجود دارد از بین برود.

مهندس محمد پور شیرازی عضو هیات مدیره سندیکا نیز گفت: اصلاحاتی در قانون ۸۸ انجام شد اما تا قطعی شدن و گذراندن دوره آزمایشی باید اقدامی کرد. مثلا در قالب بخشنامه یا اصلاحیه، دریافت مالیات بر ارزش افزوده درباره پیمانکاران و سازندگان زیربنایی شکل دیگری پیدا کند و معیار پرداخت مالیات بر ارزش افزوده دریافت پول باشد. در مورد گذشته هم که می‌دانید ما مقصر نیستیم و باید با نامه کارفرما ترتیبی برای حال مشکل بدهید.

در ادامه این نشست، **مهندس سیامک مسعودی** عنوان کرد: یکی از وظایف مشترک ما و شما شفاف سازی است تا خدای نکرده یکی از مودیان پشت این ابهامات پنهان نشوند. فعالیت اقتصادی پیمانکاران بسیار شفاف است. همه تراکنش‌های پیمانکاران ثبت می‌شوند. در سه چهار سال گذشته، ما و شما سعی داشتیم علیه همدیگر فن بزنیم اما همه اینها برای این بود که ما به اعتقاد مشترکی نرسیده بودیم، اگر رسیده بودیم محوری‌ترین مشکل ما حل می‌شد و مشکلات جزئی می‌ماند. تکلیف برای همه است و باید همه در برابر قانون مساوی باشند. اگر قانون شفاف باشد کسی نمی‌تواند آن را دور بزند و کسی سعی نمی‌کند علیه دیگری فن بزند.

وی با تاکید بر اینکه تسری این کار به مشاغل دیگر و جاهتی ندارد، افزود باید در این یک

مورد به توافق برسیم تا مسائل جزئی هم حل شود.

مهندس پیحی خاوران سخنران بعدی این نشست بود که درباره تنظیم اظهارنامه‌ها گفت: شما گفتید موقع دریافت پیش پرداخت علی‌الحساب هم مالیات بدهید در حالی که به ما فاکتور نمی‌دهند. ما نمی‌دانیم موقع قرارداد باید بدهیم یا موقع پیش پرداخت علی‌الحساب یا تحویل جنس؟ مغایرتی بین ما و فروشنده هم

دکتر طاری بخش:

ما درباره زمان تعلق نظر شما را منطقی می‌دانیم اما قانون مهم است. من حتما باید در جایگاه قانونی خود چیزی را اجرا کنم که قانون گفته است. پیمانکاری جزو خدمات است و برای صدور صورت حساب تاریخ ارائه خدمت است. کارفرما باید خدمت را دریافت کنند و اعلام کند. ما تابع قوانین موازی مانند استانداردهای حسابداری هم هستیم. قانون استاندارد حسابداری پیشرفت کار را ملاک قرار می‌دهد. استانداردها می‌توانست در مورد پیمانکارها استثنای دریافت پول را در نظر بگیرد که نگرفته است. اگر استاندارد حسابداری شماره ۹ را عوض کنند مشکل حل می‌شود. ولی فعلا و تا زمانی که تغییر نکند نمی‌توان کاری کرد.

وجود دارد. چون آنها تا فاکتور نگیرند اعلام نمی‌کنند.

سیس **دکتر طاری بخش** درباره نکات مطرح شده از سوی اعضای هیات مدیره سندیکا گفت: بنده با این رویه پرداخت در پیمانکاری مخالف بودم که به دوستان به طور شفاهی و طی بخشنامه‌ای اعلام کردم لازم نیست از پیمانکاران مالیات به طور نقدی دریافت شود و مؤدیانی که به هر دلیلی قادر به دریافت نیستند باید اداره کل بر حسب شرایط مؤدی درباره آنها تصمیم‌گیری کند. اما گفتیم باید دولت هم تأیید کند که پیمانکار پول را نگرفته است. پیمانکار امین دولت است و باید پول را بگیرد و پرداخت کند. نظر من این است که پیمانکاران جزو سالم‌ترین مؤدیان بوده‌اند و بهترین ابراز را داشته‌اند.

دکتر طاری بخش تاکید کرد: ما درباره زمان تعلق نظر شما را منطقی می‌دانیم اما قانون مهم است. من حتما باید در جایگاه قانونی خود چیزی را اجرا کنم که قانون گفته است. پیمانکاری جزو خدمات است و برای صدور صورت حساب تاریخ ارائه خدمت است. کارفرما باید خدمت را دریافت کنند و اعلام کند. ما تابع قوانین موازی مانند استانداردهای حسابداری هم هستیم. قانون استاندارد حسابداری پیشرفت کار را ملاک قرار می‌دهد. استانداردها می‌توانست در مورد پیمانکارها استثنای دریافت پول را در نظر بگیرد که نگرفته است. اگر استاندارد حسابداری شماره ۹ را عوض کنند مشکل حل می‌شود. ولی فعلا و تا زمانی که تغییر نکند نمی‌توان کاری کرد.

وی افزود: پیمانکارها با کسی که جنس می‌فروشد فرق دارند. در پیمانکاری اراده شما حاکم نیست و دولت به عنوان طرف معامله تصمیم می‌گیرد و اگر وضع دولت خوب باشد پرداخت می‌کند. تا سال ۹۰ مشکلی نبود ولی از سال ۹۱ مسائل مالی دولت مشکل ساز شده است. درباره جریمه هم تا جایی که ممکن بوده کمک کرده‌ایم

مخصوصا اگر جریمه درباره تاخیر در پرداخت باشد صد درصد بخشیده ایم. اما گاه درباره تسلیم اظهارنامه است که بخشیده نمی شود. کدفروشی و صدور فاکتور تقلبی هم برای ما خط قرمز است. برخی از قراردادهای شما از نوع B.O.T است که پیمانکار سرمایه گذاری را تعهد کرده است که آن مورد از این مقولات مطرح شده جدا است.

وی افزود: در مورد مناطق آزاد، پیمانکاران کار را بدون توجه به مقیم بودن و نبودن گرفته اند که برای خود آنها و کارفرما در درساز شده است. در حالی که می توانستند با اعلام در روزنامه - که شرکت در فلان شهر شعبه زده - یا گرفتن مجوز فعالیت مشکل را حل کنند. بنابراین کارفرما در این باره هیچ تقصیری ندارد. در مورد مناطق آزاد سازمان ما دوست ندارد در موقعیت چالش آفرین قرار بگیرد اما از طرفی ما مجری قانون هستیم و موظفیم طبق قانون عمل کنیم. این موارد را باید شرکت های شما با توجه به سابقه خود بدانند و از آن آگاه باشند. اما درباره پیش پرداخت، به نظر من پیش پرداخت اثبات کننده ارائه خدمت نیست و به آن تعلق نمی گیرد اما در شرایط عادی وقتی شما کاری انجام می دهید و علی الحساب می گیرید، به آن مالیات تعلق می گیرد.

دکتر طاری بخش خاطر نشان شد: تجربه نشان داده مودیان که آگاهی داشته اند منظم تر به پرداخت مالیات پرداخته اند. ما آمادگی داریم در مورد آموزش همکاری کنیم و آموزش اصول مالیات بر ارزش افزوده را بخشی از وظیفه سازمانی خود می - دانیم.

پس از سخنان دکتر طاری بخش، مهندس ملکبانی فرد عنوان کرد: موردی که درباره منطقه آزاد فرمودید دقیقا ناشی از نبود آموزش کافی است. از این رو ما تصمیم داریم قانون مالیات بر ارزش افزوده را برای اعضای خود تشریح کنیم. و برای تبیین این قانون مسئولان معاونت مالیات بر ارزش افزوده ارجحیت دارند. البته همین فضای آموزشی باعث می شود همه با هم یکی باشیم.

در ادامه **مهندس سیامک مسعودی** گفت: ما نمی توانیم انتظار داشته باشیم بر خلاف قانون عمل شود. اما نمی توان نادیده گرفت که تا کنون قانون آزمایشی بوده و اکنون در حال دائمی شدن است، از اینرو از شما انتظار داریم منطق خود را در لایحه اعمال کنید. در این برهه از شما به عنوان مسئول سازمان ارزش افزوده انتظار داریم این مسئله را در قانون دائمی لحاظ کنید. در مورد اینکه شناسه درآمد در مالیات مستقیم تکالیف چیز دیگری است و ما مالیات سود را می دهیم اما در مالیات بر ارزش افزوده ما فارغ از سود پرداخت می کنیم، این دو را می توان از هم جدا کنیم. اما مسائل آنها به هم مربوط است. اگر مشکل ما با مالیات بر ارزش افزوده حل شود در بخش مالیات مستقیم هم مشکلات حل خواهد شد.

در پاسخ به این نکات، **دکتر طاری بخش** تصریح کرد: یادآوری چند نکته لازم است. وقتی کسی قانون را می نویسد باید قوانین موازی را هم در نظر بگیرد. شما اول باید قانون استانداردهای حسابرسی را حل کنید، اگر همین امروز اداره مالیات بگوید با شما مشکلی ندارد، مشکل شما با استاندارد پابرجاست. نکته دوم اینکه یکی از اصول قانون نویسی عدم تبعیض است. در مورد نقدی و اعتباری هم استثناء قائل شدن در سردرست می کند. نکته سوم اینکه اگر ما دفتر عملکرد را ببینیم و به جای ۱۰۰ درصد ۹۰ درصد بگیریم و شما سال بعد در دفتر ذکر نکنید، تکلیف ما چیست؟

مهندس مسعودی گفت: ما معتقدیم کنترل شما نباید برای شناسایی درآمد باشد و بهتر است برای شناسایی دریافت باشد. اگر کنترل را روی درآمد شناسایی شده بگذارید مشکل ایجاد می شود.

دکتر طاری بخش عنوان کرد: معمولا نظر ما درباره درآمد مشترک است. مضاف بر این که عملکرد را سازمان نمی تواند کاری کند. اگر شما استانداردهای حسابداری را اصلاح کنید بهتر به نتیجه می رسید.

مهندس ملکبانی فرد یادآوری کرد: بر اساس

شرایط عمومی پیمان ما صورت وضعیت کار را آخر ماه می نویسیم و به مشاور می دهیم که ۱۰ روز فرصت دارد به کارفرما بدهد. کارفرما ۱۰ روز فرصت دارد و اگر اعتراضی دارد باید ظرف ۵ روز اعلام کند. اما این رویه انجام نمی شود و تاخیر کارفرما را تاخیر مجاز می دانند. ما قرار نبود نسبه فروشی کنیم اما وقتی دولت پول ما را نمی دهد و تاخیر خود را مجاز و تاخیر ما را غیر مجاز می داند چه باید کرد؟ ما که نمی توانیم علیه همه وزارتخانه ها شکایت کنیم و ناچاریم که کزدار و مریض رفتار کنیم. وی افزود: بسیاری از کشورها سیستم نقدی و اعتباری را کنار هم اعمال می کنند و در جایی که خدمات دهنده تقصیر ندارد باید سیستم نقدی اعمال شود. متاسفانه کس دیگری ما را به مسیر خطا می برد. گفته شده کارفرما ۷۰ درصد را بدهد و ظرف ۵ روز ۳۰ درصد را بدهد که متاسفانه این کار را انجام نمی دهد. سیستم پیمانکاری موجود با دولتی که احساس تعهد نمی کرده، به این جا رسیده در حالی که قانون گفته بدون تامین اعتبار نباید پروژه را آغاز کرد.

در پایان دکتر طاری بخش عنوان کرد: اگر دولت را ملزم کنیم که اعتبار پروژه ها پرداخت شود، در صورت عدم پرداخت دولت هم باید جریمه شود ولی برای حل نهایی باید به سیستم استانداردهای حسابداری مراجعه کنید. ما حکمی برای کارفرماها و کارآفرینان گذاشتیم، طبق ماده ۱۵ و ۱۶ در قراردادهای پیمانکاری دولت و بخش عمومی باید تا یک ماه بعد از صورت وضعیت پرداخت نماید در غیر این صورت اگر نتوانند مالیات دهند ما به نیابت از مودیان پول را برداریم. جریمه معادل ۱۰ درصد در نظر گرفته می شود که پیمانکاران در قبال پرداخت آن وظیفه ای ندارند. به هر حال ما هر چه توانسته ایم انجام داده ایم.

مهندس ملکبانی فرد با تشکر از دکتر طاری بخش برای سعی و تلاش ایشان در جهت حل مسائل مربوط به مالیات بر ارزش افزوده پیمانکاران، از هماهنگی با ایشان برای شرکت در کلاسهای آموزشی خبر داد.

گزارش مسئولان سندیکا از

فعالیت‌های سال ۹۴

به مجمع عمومی

پرکارترین سال سندیکا

نشست نوبت دوم مجمع عمومی عادی سندیکای شرکت‌های ساختمانی در اولین روز تیرماه برگزار شد و به روال همیشگی بعد از انتخاب هیأت رئیسه مجمع، مهندس علی آزاد و مهندس سیروس محسنین به عنوان ناظر و مهندس علی ورزنده به عنوان منشی، مراسم رسمیت و با بررسی گزارش کمیسیون‌ها ادامه یافت.

در ابتدای این نشست مهندس منوچهر ملکبانی فرد رئیس هیأت‌مدیره سندیکا با بیان اینکه هیچ وقت حجم کار سندیکا به اندازه سال ۹۴ نبود که در آن بحث برجام و آمادگی برای رویارویی با شرکت‌های خارجی مطرح شد، عنوان کرد: در دوران سخت دولت سابق تنها سفارش ما به شرکت‌ها حفظ حیات بود تا بمانند و روزهای خوب را ببینند ولی در زمان آقای روحانی بحث امید مطرح است. در این دوره وزاری بر سر کار هستند که بر پتانسیل بخش خصوصی اشراف دارند. هیأت‌مدیره ما نیز در این دوره بسیار فعال است و تبلور این فعالیت را می‌توان در تشکیل کلاس‌های آموزشی دید، کلاس‌هایی که بر بالا رفتن آگاهی اعضای ما در راستای منافع حرفه‌ای و ملی تأکید دارند.

وی با اشاره به شورای عالی فنی در بیمه و سه جانبه‌گرایی موجود در گذشته، خواستار بازنگری در ساختار فعلی شد و گفت: در دورانی که سه جانبه‌گرایی وجود داشت این حد از مسائل وجود نداشت. مثلاً بر قوی شدن نقش ماشین‌آلات و کم شدن نقش نیروی انسانی تأکید کردیم که با پی‌گیری به نتیجه می‌رسیدیم. ما در سال ۹۴، در شورای گفتگو در اتاق بازرگانی ایران با وجود

همراهان همفکری مانند مهندس انصاری و دکتر سلطانی فعالیت زیادی کردیم. چند بار نیز در کمیسیون اقتصاد هیأت دولت شرکت کردیم که در مورد زمان تعلق مالیات بر ارزش افزوده صورت وضعیت طرح‌های عمرانی و غیرعمرانی در اختلاف داشتیم. در طرح‌های عمرانی در پیش نویس آمده بود وقتی شما صورت وضعیت را گرفتید و قبل از اینکه سهم خود را بگیرید بلافاصله باید سهم ما را بدهید. مورد دیگر در مورد مالیات بر ارزش افزوده در طرح‌های عمرانی بود که می‌گفتند کل را به ما بدهید، ما سهم خود را برمی‌داریم. در واقع درباره سهم ما هم سکوت شده بود که در پیش نویس اصلاح نمودیم (ماده ۳۰ پیش نویس لایحه).

مهندس ملکبانی فرد افزود: در ماده ۲۹ آمده بود وقتی طرف شما بخش عمومی غیردولتی است، شما مسئولیت تضامنی دارید. به نظر ما مسئولیت تضامنی معنی ندارد و نفر آخر باید این پول را بدهد. توانستیم تاریخ تعلق مالیات بر ارزش افزوده را در تبصره ۱۸ قانون بودجه سال ۱۳۹۵ اصلاح نماییم تا کارفرما ظرف یک ماه آن را به پیمانکار پرداخت نماید و در غیر این صورت اصل و جریمه را می‌بایستی به سازمان امور مالیاتی

پرداخت نماید.

متاسفانه دولت فکری کرد عملکرد ما اعتباری

است در حالی که عملکرد ما نقدی است. وی افزود: بعضی وقت‌ها می‌پرسند سندیکا چه کرده است؟ باید بگوییم این سندیکا سرآمد همه سندیکاهاست و با حداکثر توان خود درباره آینده اقتصادی و سرمایه‌گذاری‌ها و کارهای ناتمام در حال تلاش است. البته اتاق با تیم قوی در این باره کار کرده است و ۱۲۰ هزار میلیارد تومان پروژه مربوط به طرح‌های عمرانی است که قرار شده تا ۶۰ درصد آن بر اساس تخصص و فن واگذار شود نه سرمایه. نحوه تامین منابع مالی هم در دست بررسی است. ما در سال ۹۴ روی دو نکته تأکید کردیم، اینکه سرمایه‌ای که وارد کشور می‌شود باید با مشارکت شرکت‌ها و پیمانکاران داخلی و در اوج خودتکالیبی انجام شود. وگرنه فاجعه آمریکای لاتین پیش می‌آید. با تأکید ما دولت نیز به اهمیت این رویکرد پی برد و روی جهت‌دار شدن سرمایه تأکید کرد یعنی باید سرمایه وارد شود ولی با تکیه بر نیروی انسانی. در مورد واگذاری شرکت‌ها هم روی واگذاری بر مبنای تخصص تأکید کردیم.

وی با اشاره به اجرایی نشدن قانون بهبود فضای

پیام‌آبادگران
خرداد ۱۳۹۵
شماره ۳۴۳

کسب و کار، از وضع قانون‌های مختلف و اجرایی نشدن آنها انتقاد کرد و افزود: باید سهم بخش خصوصی و غیرخصوصی در سازندگی مشخص شود و گرنه با وضعیت فعلی که کار برای شرکت‌ها وجود ندارد آنها از دور خارج می‌شوند و به روزگاری می‌رسیم که هیچ شرکت خصوصی باقی نمی‌ماند.

در ادامه مهندس منوچهر ملکبانی فرد گزارشی از عملکرد هیأت‌مدیره ارائه داد. وی عنوان کرد: سال ۹۴ برای سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران نقطه عطفی از لحاظ حجم، ماهیت و نتیجه‌گیری از اقدامات و فعالیت‌ها به شمار می‌آید. با توجه به فضای ایجاد شده بین‌المللی در تعامل با ایران، سندیکا در راستای حرکت توسعه‌ای کشور تلاش همه جانبه‌ای را با مراودات ملی و بین‌المللی برای شرایط خروج از رکود در تشکلهای صنعت احداث و به ویژه سندیکا به عمل آورد.

تعاملات گسترده این سندیکا با نهادهای تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز از جمله مجلس شورای اسلامی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، کمیسیون‌های اقتصاد و عمران و برنامه بودجه، نهاد ریاست جمهوری، هیأت دولت وزارت امور اقتصاد و دارائی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و معاونت محترم، کمیسیون اقتصادی هیأت دولت، نهاد تعامل، شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی، کمیسیون تسهیل کسب و کار اتاق‌های ایران و تهران در یک هم‌افزایی با تشکلهای همسو جهت تبیین و شفاف‌سازی قوانین، آئین‌نامه‌ها و مقررات مربوط به صنعت احداث به عمل آورده است.

سندیکا در سال ۹۴ توسط اتاق‌های فکر خود حدود ۱۱۰ موضوع مبتلا به صنعت احداث رسیدگی نموده است که نتایج به دست آمده در گزارش دستاوردهای سندیکا قابل دسترسی است و این نتایج در عین حال نشان از ضرورت فعالیت گسترده‌تر این سندیکا در سال ۹۵ دارد. رسیدن به این مهم امکان‌پذیر نخواهد شد جز با هم‌اندیشی و هم‌افزایی تک‌تک اعضای محترم سندیکا

وی خاطر نشان کرد: دستاوردهای سندیکا که با پی‌گیری‌های نفس‌گیر همکاران شما در هیأت‌مدیره به دست آمده در مباحث مالیات بر ارزش افزوده، مالیات‌های مستقیم، مشاغل سخت و زیان‌آور، آئین‌نامه تشخیص صلاحیت، شرایط عمومی پیمان بسیار با ارزش و تا نتیجه‌گیری نهائی مطمئن باشید پی‌گیر خواهد شد. برخورد قاطع تشکلهای همسو

در جلوگیری از انتشار اصلاحیه شرایط عمومی پیمان مدنظر سازمان مدیریت و متعاقب آن بررسی همه‌جانبه چند تشکلی یکی دیگر از آثار همین اقدام‌هاست.

انتشار فهرست‌بها و ضرایب تعدیل از سوی این سندیکا نیز از دیگر موارد قابل ذکر می‌باشد.

مسائل مبتلابه و بسیار حیاتی اعضای تشکلهای صنعت احداث در مباحث مطالبات معوق، اوراق مشارکت منتشره، پروژه‌های نیمه‌تمام، رتبه‌بندی پیمانکاران و توانمندسازی پیمانکاران در برخورد با قانون قوانین و تسهیل قوانین در آموزش فن‌آوری‌ها و روابط بین‌المللی، موضوع آموزش مستمر مهارت و مدیریت در همه زمینه‌ها به عنوان یک رسالت و یک ضرورت در این سندیکا درآمده است. حجم سمینارها و کلاس‌های آموزشی و تفاهم‌نامه‌های آموزشی نشان از این فعالیت‌هاست که امیدواریم این برنامه‌ها با پیشنهاد تکمیلی تک‌تک اعضا منجر به یک برنامه جامع و فراگیر در کل صنعت احداث و سندیکای شرکت‌های ساختمانی شود. وی افزود: اهم اقدامات هیأت‌مدیره که مطابق مصوبات و صورت جلسات هیأت‌مدیره در راستای خدمت به اعضای محترم اقدام گردیده به شرح زیر است:

■ تعیین برنامه و اتخاذ سیاست‌های هیأت‌مدیره در سال ۱۳۹۴

■ حمایت مالی و معنوی از برگزاری کنفرانس منطقه‌ای فیدیک اورآسیا

■ نشست با آقای مهندس شافعی در خصوص تخصیص بودجه برای طرح‌ها و بررسی شرایط عمومی پیمان

■ اعلام مشکلات اعتبارات طرح‌های نیمه‌تمام و بدهی سال‌های گذشته دولت به پیمانکاران به ریاست سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

■ اعتراض به متن شرایط عمومی پیمان مد نظر سازمان مدیریت و درخواست توقف انتشار شرایط عمومی پیمان جدید مد نظر معاونت برنامه‌ریزی و درخواست کسب نظر تشکلهای اصلاح آن

■ ارجاع بررسی جامع و کامل شرایط عمومی پیمان در کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا و تشکلهای همسو

■ اعتراض به لایحه اصلاح مالیات بر ارزش افزوده و پی‌گیری اصلاح موارد مدنظر سندیکا از وزارت امور اقتصادی، کمیسیون اقتصادی هیأت دولت و مجلس شورای اسلامی، اتاق بازرگانی ایران، شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی

■ درخواست کتبی از آقای دکتر لاریجانی ریاست

محترم مجلس شورای اسلامی جهت عدم تصویب لایحه مالیات بر ارزش افزوده قبل از رفع اشکالات اساسی در نظرات اعلام شده سندیکا

■ ارجاع بررسی قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور به کمیسیون‌های اقتصاد و قوانین

■ ارجاع بررسی قراردادهای سرجمع و مترمربع زیر بنا توسط کمیسیون فنی

■ بررسی محورهای برنامه ششم توسعه اقتصادی کشور

■ تلاش برای اخذ کرسی در اتاق ایران و حضور نمایندگان سندیکا در اتاق ایران

■ گسترش همکاری با اتاق بازرگانی ایران در بررسی قوانین و مقررات و پی‌گیری قوانین و مقرراتی که به مرحله اجرا نمی‌رسد

■ بررسی نحوه ورود سرمایه و شرکت‌های خارجی به ایران و نحوه همکاری شرکت‌های داخلی و خارجی

■ اعلام مشکل عدم پرداخت حق بیمه قراردادهای پیمانکاری توسط کارفرمایان و اخذ جرائم از پیمانکاران که منجر به ابلاغ بخشنامه ۱۷۴۷۳۳ توسط معاونت برنامه‌ریزی شد و متعاقب آن طی نامه‌ای از سازمان تشکر به عمل آمد.

■ ارتباط و نشست با هیأت‌های تجاری کشورهای خارجی با توجه به فضای کشور بعد از توافق وین (پسابرجام) که منجر به همایش‌های بین‌المللی و تشکیل کمیسیون روابط بین‌الملل گردید.

■ برگزاری همایش "پسا برجام و فرصت‌های پیش روی بخش خصوصی" با حضور مشاور عالی اقتصادی رئیس جمهور

■ دریافت اطلاعات و تهیه آماری از مطالبات اعضای سندیکا از دستگاه‌های اجرایی دولتی و ارائه به هیأت دولت

■ تأیید و تصویب و پی‌گیری اقدامات لازم برای تشکیل فدراسیون و کنفدراسیون صنعت احداث و انرژی

■ اعلام اعتراض شدید به واگذاری اجرای طرح‌های عمرانی به بخش‌های غیرخصوصی به ریاست جمهوری، وزرا، ریاست مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه و درخواست توقف واگذاری‌ها

■ اعلام رویکردهای مدنظر سندیکا در اصلاح آئین‌نامه تشخیص صلاحیت پیمانکاری به شورای هماهنگی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

■ انعقاد تفاهم‌نامه‌های بانکی و آموزش ایمنی پیمانکاران که در گزارشات آقایان اعلام خواهند کرد.

گزارش دبیر سندیکا

از عملکرد سال ۱۳۹۴

پس از تأکید **مهندس آزاد** بر این نکته که باید دید اگر تلاش سندیکا نبود، شرکت‌ها در چه شرایطی قرار می‌گرفتند، **مهندس بهمن دامان گزارش دبیر از عملکرد سال ۱۳۹۴ هیأت‌مدیره را ارائه داد**. وی گفت: از جانب خود و هیأت‌مدیره از حضور کلیه سروران گرامی در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه ۹۵ که نوبت دوم آن را برگزار می‌کنیم سپاس و قدردانی می‌نمایم. قبل از ارائه گزارش لازم می‌دانم عنوان کنم با وجود اختلاف زیاد در دیدگاه‌های مربوط به هزینه نیروی انسانی و ماشین‌آلات در سال ۹۴ تلاشهایی برای واقعی کردن فهرست بهای پایه انجام شد، که خوشبختانه نتایج خوبی هم به همراه داشت. اما متأسفانه به دلیل بحث مربوط به عرضه محدود و شرایط ناشی از بیکاری‌های فزاینده شرکت‌های فعال صنعت احداث در سال ۹۵ مسئله‌ای پیش آمد که شایسته نبود با آن روبرو شویم از جمله حضور انبوه شرکت‌ها در مناقصات و ارائه قیمت‌هایی که منطق واقعی کردن قیمت‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. آقایان می‌پرسیدند که اگر قیمت‌ها واقعی نیست چرا

قیمت‌های پیشنهادی از طرف پیمانکاران با مینوس بالا ارائه می‌شود. در همین زمینه از شرکت‌ها می‌خواهیم عرضه و تقاضا را در حوزه صنف مدیریت کنند تا روند واقعی کردن قیمت‌ها دچار اختلال نشود. لازم است فرصت‌های کار را با در نظر گرفتن سهم بخش خصوصی از بازار کار طلب کنیم تا پروژه‌ها در معرض رقابت قرار بگیرند و از اعضا بخواهیم که هنگام پیشنهاد قیمت دقت کنند که عواقب ناشی از پیشنهاد قیمت پایین دامن خود آنها را می‌گیرد. ضمن اینکه به دیگران امکان می‌دهد روی قیمت‌های خلاف واقع تأکید کنند.

وی در ادامه افزود: پرسنل خدوم دبیرخانه سندیکا در سال ۹۴ با روحیه‌ای مضاعف ناشی از باز شدن فضای سیاسی و اقتصادی، با رصد کردن کلیه فعالیت‌های اقتصادی صنفی، کشوری و بین‌المللی، ارتباط نزدیک با تشکل‌های همسو، نهادهای اقتصادی و قانونی داخلی و نیز افزایش ارتباط با نهادهای خصوصی، دولتی و خارجی اقدامات بسیار گسترده‌ای را دنبال و به نتایجی دست یافته است که تاکنون کم سابقه بوده است. این برنامه‌ها که در کارنامه سندیکا به تفصیل از آنها یاد شده و در اختیار عزیزان قرار گرفته است، وظایف بس خطیر و گسترده‌تری را در سال ۹۵ برای این دبیرخانه رقم زده است که بدون همراهی، همفکری و پشتیبانی همه جانبه اعضای محترم امکان‌پذیر نمی‌باشد. از کلیه سروران گرامی انتظار داریم حمایت‌های همه جانبه خود را از خدمتگزاران خود در سندیکا دریغ نفرمایند.

در سال ۹۴ هیأت‌مدیره سندیکا در ۴۳ جلسه

هفتگی به بررسی دستور جلسات پرداخت. میزان مشارکت اعضای محترم هیأت‌مدیره در جلسات فوق بیش از ۹۵ درصد بوده است. مجموعاً ۱۱۰ موضوع دستور کار در این جلسات بررسی شد که از سوی کمیسیون‌ها و اتاق‌های فکر ارائه شده بود. کمیسیون‌های سندیکا در سال ۹۴ از هفت کمیسیون به ۱۰ کمیسیون افزایش یافت. بدین ترتیب کمیسیون‌های حقوقی، ماشین‌آلات و روابط بین‌المللی و... به جمع کمیسیون‌های سندیکا اضافه شد.

کمیته‌های بررسی آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی و کمیته بررسی پروژه‌های نیمه تمام و نیز کمیته بررسی شاخه جوان نیز در کنار کمیسیون‌های ده‌گانه به بررسی موضوع‌های مربوطه پرداختند که پیگیری‌های دبیرخانه را روی یکصد و ده تصمیم اصلی علاوه بر امور جاری و خدمات به اعضا به دنبال داشته است.

محورهای اصلی برنامه‌های اجرایی دبیرخانه سندیکا بر اساس فرآیندهای کلیدی و اصلی مندرج در برنامه استراتژیک فرآیند ICT و MCU (مدیریت هماهنگی واحد و فناوری ارتباطات و اطلاعات) و واحد ارزیابی و کنترل در دبیرخانه سندیکا در سال ۹۴ عبارتند از:

۱- سازماندهی دبیرخانه که در سال ۱۳۹۴ با بهینه‌سازی خدمات فرآیندی، تعداد پرسنل از بیست و یک نفر به هفده نفر کاهش یافت.

۲- برنامه‌های دبیرخانه به صورت فرآیندی درآمد و گروه‌های اجرایی بر آن اساس در فرآیندهای اصلی فوق تعریف گردید.

۳- به موازات آن به‌روزرسانی و استفاده از تکنولوژی‌های روز ارتباطات مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. (همچون: پروژه تغییرات بنیادین در وبسایت سندیکا و ارائه اطلاعات و اخبار دقیق و بروز از صنعت احداث، تقویت ارتباطات اطلاع‌رسانی از طریق نمایرهای انبوه، بسترهای نرم‌افزاری همچون تلگرام، پیامک‌های انبوه و...)

۴- در جهت پی‌گیری مصوبات و راهبردهای هیأت‌مدیره محترم اقدامات بیرونی فوق به عمل آمد.

الف- بررسی قوانین

- برگزاری نشست‌های مشترک با نهادهای تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر در خصوص ابهامات قانونی، قوانین دست و پاگیر و لویج و آئین‌نامه‌های پیشنهادی مانند:

■ نشست هم‌اندیشی با جناب آقای مهندس شافعی ریاست محترم نظام فنی اجرایی در خصوص مسائل مبتلابه به ویژه آئین‌نامه

تشخیص صلاحیت و رتبه بندی، شرایط عمومی پیمان و صنعت احداث، مشکلات پیمانکاران با بیمه تأمین اجتماعی و نظام مالیاتی که مقرر شد قبل از شهریور ماه جاری پیشنهادات به نظام فنی اجرائی ارائه گردد.

■ نشست مشترک با معاونت محترم درآمد سازمان تأمین اجتماعی و تشکیل یک کمیته مشترک دائمی با سندیکا

■ نشست مشترک با جناب آقای طاری بخش ریاست محترم سازمان امور مالیاتی در رابطه با مشکلات اجرای قانون مالیات ها در رشته پیمانکاری طرح های عمرانی

■ نشست های دوره ای نمایندگان سندیکا در کمیته ماده ۷۶ شورای گفتگو، کمیسیون تسهیل محیط کسب و کار و نیز نهاد تعامل به ویژه در خصوص مالیات بر ارزش افزوده، مشاغل سخت و زیان آور، پروژه های نیمه تمام و مطالبات معوق پیمانکاران

ب- آموزش

■ تقویت همه جانبه آموزش به عنوان اصیل ترین و ضروری ترین راهبرد سندیکا در توانمندی اعضا با انعقاد تفاهم نامه ها، برگزاری چندین سمینار و کلاس و کارگاه آموزشی و انتشار کتاب و نشریه

■ انعقاد بیش از هشت تفاهم نامه آموزشی با مؤسسات آکادمیک داخلی و خارجی مانند:

● دانشگاه کلن و آخن و لابور ماشین آلات و نیز نمایشگاه ماشین آلات مونیخ و CON MIN که مثلث "آلمان- سندیکا- هپکو" در شرف پیاده کردن سیستم آموزش دووآل در استان خراسان با کمک اداره کل فنی حرفه ای و تأسیسات و امکانات شرکت تیرازه در اختیار سندیکا قرار می دهند.

● دانشگاه صنعتی شریف- دانشکده عمران به منظور هم اندیشی و همراهی صنعت و دانشگاه که برنامه های وسیعی را در سال تحصیلی جاری و پیش رو در این زمینه خواهیم داشت

● دانشگاه علمی- کاربردی هپکو به منظور ارتقاء مهارت های فنی بازآموزان و نوآموزان اعضا

■ تفاهم برعهده گرفتن یکی از اساسی ترین و فراگیرترین الزامات آموزشی صنف یعنی آموزش ایمنی پیمانکاران در سراسر ایران با هماهنگی و توافق با معاونت روابط کار نامه و اخذ مجوز آموزشی از مرکز تحقیقات وزارت تعاون و نیز سازمان فنی حرفه ای تهران برای انجام دوره های آموزشی مهارتی در زمینه HSE

ج- برپایی همایش ها، نشست های

بین المللی و ملی در سندیکا

■ برگزاری همایش و نمایشگاه جانبی "ماشین آلات، ثروت ملی"

■ برگزاری همایش های کانون کارآفرینان توسعه گرا پسابرجام، فرصت های پیش روی بخش خصوصی با حضور اقتصاددانان کشور

■ همایش های جامعه مدنی به صورت ادواری ■ سمینار آموزشی ILO با حضور معاونت آموزشی مرکز آموزشی تورین این سازمان

■ همکاری در برگزاری کنفرانس بین المللی منطقه آسیا پاسیفیک با جامعه مهندسی مشاور

■ همکاری در برگزاری پنجمین کنفرانس بین المللی صنعت احداث و انرژی.

■ برگزاری نشست ها و همایش های بین المللی با هیأت های اقتصادی، صنعتگران کشورهای آلمان و ایتالیا، کره جنوبی، سوئیس، با پیمانکاران حوزه صنعت احداث ایران با حضور وزیران اقتصاد این کشورها و هیأت همراه

■ همایش های اجتماعی سندیکا مانند همایش محیط بانان سازمان محیط زیست و همایش کودکان کار

■ سمینارها، کارگاه ها و کلاس های آموزشی در زمینه مالیات، تأمین اجتماعی و آئین نامه تشخیص صلاحیت و سامانه ساجات که با سمینارهای تبیین قانون و سمینارهای اجتماعی اخلاق و نیز سمینار و کنفرانس های بین المللی بیمه و مدیریت ریسک ادامه خواهد یافت و جلسات آن در جهت رفع مشکلات و تدوین استانداردها و برنامه های آموزشی و ارائه پیشنهادات کاربردی برای استفاده بهینه از این منابع به صورت فعال و مستمر برگزار شده است.

د- خدمات به اعضا (شامل خدمات رفاهی آرم طرح ترافیک، خدمات فنی و قراردادی، مشاوره حقوقی، بیمه، مالیاتی، کمیته داوری و حل اختلاف بین پیمانکاران و دیگر مراجع)

ه- افزایش ارتباطات بیرونی (شامل همکاری تنگاتنگ با شورای هماهنگی، تشکل های همسو، در سال ۹۴ بسیار گسترده و منجر به ارائه پیشنهادات جمعی از سوی شورا یا تشکل های همسو گردید).

ارتباطات سندیکا در سال ۹۴ با ارگان ها، نهادهای و سازمان های ذیربط در نظام مالیاتی کشور، بیمه تأمین اجتماعی، وزارت تعاون، مجلس شورای اسلامی، کمیسیون های تخصصی دولت، نهاد تعامل، شورای گفتگو و طبعاً اتاق های بازرگانی ایران و تهران به اوج خود رسید که نتایج آن در برندهای مشاغل سخت و زیان آور، مالیات

بر ارزش افزوده و مالیات های مستقیم مشهود است.

با توجه به حضور نمایندگان صنعت احداث در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی ایران، فعالیت ها و همکاری های تنگاتنگ سندیکا و اتاق بازرگانی در سال ۹۴ از گستردگی بیشتری برخوردار شد.

سندیکا همچنین به موازات فعالیت های فوق، مبادرت به انتشار بررسی های مستقیم سندیکا بر روی قوانین و آئین نامه های اجرایی یا پیشنهادی دولت نموده که بعضی از آنها ویتترین های مستقر در لابی سندیکا جهت مشاهده به نمایش گذاشته شده است و این امر با سرعت بیشتر در سال جاری دنبال خواهد شد.

مهندس دادمان در پایان افزود: در خاتمه هیأت مدیره سندیکا سپاس و تشکر صمیمانه خود را از مدیران شرکت های عضو که با کمک های مادی و معنوی خویش و با مساعدت های اثربخش در طول سال ۱۳۹۴ یاری رسان سندیکا بوده اند، ابراز می دارند. امیدواریم اینگونه کمک ها در طول سال جاری نیز تداوم یابد. فرصت را مغتنم شمرده از تلاش های کارکنان سندیکا در خدمت رسانی به شرکت های عضو، صمیمانه تشکر می کنم.

در سالی که گذشت تعدادی از مدیران ارشد شرکت های عضو از جمله مهندس عزت بیاتی (مدیرعامل شرکت پژمان دژ)، مهندس کاظم کریمی (رئیس هیأت مدیره شرکت پاریز)، مهندس بهروز بهنام (مدیرعامل شرکت دژک) دار فانی را وداع گفتند که یاد و خاطره آنها را گرامی می داریم. تعدادی از مدیران ارشد شرکت های عضو نیز بستگانی را از خانواده گرامی خود از دست دادند که از خداوند منان برای درگذشتگان آموزش ابدی و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت می نماییم. برای همه سروران گرامی سلامتی، موفقیت و شادکامی از پروردگار بزرگ مسئلت می نمایم.

گزارش کمیسیون اقتصاد

مهندس کاظم سماک نیز گزارش کمیسیون

اقتصاد را به مجمع عمومی عادی سال ۹۵ ارائه داد و گفت: کمیسیون اقتصاد در سال ۹۴ و تا پایان خرداد سال ۹۵ با ترکیب آقایان

مهندسان سماک، مصطفی زاده، مسعودی، شیخ بهائی، گلرخی، عزیزی، ظاهری، سبوخی، ذکائی، سیدین، دکتر علی زاده و تکلی ۲۴ جلسه ۲۵۰ نفر ساعت یعنی ۱۲ جلسه به صورت کارگروهی تشکیل داد. کمیسیون اقتصاد در سال جاری موارد ذیل را در دستور کار خود قرار داده و اقدامات و فعالیت‌هایی را نیز به عمل آورده که خلاصه آن را به شرح ذیل تقدیم می‌دارد:

۱- چالش پیمانکاران با بودجه سال ۹۴:

با دعوت از آقای دکتر آرمان اقتصاددان و با حضور اعضای هیأت‌مدیره سندیکا، بودجه سال ۹۴ مورد بررسی و تحلیل و ارزیابی قرار گرفت و با تهیه نامه‌ای چالش پیمانکاران با بودجه سال ۹۴ مطابق مصوبه جلسه کمیسیون اقدام گردید. در ادامه کارگروهی برای نحوه تامین منابع مالی پروژه‌های پیمانکاری تشکیل گردید و اقدامات خود را به کمیسیون گزارش نمود.

۲- نشست با نمایندگان بانک دی:

کمیسیون به جهت استفاده از ظرفیت‌های قانونی بازار پول و سرمایه کشور و تقویت روابط با بانکها در راستای بهبود فضای کسب و کار با هدف حل مشکلات اعضا و تسهیل دسترسی اعضا به منابع و خدمات بانکی برای استفاده از ظرفیت‌های بانک، با دعوت از نمایندگان بانک دی در جلسه‌ای به تبادل نظر و ارائه درخواست‌های خود پرداخت که مقرر شد تفاهم نامه‌ای مابین بانک و سندیکا منعقد گردد. که این تفاهم نامه اخیراً به امضای طرفین رسید و مبادله گردید. گزارش کامل نشست با بانک دی در نشریه پیام آباد گران منتشر گردید.

۳- بررسی قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقاء نظام مالی کشور:

با ابلاغ قانون رفع موانع تولید در تاریخ ۹۴/۰۲/۲۰ موضوع در کمیسیون اقتصاد مطرح و در جلساتی با کمیسیون قوانین و مقررات موضوع بررسی و نقاط ضعف و قوت قانون مشخص گردید پس از جمع بندی در قالب کتاب «بررسی و تبیین قانون رفع موانع تولید» توسط سندیکا منتشر گردید.

۴- بررسی پیشنهادات و درخواست شرکت تامین سرمایه آریا سهم:

به جهت پی‌گیری راهکاری برای تامین سرمایه اعضا به غیر از منابع بانکی، کمیسیون در نشست

با نمایندگان شرکت تامین سرمایه آریا سهم موضوع را مورد بررسی قرار داد که روش‌های مختلف و متفاوت سرمایه‌گذاری در قالب ابزارهای گوناگون مورد بحث واقع شد که در این زمینه پی‌گیری‌ها ادامه دارد.

۵- بررسی مطالبات پیمانکاران:

در این نشست اعضای کمیسیون به بحث مطالبات شرکت‌های عضو سندیکا و حجم بدهی دولت به پیمانکاران و خسارتی که از این تأخیرات بخش خصوصی تحمیل می‌گردد و راهکارهای اخذ مطالبات پیمانکاران چه به لحاظ ظرفیت‌های قانونی و بودجه‌های سنواری و غیره مورد بحث واقع شد که در این بخش پیشنهاد دریافت اوراق قرضه به جای مطالبات و تعیین تکلیف پروژه‌های نیمه تمام و درخواست پرداخت مطالبات نقدی و مطالبه خسارت تأخیر پرداخت از موضوعاتی بود که در جلسات مطرح گردید و کارگروهی از اعضای هیأت‌مدیره و دبیر سندیکا برای پی‌گیری موضوع انتخاب شدند.

۶- نشست مشترک با مدیران بانک کارآفرین:

در این جلسه برای استفاده از ظرفیت‌های بانک کارآفرین برای برخورداری از تسهیلات و ارتقای رواداری و تسهیل دسترسی به خدمات بانکی بیشتر در راستای تفاهم هر چه بیشتر و بهتر جلسه‌ای با حضور مدیرعامل بانک کارآفرین آقای مهندس آیت‌اللهی برگزار گردید که در حال پی‌گیری برای انعقاد تفاهم نامه همکاری می‌باشیم. گزارش کامل جلسه در نشریه پیام آبادگران منتشر گردید.

۷- طرح‌های قابل واگذاری به بخش خصوصی:

در این جلسه که با حضور آقای دکتر عبدالعلی زاده و تعدادی از اعضای هیأت‌امنا مؤسسه تحقیق و توسعه و هیأت‌مدیره سندیکا برگزار گردید در خصوص نحوه واگذاری پروژه‌های نیمه تمام و پروژه‌هایی که قابلیت واگذاری دارند بحث و بررسی شد و مقرر گردید اطلاعات پروژه‌های نیمه تمام به سندیکا منعکس گردد و طرح‌های سودده و زود بازده مشخص گردند.

۸- بررسی وضعیت اقتصاد کشور

پس از توافق ژنو

بعد از توافق ژنو کمیسیون اقتصاد با بررسی وضعیت اقتصاد کشور را در دستور کار خود قرار داد و در خصوص وظیفه و اقدامات هریک از بخش‌های دولت، بخش خصوصی، سندیکا و

شرکت‌های عضو بحث و بررسی شد و در نهایت مقرر گردید که سندیکا در نشست‌های بین‌المللی مشارکت نماید و با سازماندهی شرکت‌های هلدینگ توان بالایی خود را نشان دهد.

۹- بررسی مسائل اقتصادی روز کشور:

بررسی اوضاع اقتصادی کشور پس از تحریم و نحوه حضور و سرمایه‌گذاری شرکت‌های خارجی در ایران و ورود سرمایه به کشور مورد بررسی قرار گرفت و این جلسات استمرار دارد.

۱۰- تصویب برنامه‌های کمیسیون در سال ۹۵:

در اولین جلسه سال جاری کمیسیون در سه بخش با تعیین سرفصل‌های ۱- پی‌گیری موضوعات در حوزه اقتصاد کلان (برنامه بلندمدت)، ۲- پی‌گیری موضوعات و قوانین اقتصادی و بانکی مرتبط با صنعت احداث (برنامه کوتاه مدت) ۳- برنامه جاری کمیسیون با مؤلفه‌ها و برنامه‌های تحت سرفصل‌های مذکور خود را تنظیم و مصوب نمود و به هیأت‌مدیره محترم ارائه نمود.

۱۱- رسیدگی به نامه‌ها و مکاتبات اعضا و برگزاری نشست‌های مرتبط با موضوعات بانکی و غیره از جمله اقدامات کمیسیون در طول سال بوده است.

در پایان از همه عزیزانی که با ارائه نظرات ما را یاری نمودند و از همه اعضای کمیسیون و مشاوران محترم که وقت خود را به کمیسیون اختصاص دادند تقدیر و تشکر می‌نماییم.

گزارش کمیسیون قوانین و مقررات

گزارش کمیسیون قوانین و مقررات توسط **مهندس سیامک مسعودی** ارائه شد. وی عنوان کرد: کمیسیون قوانین و مقررات

در سال ۹۴ و تا پایان خرداد سال ۹۵ با ترکیب آقایان **مهندسان: مسعودی، پورشیرازی، جمالی، شیخ بهائی، سادات باریکانی، لاجوردی، وفایی، میلادی‌راد، سره، خانم مهندس شوکی، خانم ورزی و آقای تکلی** ۲۹ جلسه کمیسیونی و کارگروهی (۴۰۰ نفر ساعت) و ۱۶ جلسه ۵ تشکلی بررسی شرایط عمومی پیمان برگزار نمود. مشاوران سندیکا در این

می نمودند.

■ اقدامات سندیکا در خصوص قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور در قالب یک کتاب با عنوان "بررسی مشکلات قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور به همراه آئین نامه مربوطه و موارد مرتبط" جهت اطلاع اعضا محترم از متن قانون و آئین نامه همراه با گزارش تحلیلی و اقدامات انجام شده گردآوری گردیده که در صورت نیاز اعضای محترم می توانند از سندیکا دریافت نمایند.

■ به جهت آشنایی بیشتر و استفاده شما عزیزان، مصوبه مشاغل احصا شده و نامه شماره ۹۵/۰۱/۰۷ مورخ ۱۰/۹۵/۱۸ آقای دکتر نوربخش ریاست سازمان تأمین اجتماعی در نشریه پیام آبادگران منتشر گردید.

بررسی موضوع ارزیابی موردی مناقصات در خصوص رضایت نامه های کارفرما:

■ از آنجایی که شرکت کنندگان در مناقصات می بایستی جهت ارزیابی حسن سابقه در کارهای قبلی، فرم های تهیه شده توسط کارفرمایان که حاوی اطلاعات پروژه و دستگاه اجرایی و رضایت مندی وی می باشد را تکمیل و به دستگاه مناقصه گزار به پیوست اسناد ارائه نمایند.

درخواست رضایت نامه های متعدد با فرم های متنوع از سوی کارفرمایان در ارزیابی کیفی مناقصات تبدیل به یکی از موضوعات و مشکلات شرکت های عضو گردیده که با انعکاس این موضوع به سندیکا در دستور کار کمیسیون قرار گرفت. پس از چند جلسه بررسی موضوع در کمیسیون مصوب شد نظرات پیشنهادی طی نامه ای با نمونه فرم پیشنهادی سندیکا برای سازمان مدیریت ارسال شود.

■ نقطه نظرات سندیکا طی نامه ای اعلام گردید بعد از بی گیری از سازمان در خصوص پیشنهاد اعلام گردید که پیشنهاد سندیکا در دست بررسی است که نتیجه اقدام اعلام می گردد.

با حضور نمایندگان کمیسیون و سندیکا با دفاع از نظرات و درخواست خود، مقرر گردید آئین نامه قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور اصلاح گردد.

■ نتیجه پی گیری های مداوم کمیسیون و سندیکا در این مورد و حال حاضر با دو اقدام ذیل به نتیجه رسیده است کماکان تا اخذ نتایج کامل پیگیری ها ادامه خواهد داشت:

الف: مشاغل گروه بند «ب» در ۱۳ گروه شغلی توسط شورای حفاظت فنی احصا و مصوب گردید و طی دستورالعملی توسط معاونت محترم وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ابلاغ شد.

ب: متعاقب اقدام فوق آقای دکتر نوربخش ریاست سازمان تأمین اجتماعی در خصوص اقدامات انجام شده طی نامه ای به دبیر محترم شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی تصمیمات اتخاذ شده در موضوع مشاغل سخت و زیان آور را اعلام نمود.

■ انتظار می رود با ابلاغ این بخشنامه کمیته های رسیدگی کننده ادارات کار برای احراز مشاغل سخت و زیان آور فقط مشاغل مشخص شده را مدنظر قرار دهند که سابقاً بنا به درخواست کارگر و بدون حضور کارفرما، مشاغل مختلفی را در کمیته ها سخت و زیان آور بنا به سلیقه تعیین

رهگذر حمایت فنی و کارشناسی کردند و بی شائبه در خدمت سندیکا بودند از جمله **جناب آقای قدسی مشاور عالی بیمه تامین اجتماعی، جناب آقای امیری مشاور مالی و مالیاتی** که لازم است از زحماتشان تشکر شود.

نمایندگان کمیسیون در سال ۹۴ علاوه بر جلسات داخل سندیکا، بیش از ۳۵ نوبت در جلسات خارج از سندیکا، حضور داشته و موارد ذیل را در دستور کار خود قرار داده و اقدامات و فعالیت هایی را نیز بعمل آورده که خلاصه اهم آن به شرح ذیل تقدیم می گردد:

بررسی قانون و آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور:

■ با فراگیری مشکل اجرای آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور در صنف پیمانکاری، شکایت و اعتراض اعضا به نحوه اجرای قانون و آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور به سندیکا اعلام گردید، حسب دستور هیأت مدیره محترم بررسی قانون و آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور در دستور کار کمیسیون قرار گرفت.

■ از سال ۱۳۹۲ پی گیر حل موضوع از طریق اصلاح آئین نامه و نحوه رسیدگی کمیته های رسیدگی کننده به موضوع بودیم که اقداماتی نظیر مکاتبه با سازمان تأمین اجتماعی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، کانون عالی کارفرمایی ایران و اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران داشته و در نهایت با استناد به ماده ۱۲ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار موضوع را در شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی ارسال نمودیم که در پنجاه و سومین جلسه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی مورخ ۹۴/۰۹/۰۲ درخواست سندیکای شرکت های ساختمانی ایران مبنی بر اصلاح آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور مطرح و

بررسی آخرین نسخه شرایط عمومی پیمان مد نظر سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی:

■ در ادامه جلسات رسیدگی به موضوع شرایط عمومی پیمان در این سال‌ها، حسب دستور هیأت‌مدیره محترم بررسی آخرین نسخه شرایط عمومی پیمان مد نظر معاونت برنامه‌ریزی در سال جاری در دستور کار کمیسیون قوانین و مقررات قرار گرفت که در شش جلسه کمیسیون و چندین جلسه کارگروهی موضوع مورد بررسی واقع شد و در نهایت نقطه نظرات کمیسیون به هیأت‌مدیره محترم اعلام گردید که متعاقب آن به جهت هم‌افزایی و هم‌فکری و هم‌نظر شدن تشکل‌های مرتبط بررسی با نمایندگان ۵ تشکل در دستور کار قرار گرفت که با برگزاری ۱۸ جلسه موضوع در جلسات ۵ تشکلی بررسی گردید که جمع‌بندی نظرات و اصلاحات پیشنهادی در حال ارائه به شورای محترم هماهنگی تشکل‌های مهندسی و متعاقب آن ارسال به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی از طریق شورای هماهنگی است.

■ بررسی آئین‌نامه طبقه‌بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران

■ موضوع اصلاح آئین‌نامه تشخیص صلاحیت در این چند سال اخیر از جمله دستور کارهای مهم و جاری کمیسیون قوانین و مقررات بوده که با دریافت نظرات اعضا، پیگیر اصلاح آئین‌نامه مطابق نظرات پیشنهادی هستیم. در سال ۹۴ موضوع اصلاح آئین‌نامه در چندین نوبت در دستور کار کمیسیون قرار گرفت که در نهایت اصلاحات مدنظر در مهرماه ۹۴ به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و شورای هماهنگی اعلام گردید.

■ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور طی نامه‌ای از شورای هماهنگی اظهار نظر تشکل‌ها در مورد اصلاح و بازنگری آئین‌نامه تشخیص صلاحیت با رویکردهایی که اعلام نموده بود را درخواست نمود. کمیسیون با برگزاری دو جلسه به صورت مفصل موضوع را بررسی و بنا به درخواست هیأت‌مدیره با اعلام مصادیقی از رویکردهای مدنظر و چگونگی مهندسی نمودن این رویکردها و اعلام رویکردهای جدید در صورتی که بخواهند آئین‌نامه جدید تدوین نمایند را با امضای دبیرسندیکا نظرات خود را در بهمن ماه سال ۹۴ به شورای هماهنگی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی اعلام نمود.

■ بررسی دستورالعمل تعیین دامنه قیمت مناسب پیشنهادی در مناقصات یک مرحله‌ای و دو مرحله‌ای موضوع بخشنامه شماره ۹۴/۱۵۸۷۶۴

مورخ ۹۴/۷/۱۳

■ بخشنامه تعیین دامنه مناسب قیمت حسب دستور هیأت‌مدیره محترم در کمیسیون مطرح و نظرات کمیسیون در قالب پیشنهادات اصلاح بخشنامه مذکور، به هیأت‌مدیره محترم گزارش و توسط دبیرخانه سندیکا به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اعلام گردید. بعد از ابلاغ بخشنامه مزبور، نکات مهم آن در جلسه کمیسیون بررسی و تشریح و به هیأت‌مدیره محترم گزارش گردید و متعاقب آن نظرات سندیکا به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اعلام گردید.

بررسی قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور:

پس از ابلاغ این قانون در تاریخ ۹۴/۰۲/۲۰ موضوع در کمیسیون قوانین و مقررات و متعاقباً در جلسات مشترک با کمیسیون اقتصاد بررسی و نقاط ضعف و قوت قانون تبیین و مشخص گردید پس از جمع‌بندی نظرات در قالب کتاب "بررسی و تبیین قانون رفع موانع تولید" توسط سندیکا منتشر گردید که اعضا محترم با تهیه کتاب می‌توانند از ظرفیت‌های این قانون مطلع شوند که فرازهایی از این قانون در راستای صنف پیمانکاری و صنعت احداث می‌باشد.

بررسی لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم و بررسی قانون "اصلاح قانون

مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴"

کمیسیون قوانین و مقررات در سال ۹۳ با بررسی لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم نظرات اصلاحی خود را از طریق اتاق بازرگانی ایران برای اصلاح لایحه اعلام نمود.

پس از ابلاغ قانون اصلاح "قانون مالیات‌های مستقیم" به جهت تبیین قانون و آشنایی با تغییرات اعمال شده و بررسی اعمال پیشنهادات سندیکا که بر روی لایحه این قانون نظرات خود را ارائه نموده بود کمیسیون نکات مهم و مرتبط قانون مالیات‌های مستقیم را با حضور کارشناس و مشاور مالی خود مورد بررسی قرار داد و خلاصه مهم‌ترین تغییرات در جلسه مطرح و گزارش این تغییرات به هیأت‌مدیره محترم ارائه گردید. تغییرات قانون اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم مصوب سال ۹۴ نسبت به قانون مصوب ۱۳۶۶ توسط کمیسیون تطبیق و در قالب یک کتاب توسط سندیکا منتشر گردید که این مجموعه قابل دسترسی می‌باشد.

بررسی لایحه اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده

لایحه اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده پیشنهادی سازمان امور مالیاتی جهت بررسی به کمیسیون قوانین و مقررات ارجاع گردید، کمیسیون در جلسات متعدد مواد مرتبط با صنف را مطابق نظرات اعضای سندیکا و در جهت رفع مشکلات فعلی قانون بررسی و نظرات خود را به هیأت‌مدیره اعلام نمود که این گزارش در قالب اصلاحات مدنظر سندیکا به وزارت امور اقتصادی، دارائی، معاونت اقتصادی وزارت امور اقتصادی، سازمان امور مالیاتی، اتاق بازرگانی ایران، کمیته ماده ۷۶، شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی، کمیسیون اقتصادی هیات دولت اعلام و در جلسات متعدد با مسئولین با دفاع از نظرات، که علاوه بر نمایندگان کمیسیون، ریاست محترم هیأت‌مدیره سندیکا نیز در جلسات حضور داشتند درخواست اصلاح لایحه پیشنهادی را مطرح نمود و به علت اهمیت موضوع و حجم

فعالیت و اقدامات انجام شده جهت اطلاع اعضا در قالب یک مجموعه با نام "بررسی لایحه قانون دائمی مالیات بر ارزش افزوده در حوزه صنعت احداث" توسط کمیسیون قوانین و مقررات تدوین و توسط دبیرخانه سندیکا منتشر گردید. توصیه می‌گردد جهت آگاهی از پیش‌نویس لایحه و اقدامات انجام شده توسط سندیکا این کتاب مطالعه شود.

بررسی آئین‌نامه جدید تضمین معاملات دولتی مصوب ۲۲/۰۹/۹۴

آئین‌نامه تضمین معاملات دولتی که قبلاً پیش‌نویس آن در کمیسیون بررسی شده و نظرات اصلاحی کمیسیون به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی اعلام شده بود در جلسات کمیسیون مورد بررسی و تبیین قرار گرفت و با آئین‌نامه تضمین معاملات دولتی قبلی تطبیق گردید. همچنین موارد مهم و نکات برجسته آن مشخص و طی گزارش کتبی به هیأت‌مدیره محترم اعلام گردید.

بررسی مشکلات اعضا در حوزه بیمه تامین اجتماعی

با عنایت به مشکلات عدیده‌ای که اعضای سندیکا در قراردادهای خود با سازمان تامین اجتماعی داشته و به سندیکا منعکس می‌نمایند، بررسی این موضوع در اسفند ماه سال ۹۴ در دستور کار کمیسیون قرار گرفت و پس از بحث و بررسی اعضای کمیسیون مصوب گردید مشکلات مطرح شده اعضا طبقه‌بندی شده و در جلسه‌ای با معاونت فنی و درآمد سازمان تامین اجتماعی موضوع مطرح گردد. کمیسیون در اولین ماه سال جاری با تعدادی

از اعضای محترم هیأت‌مدیره نشستی را با معاونت فنی و درآمد سازمان تامین اجتماعی برگزار نمود و مشکلات اعضا را مطرح و درخواست حل این مشکلات و ابهامات و ایجاد وحدت رویه در رسیدگی شعب به پرونده‌های اعضای سندیکا شد که با دستور معاونت فنی و درآمد سازمان مقرر شد در جلسات کارشناسی با حضور نمایندگان دو طرف موضوع بررسی گردد که این جلسات با حضور نمایندگان کمیسیون و نمایندگان سازمان تامین اجتماعی برگزار گردید که با اخذ نتیجه و امضاء صورتجلسه، نتیجه جلسات به اطلاع اعضا خواهد رسید.

برگزاری کارگاه‌های آموزشی با همکاری دبیرخانه سندیکا

کمیسیون قوانین و مقررات با توجه ویژه به اهمیت آموزش و تبیین قوانین و مقررات جدید که از سوی مراجع مختلف ابلاغ می‌گردد علاوه بر تبیین قوانین و مقررات و ارائه گزارشات لازم به هیأت‌مدیره محترم، در صورتی که نیاز به آموزش اعضا داشته باشد در سال جاری آموزش را در برنامه‌های خود قرار داده و در اولین اقدام با همکاری دبیرخانه سندیکا با برگزاری کارگاه آموزشی تبیین "قانون اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴" جهت آشنایی اعضا با تغییرات و اصلاحات انجام شده با دعوت از مدرسین و کارشناسان ذیربط سازمان امور مالیاتی کارگاه آموزشی مذکور را برگزار نمود که مورد استقبال شرکت‌کنندگان و اعضای محترم سندیکا واقع شد.

دومین کارگاه آموزشی را با عنایت به سوالات متعدد و ابهامات اعضا در حوزه تامین اجتماعی با همکاری دبیرخانه سندیکا با دعوت از آقای قدرت‌اله قدسی مدیر کل سابق درآمد تامین اجتماعی و مشاور عالی سندیکا برگزار نمود که با

رضایت‌مندی اعضا و شرکت‌کنندگان همراه بود. سومین کارگاه آموزشی را با هدف آشنایی اعضا با آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و سامانه ساجات با همکاری واحد تشخیص صلاحیت و دبیرخانه سندیکا با دعوت از کارشناسان ارشد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برگزار نمود که با استقبال اعضا روبرو شد و در صورت هر گونه تغییرات اصلاحی در آئین‌نامه یا مصوبات وحدت رویه و یا تدوین آئین‌نامه جدید بنا به نیاز اعضا تجدید دوره خواهد شد.

حضور نمایندگان کمیسیون در جلسات کارشناسی خارج از سندیکا

موضوعات و دستور جلساتی که در کمیسیون مطرح می‌گردد بعد از گزارش به هیأت‌مدیره محترم و ارسال نظرات از سوی دبیرخانه به مراجع مختلف و نهادهای ذیربط، نیاز است نمایندگان کمیسیون و سندیکا در جلسات خارج از سندیکا شرکت نموده و با طرح موضوع و مشکلات از نظرات و پیشنهادات خود دفاع نمایند.

این مراجع عمده عبارتند از کمیته موضوع ماده ۷۶ قانون پنجم توسعه، شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی، کمیسیون صدور خدمات مهندسی اتاق بازرگانی ایران، کمیسیون تسهیل کسب و کار اتاق تهران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، سازمان تامین اجتماعی، جلسات کارشناسی شورای هماهنگی، کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران و...

تصویب برنامه سال

۱۳۹۵ کمیسیون قوانین و مقررات

با تقسیم‌بندی برنامه کمیسیون در سه بازه زمانی بلندمدت، کوتاه‌مدت و جاری، کمیسیون در صدد پی‌گیری موفق برنامه‌های خود می‌باشد. برنامه‌های کمیسیون در قالب این محورها در سال جاری مورد اقدام خواهد بود.

- ۱- بررسی و تبیین قوانین بالادستی و جامع
- ۲- بررسی لوایح و طرح‌ها و بخشنامه‌ها
- ۳- بررسی قوانین مرتبط صنف و حوزه پیمانکاری
- ۴- بررسی و اظهار نظر در مورد لوایح و طرح‌ها و بخشنامه‌های پیشنهادی
- ۵- بررسی و اظهار نظر و تبیین قوانین و بخشنامه‌های مصوب
- ۶- بررسی دستور کارهای هیأت‌مدیره
- ۷- پاسخ به استعلام اعضا در خصوص قوانین و مقررات و راهنمایی‌های لازم در پاسخ به مکاتبات قوانینی اعضا
- ۸- برگزاری کلاس‌های آموزشی قوانین مورد نیاز

جلسات و نشست کمیسیون‌ها در سال ۱۳۹۴

۹- ارتباطات با مراجع و نهادهای ذیربط در پایان از اعضای محترم سندیکا که با گزارش مشکلات صنفی و ارائه نظرات خود در آگاهی از مشکلات صنفی و کارشناسی و تحلیل بهتر امور ما را یاری نمودند و از اعضا و مشاوران محترم کمیسیون که وقت خود را به حضور در جلسات کمیسیون اختصاص دادند صمیمانه تقدیر و تشکر می‌نمایم.

بعد از ارائه گزارش هیأت بازرسان توسط مهندس محمد پور شیرازی و گزارش عملکرد مالی توسط مهندس سالار علیاری، در پایان نیز درخواست تصویب صورتجلسه مجمع و جمع بندی جلسه توسط جناب آقای مهندس ملکبانی فرد انجام گرفت. با رسیدن به لحظات ملکوتی اذان مغرب، ادامه مراسم برای انجام نماز و صرف افطار متوقف شد. به دلیل محدودیت زمانی، مهندس ملکبانی فرد درخواست کرد مشروح برخی گزارش‌ها در ماهنامه پیام آبادگران قید شود که بدین شرح است:

۱- مهم‌ترین اقدامات کمیسیون فنی در سال ۱۳۹۴

کمیسیون فنی سندیکا در سال ۹۴ نیز همچون سال‌های گذشته، به پی‌گیری مسائل و مشکلات اعضای سندیکا در راستای اهداف و مسئولیت خود ادامه داد. امید است ارائه این گزارش در ماه‌های آغازین سال ۹۵، با ارائه تصویری از آنچه صورت گرفته، نقشه راه این کمیسیون را در انجام اقدامات مؤثر روشن کند تا طی سال جاری گام‌های مثبتی در بهبود و تعالی شرایط اعضای سندیکا بردارد.

سرفصل موضوع‌های مورد بررسی:

- ۱- بررسی و اعلام شاخص‌های تعدیل خاص سندیکا
- ۲- اقدام در انتشار فهرست‌های بهای چهارگانه (انبیه، راه و باند فرودگاه، سدسازی و آبیاری و زهکشی) پیشنهادی سندیکا در سال ۱۳۹۵
- ۳- ضوابط فهرست بها و احیاء ضرایب منطقه‌ای
- ۴- بررسی مشکلات قراردادهای فاقد تعدیل و EPC و ارائه طریق
- ۵- حضور نمایندگان در جلسات کمیته استاندارد مصالح
- ۶- اظهار نظر در ابهامات قراردادی شرکت‌های متقاضی و اعلام راهکارهای برون‌رفت
- ۷- بررسی آئین‌نامه تشخیص صلاحیت پیمانکاران و ارائه پیشنهادی مرتبط
- ۸- اقدامات لازم در تولید فهرست بهای مختص سندیکا

■ نظارت بر عملکرد کارگروه‌ها

ب) فهرست‌های بها

- بررسی شرایط و ضوابط فهرست‌های بهای ابلاغی و اعلام نظر در موارد مغایرت
- اقدامات لازم در تهیه و تولید فهرست‌های بهای پیشنهادی سندیکا براساس آنالیزسازمان که با توجه به اشکال موجود در آنالیزهای سازمان، فهرست‌های پیشنهادی سندیکا خیلی موثر نمی‌گردد.

■ راهکار، اصلاح آنالیزها است که در این خصوص احتیاج به خدمات تمام وقت کارگروه است که با برون سپاری امکان پذیر است.

پ) ضرائب منطقه‌ای

- اقدامات لازم جهت بررسی و احیای ضرایب منطقه‌ای انجام گردید، کار کمیسیون فنی در نحوه محاسبه ضرایب منطقه‌ای ابلاغی اثرگذار بوده است. کار کمیسیون به صورت مقاله‌ای در نشریه پیام آبادگران چاپ شده است.

ت) قراردادهای فاقد تعدیل و EPC

- در خصوص راهکار جبرانی در قراردادهای قیمت مقطوع و فاقد تعدیل و قراردادهای EPC نسبت به اعلام نظر و روش‌های جبرانی اقدامات لازم به عمل آمده است.

ث) جلسات کمیته استاندارد مصالح

- نمایندگان کمیسیون در جلسات تدوین استاندارد مصالح حضور دارند.

ج) مشکلات قراردادهای اعضا

- در بررسی مشکلات قراردادهای شرکت‌های عضو متقاضی و ناشی از عدم اجرای قوانین و ضوابط مندرج در قرارداد و عدم تحقق تعهدات کارفرمایان بررسی و پیشنهادی مربوطه اعلام گردید.

چ) پیشنهادی لازم در بررسی ضوابط و

آئین‌نامه تشخیص صلاحیت پیمانکاران و ضوابط پیش‌نویس تضمین معاملات دولتی

۹- اعلام نظر در دستورالعمل سرجمع و بیان نکات ضعف دستورالعمل

۱۰- اعلام نظر در ارتباط با ضوابط و شرایط فهرست‌های بهای ابلاغی

۱۱- اعلام نظر در روند تغییرات شاخص‌های تعدیل ابلاغی سازمان

۱۲- بررسی و اعلام نظر در ضوابط پیش‌نویس بخشنامه تضمین معاملات دولتی

۱۳- بررسی اولیه در تشکیل کمیسیون شاخه مدیران و متخصصان جوان

که با تشکیل کارگروه‌های مرتبط موضوع و نظارت بر عملکرد آنها، با حضور آقای دکتر گلابتونچی و اعضای کمیسیون فنی شامل آقایان مهندسان: تاهباز، پیشوتن، عارف آذر، شیخ بهائی، شفیع‌پور، ظاهری، روزی‌طلب، یوسفیان، همیری، طاهری، جم، جامی، یزدانی، موحد، نوربخش، ظفیری، حکیمی‌پور، برادران توکلی، کارگر، نیکرو، خانم مهندس شوقی و مشارکت اعضای جدید در اقدامات مربوط به کمیسیون فنی انجام گردیده است.

الف) شاخص‌های تعدیل

- بررسی و کنترل شاخص‌های ابلاغی و اعلام موارد مغایرت
- جمع‌آوری اطلاعات مربوط به نرخ عوامل، ارائه به دفتر نظام فنی اجرائی و استفاده در تولید شاخص‌های تعدیل پیشنهادی سندیکا با دریافت اطلاعات آماری از اعضا و سازمان‌های مرتبط به شرح زیر:
- در مورد تعیین نرخ ساعتی کرایه ماشین‌آلات با هماهنگی انجمن راهسازی، قیمت‌های بازار و نرخهای مورد عمل اعضا
- نرخ پایه مربوط به نیروی انسانی براساس ضوابط وزارت کار تعیین می‌گردد.
- نرخ مصالح با اقدامات میدانی و اطلاعات اسناد خرید

کمیسیون و راهنمایی‌های لازم جهت استفاد از ظرفیت‌های قانون برای احقاق حقوق خود برای شرکت‌هایی نظیر پارمید سازه، پارس یکم، پل و دژ، فریاب جنوب، هریسون، بتن شیب، تیس و فورسمنت ...

در پایان شرکت‌های عضو را به استفاده از خدمات و مشاوره‌های کمیسیون در امور حقوقی و قراردادی پیمان‌ها دعوت نموده و امید داریم با اعلام نظرات خود ما را در ارائه هر چه بهتر خدمات مطلوب یاری رسانند و در پایان از همه عزیزانی که وقت خود را در کمیسیون صرف نمودند تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

۳- گزارش کمیسیون عضویت برای مجمع

عمومی تیر ماه ۱۳۹۵
کمیسیون عضویت
با حضور اعضای
خود آقایان مهندس
پور شیرازی،
مهندس تاهباز،
مهندس ضرابی

در طول سال ۹۴ و سه ماه نخست سال ۱۳۹۵ درخواست‌های ارجاع شده به کمیسیون برای عضویت در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران را بررسی نمود و عضویت شرکت‌های ذیل پس از بررسی در کمیسیون، توسط هیأت مدیره محترم مورد تایید و تصویب قرار گرفت. (جدول - ۱)

ورشکستگی با عنایت به طرح مشکل از سوی اعضا در کمیسیون حقوقی مورد بحث و بررسی قرار گرفت که نتیجه اقدام را در قالب مقاله به استحضار اعضا می‌رساند.

■ بررسی نحوه حضور کارشناسان سندیکا در پرونده‌های داوری مرکز داوری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، در صورتیکه موضوع پرونده مرتبط با صنف پیمانکاری باشد در دستور کار کمیسیون حقوقی است.

■ معرفی کارشناس از اعضای کمیسیون برای کارشناسی در هیات‌های حل اختلاف و داوری در خارج از سندیکا

■ بررسی آئین‌نامه داوری سندیکا و تقویت کمیته داوری سندیکا با اصلاح و تدوین آئین‌نامه جهت حل و فصل اختلافات اعضای سندیکا از دیگر موارد مهم در دستور کمیسیون می‌باشد.

■ رسیدگی به مشکلات اعضای مراجعه‌کننده به

تنظیم و اعلام گردید.

ح) بررسی‌های لازم در قراردادهای منعقد
اعضا بر اساس ضوابط دستورالعمل سرجمع،
مترمربع زیربنا و EPC و مقطوع به عمل آمده و
پیشنهادهای مرتبط در تغییر ضوابط به نظام
فنی اجرائی اعلام گردید.

۲- گزارش کمیسیون حقوقی

کمیسیون حقوقی در سال ۹۴ و تا پایان خرداد سال ۹۵ با ترکیب آقایان **مهندسان شیخ بهائی، ورزنده، پور شیرازی، سجادی نائینی، جمالی، میریان و آقایان دکتر بطحائی، عزیز و خانم لطفی** به عنوان مشاوران حقوقی و تکلی ۱۶ جلسه تشکیل داد. کمیسیون حقوقی در سال جاری موارد ذیل را در دستور کار خود داشته و اقداماتی نیز به عمل آورده و شرکت‌های مراجعه‌کننده نیز از راهنمایی‌ها و مشاوره حقوقی بهره برده‌اند که اهم اقدامات به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

■ تصویب برنامه‌های کمیسیون که به صورت یک هفته در میان دوشنبه‌ها از ساعت ۹:۳۰ الی ۱۱ می‌باشد.

■ عضویت آقای محمدعلی عزیز و سرکار خانم لطفی وکلای پایه یک دادگستری به عنوان مشاوران حقوقی به عنوان اعضای جدید کمیسیون تصویب شد.

■ تهیه مقالات حقوقی در موضوع داوری و داوری شرایط عمومی پیمان تهیه و در نشریه به چاپ رسید.

■ بررسی آخرین نسخه شرایط عمومی پیمان مد نظر معاونت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به لحاظ موارد حقوقی مورد بررسی قرار گرفت و نظرات به کمیسیون قوانین ارجاع گردید.

■ مواد ۴۱۲ - ۴۱۳ قانون تجارت با موضوع

۴- گزارش کمیسیون ماشین آلات

مهندس محمود مصطفی زاده، مهندس محمد غنی زاده، مهندس حسین انصاف پور، مهندس محمدرضا حبیب زاده، مهندس حبیب شایگان، مهندس عباس مقدم، دکتر رجبعلی نکوئی، مهندس داود غفاری، مهندس کمال بطحائی، مهندس محمد مهری، مهندس سینا خلیلی، مهندس محمد طهماسبی، مهندس کوروش رستمی، مهندس شهرام هادی، مهندس فضلعلی مدرس، مهندس عبدالصمد محمدی، مهندس محمدعلی ستاری، مهندس شهرام عطائی، مهندس مهدی کاظمی شکوه، مهندس آرش هرمزی، مهندس مهرداد لاهوتی و مهندس مرتضی طوفانی بود. فعالیت های خود را دنبال کرد.

کمیسیون ماشین آلات در سال ۹۴ علاوه بر کمیسیون عمومی خویش با راه اندازی کارگروه هایی با موضوعات آموزش، کارشناسی، HSE و مدیریت ریسک فعالیت خویش را گسترش داده و اقدامات و فعالیت هایی را به عمل آورده که خلاصه اهم آن به شرح ذیل تقدیم می گردد:

دستاوردهای کمیسیون ماشین آلات

این کمیسیون ابتدا در سال ۹۳ به عنوان کارگروه بررسی مشکلات ماشین آلاتی شرکت های عضو تشکیل و جلسات دوهفتگی از اعضای مدیران ماشین آلات برگزار نمود.

جلسات این کارگروه در سال ۹۳ منتج به نتایج ذیل گردید:

- ماشین آلات و تجهیزات سنگین و نیمه سنگین عمرانی در ایران کماکان متولی ندارد.
- رشته های تخصصی ماشین آلات هنوز در ایران سازمان یافته نیست.
- مدیریت ماشین آلات شرکت ها علمی نیست، سنتی است.

■ به علت شرایط دهه های اخیر، استاندارد تأمین، قطعات، آموزش و خدمات پس از فروش مخدوش و رعایت نمی شود.

■ سوخت، روغن، لاستیک، لوازم یدکی در بعدها مدیریت، استاندارد، تأمین، مشکلات اساسی دارند.

■ مراجع ذیربط ماشین آلات از جمله وزارت صنایع، سازمان استاندارد، بهینه سازی مصرف سوخت، محیط زیست، گمرک، سازمان مدیریت و برنامه ریزی هیچ هماهنگی با هم ندارند.

■ ورود ماشین آلات، انتخاب برندها و حضور نمایندگان رانتهی است.

■ با توجه به نوسانات نرخ ارز تأمین ماشین آلات

با برندهای استاندارد برای بخش خصوصی امکان پذیر نیست.

■ بازار قطعات تحت تأثیر نرخ ارز و نبود ضوابط و قوانین استاندارد ناسامان است.

■ بخش خصوصی صنعت احداث برای دوران ثبات و سازندگی و توسعه سرمایه های انسانی، ماشین آلات را در اختیار ندارد و نیاز به آموزش وسیع مورد نیاز در همه سطوح مدیریتی، مهارتی و خدمات دارد.

■ سندیکای شرکت های ساختمانی ایران مرجعیت، امکانات و توانائی لازم در تجمیع نظرات و تدوین استانداردها و همگرایی بین تولیدکنندگان، نمایندگان و کاربران ماشین آلات عمرانی دارد.

در سال ۹۴ با توجه به استقبال وسیع اعضا نمایندگان و دیگرانجمن ها، کارگروه ماشین آلات به کمیسیون ماشین آلات ارتقاء پیدا کرد و شروع به تدوین راهبردها و چشم اندازها و تأثیرات مطلوب کمیسیون نمود.

برنامه های سال ۹۴ بر مبنای برنامه راهبردی:

۱- دعوت فراگیر از بنگاه ها و نمایندگان

۲- تشکیل سمینارهای تخصصی در سطح مدیران میانی

۳- همکاری با مؤسسات تولیدی، آموزشی داخلی و خارج

۴- استفاده از کارشناسان و مدیران شرکت ها در امر آموزش

۵- بازدید کارگاهی از نمایندگان برندها

۶- شرکت در کمیسیون های تخصصی برندها و نمایندگان دیگرانجمن ها و مؤسسات استاندارد

عملکرد کمیسیون ماشین آلات در سال ۹۴

۱- برگزاری همایش فراگیر "ماشین آلات، ثروت ملی" با شرکت بیش از ۳۵ شرکت و مؤسسه و نهاد

دولتی در تاریخ ۹۴/۰۶/۲۵

۲- برگزاری نمایشگاه تولیدکنندگان و تأمین کنندگان با شرکت ۱۵ شرکت و برند در تاریخ ۹۴/۰۶/۲۵

۳- انتشار فصلنامه ویژه ماشین آلات در پاییز و زمستان ۹۴

۴- تشکیل سمینارها و کارگاه های آموزشی روانکارها، سوخت فیلتر، آب محیط زیست و صدور بیش از یکصد گواهینامه توسط سندیکا

۵- تشکیل کارگروه های تخصصی برای واقعی کردن نرخ ماشین آلات در فهرس بهاء

۶- همکاری و تفاهم با مرکز تحقیقات وزارت کار در امر آموزش توسط سندیکا

۷- همکاری و تفاهم با مؤسسه فنی و حرفه ای

۸- همکاری با دانشگاه علمی و کاربردی هپکو

۹- همکاری با مؤسسه ادب و کیمیا فن آوریا و شرکت تضمین

راهبردهای مصوب کمیسیون ماشین آلات

۱- همگرایی بین اعضا و انجمن های همسو و نمایندگان و برندها، مؤسسات آموزشی و نهادهای مسئول با تشکیل جلسات مستمر و شبکه ای.

۲- تجمیع دانش و فناوری مسلط ماشین آلات.

۳- آموزش نیروی انسانی درگیر در مدیریت ماشین آلات اعم از مدیریت های فنی، بهره برداری، تأمین در جهت توانمندی بخش ماشین آلات شرکت ها و ورود مدیران در رده های تصمیم گیر.

۴- جلب اراده مدیران در لزوم حفظ و ارتقاء دارایی ماشین آلات با ارتقاء سرمایه انسانی مدیریت ماشین آلات.

۵- بانک اطلاعاتی ماشین آلات اعم از آموزشی، فناوری برندهای مسلط، تخصصی برندها

جلسات و نشست در سال ۱۳۹۴

نمایندگان و تأمین‌کنندگان ذی‌صلاح.

۶- گزارش کمیسیون تحریریه و انتشارات

اعضای کمیسیون تحریریه و انتشارات آقایان مهندسان: **علی ورزنده، محمود مصطفی‌زاده، محمد غنی‌زاده، علاءالدین سادات باریکانی و پرهام سیدین** می‌باشند. کمیسیون انتشارات در سال جاری موارد متعدد را در دستور کار خود قرار داده و اقدامات و فعالیت‌هایی را نیز به عمل آورده که خلاصه آن را به شرح ذیل تقدیم می‌دارد:

۱. انتشار نشریات و کتاب‌های مختلف از جمله:

- نشریه تحلیلی صنفی ماهانه پیام آبادگران
- نشریه فصلنامه ماشین‌آلات
- بولتن هفتگی ویژه هیأت‌مدیره
- بولتن هفتگی کمیسیون ماشین‌آلات
- مجلد برای قانون رفع موانع تولید و ارتقای نظام مالی کشور
- مجلد تطبیق قانون مالیات‌های مستقیم سال ۶۶ با اصلاحیه‌های بعدی و قانون مصوب سال ۱۳۹۴

■ مجلد مجموعه کاربردی تغییرات اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم

■ مجلد مجموعه قانون تأمین اجتماعی، تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران

■ مجلد مالیات بر ارزش افزوده

■ مجلد مشاغل سخت و زیان‌آور

■ مجلد قوانین بهبود فضای کسب و کار

■ مجلد پرسش و پاسخ جلد دوم

■ کتاب آبادی، دستاورد اعضای سندیکا با تغییرات شکلی و محتوایی در شرف رونمایی و توزیع

۲. تصویب اقدام لازم جهت زیباسازی و کوچک‌سازی سالنما سال ۹۵

۳. تصویب شرح وظایف سردبیر کمیسیون تحریریه و انتشارات، شامل:

■ تصمیم‌گیری درباره نشریه پیام آبادگران

■ اختصاص صفحات مشخص برای نشر مطالب

کمیسیون‌های سندیکا

■ اختصاص صفحه‌ای جهت گزارش ویژه در هر شماره ماهنامه

■ تصویب گسترش مجدد مصاحبه با مدیران شرکت‌های عضو

■ تصویب انتشار مقاله ویژه در خصوص عملکرد دوساله دولت و راه‌حل تأمین بودجه عمرانی از طریق سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی

■ بودجه‌بندی صفحات ماهنامه با موضوعاتی شامل مطالب سریالی، مطالب اقتصادی روز، مطالب ارائه‌شده از سوی کمیسیون‌ها، مصوبات هیأت‌مدیره، سازه‌های برتر و کارهای ساختمانی در دنیا و...

■ تصویب انتشار مطالبی در خصوص صدور خدمات فنی و مهندسی و راه‌های اجرایی

■ تصویب انتشار نظرات اقتصاددانان در ماهنامه پیام آبادگران

■ انتشار مقالاتی در خصوص نجات چشمه بل، خشک شدن دریاچه ارومیه، مجری صنعت ساختمان‌سازی محاط در مثلث مالک شهرداری و نظام مهندسی، طرح‌های نیمه‌تمام

■ اختصاص سهمیه در ماهنامه، همزمان با تأسیس فدراسیون صنعت آب

■ افزایش صفحات مجله از ۶۲ صفحه به ۷۲ صفحه

۵- گزارش کمیسیون تحقیق و توسعه

کمیسیون تحقیق و توسعه در سال ۱۳۹۵ تا کنون ۴ جلسه با حضور آقایان **مهندسان محمد عطاردیان، علی ورزنده، مجید شیخ بهائی، علی اصغر گل‌سرخی، پرهام موحد، غلامرضا علیزاده، محمد غنی‌زاده، منوچهر بدیعی، وندا ورزنده، فرید پورنیا، علیرضا مقدس‌زاده**

کمیسیون تحقیق و توسعه در سال ۱۳۹۵ تا کنون ۴ جلسه با حضور آقایان **مهندسان محمد عطاردیان، علی ورزنده، مجید شیخ بهائی، علی اصغر گل‌سرخی، پرهام موحد، غلامرضا علیزاده، محمد غنی‌زاده، منوچهر بدیعی، وندا ورزنده، فرید پورنیا، علیرضا مقدس‌زاده**

و نسرین او جاقی تشکیل داد.

■ شاخه مدیران و متخصصان جوان سندیکا

اعضا کمیسیون ضمن بررسی نیاز سندیکا به فعال‌سازی شاخه‌ای برای مدیران و متخصصان جوان نسبت به تهیه و تصویب سند شاخه اقدام و جداول مربوط به شاخص‌های امتیازدهی جوانان پرداختند و جدول نهایی آن شاخه در تاریخ ۹۵/۴/۵ به تصویب کمیسیون رسید.

■ منشور اخلاق حرفه‌ای مهندسی

در رابطه با تهیه منشور ابتدا کمیسیون نسبت به جمع‌آوری رفرنس‌های موجود در این موضوع پرداخته و ۶ رفرنس نهایی را تأیید کرد که شامل موارد زیر است:

(۱) نامه وزیر راه و شهرسازی درباره اصول اخلاق حرفه‌ای و شئون مهندسی

(۲) نمودار اخلاق حرفه‌ای در کسب و کار مهندسی

(۳) منشور اخلاقی مهندس در برگرفته از منشور انجمن ملی مهندسان حرفه‌ای آمریکا

(۴) NSPC مفاهیم اخلاق و ارزش‌های به کار رفته در سوگندنامه جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده‌های فنی

(۵) متن لاتین مبحث Ethic Reference Guide مقاله اخلاق حرفه‌ای دکتر فرهنگ شعفی پس از تأیید این رفرنس‌ها، نسبت به تهیه منشور نهایی اخلاق حرفه‌ای اقدام و مراحل تصویب و تأیید نهایی آن در حال طی شدن است.

■ بررسی برنامه کار پیشنهادی هیأت‌مدیره در سال ۱۳۹۵

برنامه کاری پیشنهادی هیأت‌مدیره در سال ۹۵ و تعیین اهداف و اولویت‌های مربوطه در دستور کار کمیسیون تحقیق و توسعه قرار داشته و مباحث در این زمینه ادامه دارد.

۶- خلاصه اهم اقدامات و فعالیت‌های هیأت‌مدیره در ضمیمه

هیأت‌مدیره سندیکا در سال جاری با حضور اعضای خود موارد و موضوعات مرتبط با صنف و سیاست‌های سندیکا را مورد بحث و بررسی قرار داد که خلاصه اهم اقدامات و فعالیت‌های آن به شرح ذیل تقدیم می‌گردد.

■ بررسی سیاست‌های هیأت‌مدیره در سال ۱۳۹۴

■ حمایت معنوی و مالی از برگزاری سمینار کنفرانس منطقه‌ای فیدیک اوراسیا به میزبانی جامعه مهندسين مشاور ایران

■ مذاکره با جناب آقای مهندس شافعی معاونت

ابلاغ بخشنامه شماره ۱۷۴۷۳۳ / ۹۴ مورخ ۲۲/۰۷/۱۳۹۴ در خصوص حق بیمه قراردادهای مهندسين مشاور و پیمانکاران

■ دستور تشکیل کمیسیون امور بین الملل جهت مذاکره با هیات های کشورهای خارجی

■ دستور بررسی شاخص های سه ماهه های سوم و چهارم توسط کمیسیون فنی

■ دستور انتشار گزارش از موفقیت های به دست آمده در خصوص حمایت و جبران ضرر و زیان پیمانکاران خارج از کشور اعضای سندیکا

■ دستور انعکاس اصلاحات آیین نامه تشخیص صلاحیت توسط کمیسیون قوانین و مقررات به سازمان برنامه ریزی

■ دستور ارجاع رونوشت دستور کارهای هیأت مدیره در خصوص موضوعات صدور خدمات فنی و مهندسی به ریاست کمیسیون احداث و صدور خدمات فنی و مهندسی اتاق ایران جناب آقای مهندس امیرزاده

■ ارسال نامه درخواست برگزاری جلسه با حضور نمایندگان هیأت مدیره سندیکا در کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی

■ دریافت اطلاعات و تهیه آماری از مطالبات اعضای سندیکا و ارائه به دولت

■ درخواست ملاقات حضوری و جلسه با آقایان دکتر لاریجانی و دکتر جهانگیری جهت طرح موضوعات: پرداخت مطالبات پیمانکاران، حفظ ارزش مطالبات پیمانکاران، تعریف پروژه برای پیمانکاران بخش خصوصی و ساماندهی شرکت های دولتی و نظامی.

■ دستور انتشار مطالبات مطروحه در کنفرانس صنعت احداث از طریق نشریه پیام آبادگران ضمن تشکر از برپایی و برگزاری باشکوه کنفرانس

■ ارسال نامه و درخواست از جناب آقای دکتر لاریجانی ریاست محترم مجلس شورای اسلامی جهت عدم تأیید و تصویب لایحه مالیات بر ارزش

■ دستور بررسی محورهای برنامه ششم توسعه اقتصادی کشور و ارائه نتیجه به هیأت مدیره توسط کمیسیون اقتصاد

■ دستور تشکیل کمیسیون ارتباطی سندیکا با اتاق ایران

■ دستور انتشار سیاست ها و مواضع اساسی سندیکا در خصوص مسائل و مشکلات صنایع و فعالیت کمیسیون ها

■ دستور تدوین آیین نامه رتبه بندی پیمانکاران مدنظر سندیکا توسط هیأت انتخابی

■ معرفی آقایان مهندسان عطاردیان و خوانساری به عنوان مدیران پیشکسوت سندیکا به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و شورای هماهنگی

■ درخواست از اتاق بازرگانی ایران جهت پی گیری قوانین و مقرراتی که به مرحله اجرا نمی رسد

■ دستور بررسی نحوه ورود سرمایه و شرکت های خارجی به ایران و نحوه همکاری شرکت های داخلی و خارجی توسط تیم منتخب هیأت مدیره

■ دستور بررسی راهکارهای حقوقی امنیت اقتصادی و سرمایه گذاری جهت ارائه به اتاق بازرگانی ایران توسط کمیسیون های حقوقی و اقتصاد

■ هماهنگی با تشکل های همسو در جهت ارتقاء جایگاه مهندسان و تشویق جامعه مهندسی در انتخابات نظام مهندسی

■ دستور بررسی عواقب عدم پرداخت مطالبات پیمانکاران توسط کمیسیون فنی

■ دستور انعکاس مشکلات مطالبات پیمانکاران و نظرات اعضا به مسئولان مملکتی

■ ارائه نتایج بررسی کمیته رتبه بندی سندیکا به سازمان مدیریت قبل از ابلاغ بخشنامه جدید رتبه بندی

■ تصویب شرایط عضویت در شورای عالی سندیکا

■ تقدیر و تشکر از آقایان دکتر نوپخت و مهندس شافعی و مهندس مصطفوی جهت

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در خصوص عدم تخصیص بودجه طرح ها و بررسی شرایط عمومی پیمان

■ انعکاس مشکلات اعتبارات پروژه های نیمه تمام و بدهی سال های گذشته دولت به پیمانکاران به جناب آقای دکتر نوپخت ریاست سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

■ دعوت از روسای هیأت مدیره پنج تشکل درخواست کننده توقف انتشار شرایط عمومی پیمان جدید سازمان مدیریت و برنامه ریزی جهت اصلاح بندهای مد نظر

■ دستور بررسی شرایط عمومی پیمان جدید به کمیسیون های قوانین و مقررات، حقوقی و فنی

■ انتخاب اعضای کمیسیون صادرات خدمات فنی و مهندسی از سوی هیأت مدیره

■ اعتراض به لایحه مالیات بر ارزش افزوده به دولت، ریاست مجلس و ریاست کمیسیون اقتصاد مجلس شورای اسلامی

■ دستور بررسی و اعلام نظر در خصوص ضرایب منطقه ای و ارائه نتیجه به سازمان مدیریت و برنامه ریزی

■ دستور تشکیل کمیسیون برون مرزی توسط رسته آب سندیکا

■ انتخاب آقای مهندس ملکبانی فرد به عنوان نماینده تام الاختیار سندیکا برای دوره هشتم اتاق بازرگانی ایران

■ دستور انعکاس مخالفت با بازکردن دامنه قیمت مناسب در مناقصات و طرح در جلسه مربوطه در سازمان مدیریت و برنامه ریزی توسط نماینده کمیسیون قوانین مقررات

■ دستور بررسی کلیه موارد شرایط عمومی پیمان توسط کمیسیون های قوانین و مقررات و فنی با همکاری تشکل های همسو

■ دستور بررسی قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقاء نظام مالی کشور توسط کمیسیون اقتصاد و قوانین و مقررات

■ دستور بررسی قراردادهای سرجمع و مترمربع زیربنا توسط نمایندگان کمیسیون فنی و ارائه نتیجه به هیأت مدیره

■ دستور ارائه نظرات سندیکا در مورد تعدیل و هزینه بالاسری قراردادهای سرجمع و مترمربع زیربنا به سازمان مدیریت و برنامه ریزی

■ دستور انعکاس مشکلات لایحه مالیات بر ارزش افزوده و میزان تاخیرات اوراق مشارکتی که بابت طلب پیمانکاران پرداخت می گردد به سازمان مدیریت و برنامه ریزی

افزوده در بخش پیمانکاران و سازندگان قبل از رفع اشکالات اساسی در نظرات اعلام شده سندیکا

- دستور تهیه فهرست بهای تصفیه خانه آب و فاضلاب توسط کمیسیون فنی و کمیسیون تحقیق و توسعه صنعت احداث
- دستور حضور فعال نمایندگان سندیکا در کمیسیون تسهیل کسب و کار اتاق ایران
- دستور بررسی طرح‌های نیمه تمام و واگذاری طرح‌های تمام شده توسط کمیسیون اقتصاد و گزارش به هیأت مدیره
- انعکاس نظرات هیأت مدیره سندیکا در مورد رتبه بندی به شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی
- دستور بررسی و تحلیل طرح پیشنهادی جایگزینی نظام مدیریتی به جای نظام مالکیتی شرکت‌ها توسط کمیسیون اقتصاد
- دستور برگزاری همایش اقتصادی تحت عنوان «پسابرجام و فرصت‌های پیش روی بخش خصوصی» با حضور آقایان دکتر نیلی، دکتر عقیلی، دکتر پورمحمدی و سایر اقتصاد دانان در محل سندیکا با حضور اعضا و طرح مشکلات آنان و انتشار نتایج آن در جراید
- دستور انتشار مجموعه اقدامات انجام شده در خصوص مالیات بر ارزش افزوده توسط کمیسیون قوانین و مقررات
- دستور بررسی تشکیل کمیسیون جوانان در جوانان توسط کمیسیون تحقیق و توسعه
- دستور بررسی آئین نامه تضمین معاملات دولتی توسط کمیسیون قوانین و مقررات
- دستور انعکاس نظرات سندیکا در خصوص واگذاری طرح‌های عمرانی به بخش‌های غیرخصوصی به شورای هماهنگی و بی‌گیری آن
- تعیین کارگروهی جهت بررسی تشکیل فدراسیون و کنفدراسیون صنعت احداث و اعلام نتیجه به هیأت مدیره
- ارسال نامه‌های اعتراضی به ریاست جمهوری، وزرا، ریاست مجلس شورای اسلامی و ریاست قوه قضائیه در خصوص واگذاری طرح‌های عمرانی به بخش‌های غیرخصوصی
- موافقت با افزایش سرمایه شرکت تضمین و اصلاح ساختار آن جهت گسترش فعالیت‌های شرکت
- دستور بررسی لایحه بودجه ۹۵ کشور در کمیسیون اقتصاد
- تعیین کمیته رسیدگی و تعریف ساختار و سازمان مناسب در خصوص نحوه حضور و اقدام نمایندگان سندیکا در کمیسیون‌های حل

اختلاف مالیاتی

- تقدیر و تشکر از اعضای که به صورت همیاری از سندیکا حمایت مالی می‌نمایند
- دستور بررسی پاسخ نامه شورای هماهنگی و سازمان مدیریت برنامه ریزی در خصوص رویکردهای جدید مدنظر سازمان مدیریت و برنامه ریزی در موضوع رتبه بندی و تشخیص صلاحیت اعضا

۷- الحاقیه به گزارش دبیر

مجموعه اقدامات و بررسی‌های اتاق‌های فکر سندیکا در سال ۹۴ تاکنون بشرح زیر بوده است

۱. شرایط عمومی پیمان پیشنهادی نظام فنی- اجرائی:

تداوم بررسی و همراهی با تشکل‌های همسوی فعال در صنعت احداث و جمع بندی‌های مرحله‌ای (که در گزارش کمیسیون قوانین به تفصیل خواهد آمد)

۲. لایحه پیشنهادی قانون دائمی مالیات بر ارزش افزوده

بررسی گسترده با استفاده از تجارب به دست آمده از دوران اجرای آزمایشی قانون فوق که مشکلات فراوانی برای اعضای سندیکا به دنبال داشته است. مکاتبات، مذاکرات و جلسات مکرر با مراجع مرتبط از جمله سازمان مدیریت و برنامه ریزی، اتاق بازرگانی، سازمان امور مالیاتی، وزیر اقتصاد، معاونت امور اقتصادی، طرح در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی، کمیسیون اقتصاد هیأت دولت و مکاتبه با نمایندگان مجلس شورای اسلامی به طور مجدانه انجام شده است و اصلاحات مدنظر سندیکا در جلسات متعدد حضوری اعلام گردیده و اقدامات تا رسیدن به نتیجه مطلوب تداوم خواهد داشت. این اقدامات در قالب کتاب "بررسی لایحه مالیات بر ارزش افزوده" در دبیرخانه سندیکا تدوین گردیده است.

۳. درخواست اصلاح قانون و آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور

در جهت جلوگیری از اجحاف به شرکت‌های عضو که با مکاتبات و مذاکرات و ارائه پیشنهاد به وزرات تعاون، کار و رفاه اجتماعی، طرح موضوع در شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی به نتایجی دست یافته ایم و تا رسیدن به نتیجه تداوم خواهد داشت. (این موضوع هم در گزارش کمیسیون قوانین و مقررات به تفصیل خواهد آمد و مصوبات اخیر که در نتیجه اقدام سندیکا بوده

است در نشریه پیام آبادگران منتشر می‌گردد)

۴. پی گیری مطالبات معوقه پیمانکاران
۵. آئین نامه تشخیص صلاحیت پیمانکاران

بررسی مشکلات به صورت فراگیر و مستمر با ارائه راهکارهای اصلاحی در جهت تأمین حقوق شرکت‌های عضو

۶. بررسی فهرست بهای پایه سال ۹۴

در رشته‌های مختلف و ارائه نقطه نظرات اصلاحی در روزآمدی و شفافیت و واقعی تر شدن فهرست‌های پایه و ارائه فهرست‌های پیشنهادی سندیکا

۷. بررسی شاخصهای تعدیل و ارائه پیشنهاد و ضرایب بدست آمده به سازمان مدیریت و برنامه ریزی
۸. بررسی لایحه بودجه ۹۵ در بخش بودجه عمرانی و ارائه پیشنهادات و راهکارهای عملی حل معضل تأمین اعتبار و پرداخت و تجهیز منابع مالی و روشهای متنوع برای آن و پیشنهاد تبصره ۱۸ لایحه بودجه ۱۳۹۵ و تصویب آن در قانون بودجه که در با همکاری با اتاق ایران به نتیجه رسید.
۹. بررسی برنامه ششم توسعه در کمیسیون‌ها و ارائه نقطه نظرات در چهارچوب توسعه پایدار با تکیه بر تجارب کسب شده توسط بخش خصوصی از اجرای برنامه‌های توسعه‌ای قبلی به اتاق بازرگانی ایران
۱۰. بررسی و تبیین قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارائه نقطه نظرات و پیشنهادات که این تبیین و بررسی در دبیرخانه سندیکا به صورت کتاب تدوین گردید و به ریاست مجلس شورای اسلامی و اتاق بازرگانی و نهادهای ذیربط تقدیم شد.
۱۱. بررسی رکود تورمی در صنعت احداث و راه‌های خروج از آن و ارائه نتایج بررسی به سازمان مدیریت و برنامه ریزی و مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی و اتاق بازرگانی ایران و تهران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، مجلس شورای اسلامی و وزارتخانه‌های مرتبط
۱۲. گسترش بیش از پیش همکاری و ارتباط مستمر با نهادهای تصمیم ساز و تصمیم گیر از جمله اتاق بازرگانی ایران و تهران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، مجلس شورای اسلامی و وزارتخانه‌های مرتبط
۱۳. طرح موضوعات و مشکلات قوانین و مقررات با استفاده از ظرفیت مواد ۲ و ۳ و ۱۲ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی و کمیته ماده ۷۶
۱۴. شرکت در همایش‌ها و نمایشگاه‌های مرتبط با صنعت احداث

بر اصلاحات ساختاری داشته باشد. او با اشاره به مثال «نظام یارانه‌ها» و ضرورت اصلاح آن، اجرای موفق راه‌حل‌ها را نیازمند اقدامات موازی در حوزه سیاسی- اجتماعی مثل گفت‌وگو با مردم خواند. این اقتصاددان سرشناس در زمینه راه‌حل‌های ضد رکودی، روی این موضوع تاکید کرد که افزایش مرادوات خارجی تبعات تورمی اندکی خواهد داشت و دولت می‌تواند از این مسیر تحریک تقاضا را به جریان بیندازد. به گفته وی، رسیدن به این هدف نیازمند سیاست‌گذاری مشخص در حوزه‌هایی مثل تولید صنعتی و گردشگری است، تبعات تورمی افزایش سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی را نیز ناچیز خواند و از ضرورت جذب سرمایه‌های خارجی برای توسعه زیربنای ایران سخن گفت. به گفته وی، برای رفع معضل بدهی‌های داخلی نیز دولت می‌تواند اصلاح سیاست‌های مالیاتی و نیز جذب منابع مردم و استفاده از آنها را در سرمایه‌گذاری‌های عمده در تولید در پیش بگیرد. پسران با تاکید بر ماهیت همه‌جانبه اصلاحات اقتصادی مورد نیاز، به دولت توصیه کرد مجوزهای مغل نوآوری و همچنین، مجوزهای رانت جوانه مربوط به دوران تحریم را حل کند. پسران با تاکید بر اینکه «چنین مسائلی مانند اغلب مسائل امروز اقتصاد ایران ریشه سیاسی دارد»، حل آنها را نیازمند «تدوین و به کارگیری راهبردهای اقتصادی- سیاسی در سطح بسیار بالا» تلقی کرد که اجرای آن، نیازمند یک «قرارداد اجتماعی» بین گروه‌های مختلف در کشور خواهد بود.

یکسان‌سازی ارز، یک تیر با دو نشان

استاد مدعو دانشگاه کالیفرنیا، بحث یکسان‌سازی ارز را پس از توافق هسته‌ای یکی از اولویت‌های اقتصاد ایران معرفی و در این بحث بر «نرخ واقعی ارز» تاکید می‌کند. او بر تعدیل نرخ ارز بر اساس اختلاف تورم داخل و خارج تاکید می‌کند و معتقد است نرخ ارز ثابت، با توجه به روند تورمی، زمینه یک بحران احتمالی را در آینده فراهم می‌کند.

پسران معتقد است با لغو تحریم‌ها شرایط برای یکسان‌سازی ارزی فراهم شد و باید انتظار داشت در این یکسان‌سازی به تدریج پول ایران در برابر ارزهای خارجی تضعیف شود، در این صورت به اعتقاد پسران تولید و صادرات کالاهای غیرنفتی افزایش می‌یابد که این وجه خوب قضیه است. او معتقد است در شرایط کنونی که قیمت نفت

پنج اولویت اقتصادی دولت در سال آخر

دیدگاه‌های هاشم پسران، اقتصاددان سرشناس ایرانی

«محمد هاشم پسران» اقتصاددان سرشناس ایرانی مقیم خارج از کشور نیز رفته و دیدگاه‌های وی را جویا شده است. پسران در این گفت‌وگو با بیان اینکه دولت روحانی در دو سال نخست به شکل طبیعی انرژی زیادی را صرف رفع تحریم‌ها کرد و دستاوردهای مطلوبی نیز مثل کنترل تورم و ثبات سیاستی به همراه داشت، بر این موضوع تاکید کرد که با توجه به کمبودهای کنونی، از این به بعد دولت باید تمرکز جدی‌تری

دولت یازدهم، در سه سال نخست عمر خود، بیشترین تمرکز و انرژی خود را در دو محور «ثبات بخشی به شاخص‌های اقتصادی» و «مذاکرات هسته‌ای» صرف کرده است و در نتیجه برخی از اصلاحات ساختاری اقتصادی، به تاخیر افتاده است. محمد هاشم پسران، اقتصاددان شهیر ایرانی در یک سال باقی از عمر دولت یازدهم مواردی نظیر «سیاست‌های ضد رکودی»، «یکسان‌سازی ارزی»، «تناسب قیمت انرژی با بهای جهانی»، «استفاده از ظرفیت صندوق بین‌المللی پول در مرادوات خارجی» و «لزوم کاهش نرخ سود بانکی» را ۵ محور اصلی اصلاحات ساختاری اقتصاد عنوان کرد. این چهره بین‌المللی اقتصاد ایران، علاوه بر طرح محورهای اصلی، موفقیت در این فرآیندها را نیازمند یک نوع راهبری اقتصادی- سیاسی دانست که در این راهبری، اجماع حداکثری در خصوص اصلاحات شکل خواهد گرفت. به اعتقاد او، این اجماع باعث می‌شود که جهت‌یابی اصلاح سیاست‌های اقتصادی مشخص شود به طوری که بتوان، سیاست‌های لازم را تنظیم و اجرا کرد.

سیاست‌های ضد رکودی

هفته‌نامه «تجارت فردا» در جدیدترین شماره خود با هدف شناسایی اولویت‌های مهم اقتصادی، علاوه بر مسعود نیلی سراغ

برای رفع معضل بدهی‌های داخلی نیز دولت می‌تواند اصلاح سیاست‌های مالیاتی و نیز جذب منابع مردم و استفاده از آنها را در سرمایه‌گذاری‌های عمده در تولید در پیش بگیرد.

پایین است، باید نرخ ارز به سمتی حرکت کند که صادرات غیر نفتی ما تقویت شود. از نگاه او، یکسان سازی ارزی، باعث می شود که هم ارز تک نرخی شود و هم صادرات غیر نفتی تقویت شود و به تعبیر پسران می توان با یک تیر، دو نشان زد.

تناسب قیمت انرژی با بهای جهانی

نامزد دریافت نوبل اقتصاد در سال های گذشته، یکی دیگر از اصلاحات مورد نیاز در اقتصاد کشور را در خصوص قیمت گذاری انرژی و به ویژه در بنزین عنوان می کند. او با ارجاع به مقاله ای که با همکاری دکتر هادی صالحی اصفهانی در سال های گذشته تهیه کرده، توضیح می دهد که در این قیمت گذاری تناسبی میان قیمت داخلی و خارجی ایجاد می شد و امکان داشت پس از آزاد سازی با کاهش بهای نفت، قیمت بنزین در ایران نیز کاهش یابد. او نگاه مسئله قیمت در ایران را سیاسی دانست، حال آنکه قیمت گذاری بنزین بر اساس شاخص های جهانی در کشورهای دیگر را امری عادی توصیف کرد. به اعتقاد پسران، قیمت بنزین در شهرهای مختلف ایران یا در جنوب و شمال تهران باید متفاوت و بر اساس اصول اقتصاد باشد، دولت می تواند از درآمدی که از این اختلاف قیمت کسب می کند بیشتر به طبقه کم درآمد کمک کند.

استفاده از ظرفیت

صندوق بین المللی پول

پسران در ادامه در پاسخ به پرسشی در خصوص کندی مرادوات خارجی بعد از برجام و عدم همکاری برخی از بانک ها با ایران، به این موضوع اشاره کرد که زیربنای نظام بانکی جهانی اعتماد و شفافیت معاملات است و رسیدن به این هدف، نیازمند اصلاحات بانکی در ایران با تاکید بر افزایش شفافیت است. به گفته پسران، برای این کار در گام نخست باید چند بانک دولتی و خصوصی برگزیده و شرایط آنها با نظام بانکداری جهانی تطبیق داده شود و همزمان، ارتباط منسجم و مداومی با صندوق بین المللی پول برقرار شود. به اعتقاد پسران، اگر بانک های خارجی از بابت تهدید نشدن مسائلی نظیر «پولشویی» یا «اتهام حمایت از تروریسم» اطمینان کسب کنند، رقابت تنگاتنگی برای مرادوه با شبکه بانکی ایران، شکل خواهد گرفت.

احیای صندوق ذخیره ارزی

استاد تمام دانشگاه کمبریج در بخش دیگری از صحبت های خود با اشاره به افزایش درآمدهای نفتی در دوره جدید، به لزوم احیای مکانیزم های ذخیره ارزی و استفاده از درآمدهای نفتی صرفا در حوزه هایی مثل سرمایه گذاری های زیرساختی تاکید کرد. به گفته او، کشورهای دیگر نفتی در زمان های وفور درآمدها ارزی سعی در افزایش ذخایر ارزی کردند تا در زمان نوسانات شدید و کاهش قیمت نفت، از بحران آسیب نبینند. او با استناد به مستندات و مطالعات عنوان کرد که «تلاطم درآمدهای ارزی اثر منفی روی اقتصاد کشورهای نفت خیز داشته است.»

پسران پیش بینی کرد که قیمت نفت به تدریج افزایش و در این وضعیت، رفتار دولت را بسیار حیاتی تلقی کرد. به گفته او، باید در استفاده از منابع نفتی در داخل «بسیار محتاط» بود و این درآمدها را جز در مصارف زیربنایی، مورد استفاده قرار نداد. او با تاکید بر احیای صندوق ذخیره ارزی، استفاده آن را برای توسعه تولید و صادرات کالاهای غیر نفتی ضروری دانست.

اثرات کاهش نرخ سود بانکی

این اقتصاددان برجسته در بخش بعدی صحبت های خود بر لزوم کاهش نرخ سود واقعی بانکی تاکید کرد و این سیاست را مشوقی برای سرمایه گذاری و تولید دانست. او با توجه به رشد اقتصادی و بازدهی سرمایه در ایران معتقد است که نرخ واقعی سود نباید بیش از «۲ تا ۳ درصد» باشد. او این استدلال را که «نرخ واقعی

با نرخ سپرده بالا، بانک باید تسهیلات را با نرخ بیشتری اعطا کند که در حقیقت هزینه تولید را افزایش خواهد داد. بنابراین به تعبیر او، حتما باید نرخ واقعی سود پایین بیاید تا مشوق سرمایه گذاری بر تولید باشد

سود با این اختلاف زیاد، بالاتر باشد تا مردم در بانک سپرده گذاری کنند و بانک هم برای اعطای تسهیلات، منابع در اختیار داشته باشد» نادرست دانست.

او در توضیح این مطلب گفت که با نرخ سپرده بالا، بانک باید تسهیلات را با نرخ بیشتری اعطا کند که در حقیقت هزینه تولید را افزایش خواهد داد. بنابراین به تعبیر او، حتما باید نرخ واقعی سود پایین بیاید تا مشوق سرمایه گذاری بر تولید باشد. او روی دیگر، شکاف زیاد نرخ سود و تورم را سپرده گذاری صوری از خارج کشور در بانک های ایرانی دانست؛ حال آنکه با کوچک ترین نوسان، این اشخاص پول خود را از نظام بانکی بیرون خواهند کشید و این روند به زیان نظام بانکی خواهد بود. او دلیل دیگر کاهش نرخ سود بانکی را افزایش قدرت رقابت با صادرکنندگان دیگر کشورها عنوان کرد.

همچنین به اعتقاد او، با نرخ سود مناسب می توان یک تعادل میان سرمایه گذاری و پس انداز ایجاد کرد.

نیاز به راهبری اقتصادی-سیاسی

استاد اقتصاد دانشگاه هاروارد با اشاره سیاست های اصلاحی ضروری پس از لغو تحریم ها، موفقیت در این اصلاحات را یک نوع راهبری (Leadership) اقتصادی-سیاسی دانست که بتواند برای اجرای سیاست های اصلاحی اجماع ایجاد کند. به باور او، در سیاست های اصلاحی نیاز به اجماع صد درصدی در آن نیست؛ زیرا هر بحثی عده ای مخالف دارد و وجود این گروه، دلیل امتناع از اصلاحات اقتصادی نیست. او این موضوع را با مثال برجام تشریح می کند که به رغم وجود مخالفان، به سرانجام رسید.

او در همین خصوص تاکید می کند که در حال حاضر نیاز به «یک اجماع با درصد بالا» است، تا جهت یابی اصلاح سیاست های اقتصادی را مشخص و بتواند سیاست های لازم را تنظیم و اجرا کند. او نقطه مشترک تمام اصلاحات در مورد مجوزهای کسب و کار، نرخ ارز، یارانه و قیمت انرژی را جنبه های سیاسی آن دانست؛ به همین دلیل اعتقاد دارد که برای پیشبرد اصلاحات ساختاری اقتصاد ایران باید بین گروه های مختلف اجماع ایجاد

بررسی قانون مالیات‌های مستقیم در سندیکا

میلیون تومان از طریق تراکنش بانکی.
دکتر احمد آخوندی مدرس و کارشناس ارشد مالیاتی و مؤلف چند کتاب در حوزه مالیات نیز با موضوع «رویکردهای تدوین اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم» به بیان کلیات این قانون پرداخت و گفت: اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم از ۹۴/۴/۱ ابلاغ شده و از اول سال ۹۵ اجرایی شده است.

موضوعاتی که توسط وی تدریس شد شامل حق تمیر یا ثبت شرکت، مالیات عملکرد شرکت، تکالیف پیمانکاران، آئین‌نامه جدید تحریر دفاتر، ارائه اظهارنامه با سیستم دستی و الکترونیکی، موارد رد دفاتر، روش‌های تعیین مالیات، شرایط علی‌الرأس شدن، شرایط قبول هزینه‌ها و... بود.

پس از ارائه سرفصل‌های آموزشی، کارشناسان این سمینار به سؤالات مختلف حاضران درباره قانون مالیات‌های مستقیم پاسخ دادند.

اینک، بعد از ابلاغ قانون به تبیین آن می‌پردازیم. وی درباره مالیات بر ارزش افزوده نیز عنوان کرد: مدت اجرای قانون آزمایشی مالیات بر ارزش افزوده تمام شده و هنوز جاری است. لایحه قانون دائمی نیز مخالفان و موافقان زیادی دارد. البته مجلس هم بدون توجه به لایحه دولت، طرحی در این باره ارائه داده است که به کندی در حال بررسی است. سندیکا نیز در حال بررسی لایحه قانون مالیات بر ارزش افزوده است و در این فاصله از نظرات شما استقبال می‌کنیم.

در ادامه **علیرضا فلاح میرزایی، کارشناس مالیاتی** یکی از دو مدرس این کلاس با تأکید بر این نکته که هنوز شمول قانون قبلی تمام نشده است، عنوان کرد: قانون جدید ترکیبی از قوانین جدید و قوانین ترکیبی با قانون قبلی است که باید با ریزبینی مورد بررسی قرار گیرد. وی در ادامه به برخی از این تغییرات اشاره کرد، از جمله اجباری شدن نقل و انتقال پول‌های بالای ۵

سمینار آموزشی بررسی قانون مالیات‌های مستقیم روز دوشنبه ۱۰ خرداد در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران برگزار شد تا کارشناسان مهمان با بررسی اصلاحات قانون مالیات به مقایسه این قانون با قانون قبلی بپردازند.

مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات با بیان اینکه سمینار حاضر از پی اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم برگزار شده است، عنوان کرد: در این اصلاحیه وظایف مؤدیان مالیاتی (مالیات‌دهنده‌ها) تغییر یافته است، و ما برای مرور این قانون گردهم آمده‌ایم تا فضای جدید را بشناسیم و درگیر و دار مسائل مالیاتی به دلیل عدم آشنایی با این قانون گرفتار نشویم. ما به عنوان تشکل صنفی قبل از ابلاغ قانون، نظراتی درباره لایحه اصلاحی داشتیم، و در مراحل بررسی و تنظیم و بازنگری، با استعلام نظر شرکت‌های عضو و کارشناسان سندیکا نظرات خود را اعلام کردیم و

سمینار آموزشی قانون تامین اجتماعی

داده شد. در پایان این برنامه ضمن ارائه گواهی نامه شرکت در سمینار، جزوه آموزشی «دانستنی‌هایی از قانون تأمین اجتماعی و دستورالعمل‌های مربوطه برای کارفرمایان، بیمه‌شدگان، و اگذاکنندگان کار و پیمانکاران» که خرداد ۹۵ توسط سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران تهیه و تدوین شده بود، به شرکت‌کنندگان ارائه گردید. این جزوه شامل ۸ فصل به نام‌های کلیات، تکالیف کارفرمایان، امور پیمانکاران، حمایت‌های قانونی، بازرسی از کارگاه‌ها و دفاتر قانونی، بیمه اختیاری و بیمه صاحبان حرف و مشاغل آزاد و بیمه بیکاری، دستمزد و برخی از مواد قانون کار بود.

مربوطه برای کارفرمایان، بیمه‌شدگان، اگذاکنندگان کار و پیمانکاران تأکید کرد و گفت: با همین رویکرد سندیکا با برگزاری این سمینار و دعوت از جناب آقای قدسی، مدیرکل سابق درآمد و مشاور عالی بیمه‌های سندیکادر نظردارد با موضوعات مرتبط صنف در این قانون شود. در ادامه جلسه مدرس این سمینار آقای قدرت‌اله قدسی مدیرکل سابق درآمد حق بیمه سازمان تأمین اجتماعی، و مشاور عالی بیمه‌های سندیکا با ارائه کلیاتی از قانون تأمین اجتماعی، مواد مربوط به پیمانکاران و کارفرمایان را برای حاضران در این سمینار توضیح دادند و به سؤالات حاضران درباره قانون تأمین اجتماعی و نکات مرتبط با پیمانکاران را پاسخ

سمینار آموزشی قانون تأمین اجتماعی و تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران روز چهارشنبه ۱۲ خرداد در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران برگزار شد. در این سمینار مسائل مربوط به کلیات قانون تأمین اجتماعی، تکالیف کارفرمایان، تکالیف و امور پیمانکاران، بازرسی از کارگاه‌ها و حمایت‌های قانونی مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدای این نشست مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا با بیان اینکه مدت کوتاهی است که تعامل با سازمان تأمین اجتماعی برای شفاف‌سازی و تسهیل در امور پیمانکاران آغاز شده است بر لزوم آشنایی پیمانکاران با جزئیات قانون تأمین اجتماعی و دستورالعمل‌های

که شیب تورم در زمان روحانی پایین بیاید، گفت: کاهش تورم طبیعی بود چرا که دیگر از شوک‌های تورمی که در زمان دولت نهم و دهم به اقتصاد وارد شده و سطح قیمت‌ها را تحت تأثیر خود قرار داده بود، خبری نبود. بنابراین سطح قیمت‌ها از آثار تورمی تا حدودی تخلیه شده بود و شوک‌های جدیدی نیز به اقتصاد وارد نشد تا محرک شیب افزایش تورم شود.

جامساز با تأکید بر این که دولت یازدهم در چنین شرایطی تمام تلاش خود را در کاهش تورم به کار برد و با اوصاف تصویر شده در فوق، شیب تورمی سال به سال کم شد، گفت: با این وجود کاهش تورم به قیمت تشدید و تعمیق رکود اقتصادی انجام گرفت. متأسفانه رکود هنوز از اقتصاد ایران بیرون نرفته است و دولت نیازمند آن است که در طرح برون‌رفت از رکود اعلامی تجدید نظر کلی کند.

وی اظهار کرد: برای برون‌رفت از رکود متغیرهای اقتصادی نظیر سرمایه‌گذاری، تکنولوژی، مدیریت دانایی محور، بهره‌وری و شرایط مطلوب کسب و کار و حاکمیت قانون از الزامات است که متأسفانه در شرایط موجود حتی پس از برجام، شرایط چندان متحول نشده است تا اقتصاد از مواهب آن بهره‌گیرد، بخش خصوصی به بازارهای جهانی راه یابد و سرمایه‌گذاری حرفه‌ای به ایران سرازیر شود.

این اقتصاددان با بیان این مطلب که ده‌ها هیأت نمایندگی اقتصادی همراه دیپلمات‌های سیاسی از کشورهای مختلف به ایران سفر و تفاهم‌نامه‌هایی امضاء کردند، گفت: این تفاهم‌نامه‌ها به قرارداد تبدیل نشدند تا آنها را متعهد کنند. البته باید در نظر داشت که سرمایه‌گذاران حرفه‌ای با اعلاماتی که مؤسسات اعتبارسنجی بین‌المللی در مورد وضعیت اقتصادی و متغیرهای کلان اقتصادی کشورها اعلام می‌کنند، حرکت می‌کنند.

جامساز افزود: متأسفانه متغیرهای کلان اقتصادی کشور ما در رتبه‌بندی اقتصادی جهان وضع بسیار نامطلوبی دارد. اخیراً رتبه نرخ درجه آزادی اقتصادی ایران در بین ۱۸۶ کشور به ۱۷۱ رسیده است. البته در دولت‌های نهم و دهم وضعیت بسیار بد بود و اصلاً در این رتبه‌بندی قرار نمی‌گرفتیم.

وی اظهار کرد: با توجه به این که چنین شرایطی در حوزه بهره‌وری، حاکمیت قانون، ریسک‌های ترکیبی، فضای کسب و کار، رقابت‌پذیری و... وضعیت نامطلوب است، هیچ سرمایه‌ای وارد کشور نمی‌شود مگر این که اعتماد و اطمینان در سرمایه‌گذاری خارجی به وجود آید و سرمایه‌گذار مطمئن شود که در جای امنی سرمایه‌گذاری می‌کند و سود و اصل سرمایه وی

دولت در طرح برون‌رفت از رکود تجدید نظر کلی کند

جامساز در گفت و گو با جماران:

هسته‌ای که تشدیدکننده تحریم‌های قبلی بود و افزایش یک باره قیمت ارز (دلار) از ۱۰۰۰ تومان به ۳۰۰۰ تومان و سپس ۳۶۰۰ تومان یک موج تورمی را به سبب این شوک‌های وارده به وجود آورد به گونه‌ای که تورم در پایان دوره ریاست جمهوری دهم، به ۴۴ درصد افزایش یافت.

این اقتصاددان تأکید کرد: طبیعتاً حیف و میل‌های صورت گرفته، فساد اقتصادی و بانکی غیرقابل تصور و عدم تخصیص بهینه منابع میان نیازهای واقعی اقتصاد باعث شد که نقدینگی کشور به سمت امور غیرمولد و در بخش غیرواقعی اقتصاد هزینه شود؛ بنابراین بخش واقعی اقتصاد به دلیل عدم حمایت‌های دولت مخصوصاً با دادن اجازه برای واردات بی‌رویه کالاهای نامرغوب چینی ارزان قیمت، همچنین فشار طاقت‌فرسا روی هزینه‌های تولید ناشی از افزایش قیمت‌های حامل‌های انرژی (قرار بود ۳۰ درصد یارانه‌های انرژی به بخش تولید تعلق گیرد اما عملاً این اتفاق نیفتاد) و افزایش قیمت‌های نسبی به سبب توزیع یارانه‌های نقدی، دچار چالش و همه این موارد باعث کاهش تولید، بیکاری و تنزل رشد اقتصادی تا ۶٫۸- درصد شد. وی تصریح کرد: دولت یازدهم که خود را دولت تدبیر و امید نامید، به مردم در مورد ساماندهی وضعیت اقتصادی کشور نویدهای حاکی از خوشبینی داد که در رأس آن کاهش تورم، افزایش اشتغال و بهبود وضعیت سلامت مردم بود. این اقتصاددان با تأکید بر این که طبیعی است

دولت احمدی‌نژاد ثروتمندترین دولت ایران بود و می‌توانست با ۸۰۰ میلیارد دلار درآمد نفتی، تحولات چشم‌گیری را در اقتصاد ایران ایجاد کند؛ این تحولات رخ داد اما نه در مسیر رشد، بلکه در مسیر سقوط؛ تا جایی که روحانی تحویل‌گیرنده اقتصاد ورشکسته و غرق شده در رکود، تورم و بیکاری بود. دولت یازدهم قدم از شکستن مرز تحریم تا کاهش تورم، پیش رفت و امید است که اقتصاد را از مرداب رکود بیرون کشد.

محمود جامساز در گفت و گو با جماران، در مورد شرایط اقتصادی و عملکرد دولت یازدهم، گفت: دولت یازدهم از ابتدای به قدرت رسیدن علاوه بر دغدغه‌های سیاسی و دیپلماتی با معضلات پیش روی اقتصاد ایران نظیر تورم، بیکاری، رشد اقتصادی منفی، کاهش بهره‌وری و سرمایه‌گذاری مواجه بوده که تبعات آن در قلمرو اجتماعی نیز دولت را درگیر ناهنجاری‌های اخلاقی و اجتماعی ساخته و هزینه‌های اجتماعی دولت را افزایش داده است.

وی با تأکید بر این که تورم ۴۴ درصدی دوران ریاست جمهوری نهم و دهم، معطوف به عملکرد آن دوره در هزینه‌کرد بی‌رویه درآمدهای آسان‌رس نفتی که اتفاقاً در این دوران در تاریخ کشور بی‌سابقه بوده است، گفت: اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها، پروژه مسکن مهر که حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان از بانک مرکزی وام گرفته شد، همچنین تحریم‌های مربوط به پروژه

هر زمان قابل برگشت است. ضمن آن که قوانین و دستورالعمل‌های دست و پاگیر فراروی تجارت و تولید به قدری است که شروع کسب و کار در کشور را به شدت تحت تأثیر منفی قرار می‌دهد، با وجود چنین وضعیتی که درآمدهای نفتی کشور از لحاظ ارزش به دلیل پایین آمدن قیمت نفت کاهش پیدا کرده است، سرمایه‌گذاری از سوی خارجی‌ها هنوز اتفاق نیافتاده است و وعده‌های دولت محترم در مورد کمک‌های یارانه‌ای در قالب تسهیلات تولیدی به واحدهای کوچک و متوسط مولد، جامه عمل پوشانده نشده، انتظار خروج از رکود قدری خوشبینانه به نظر می‌رسد. این اقتصاددان با اشاره به تلاش دولت یازدهم برای کاهش تورم، گفت: رکود تعمیق شده است چرا که برای کاهش تورم سیاست‌های انقباضی اجرا می‌شود که رکودزا هستند؛ برای برون‌رفت از رکود باید سیاست‌های انبساطی اجرا شود.

جامساز با تأکید بر این که رکود اقتصادی اثرات مخرب‌تری نسبت به تورم دارد، گفت: تورم در حدی که رونق اقتصادی وجود داشته باشد تا حدود ۶ درصد هم پذیرفته شده است اما وقتی رکود وجود داشته باشد، رکود اسباب کاهش رشد اقتصادی، کاهش درآمد و کاهش اشتغال را به وجود می‌آورد و این مواد باعث می‌شوند که فقر در جامعه حاکم شود و شکاف بزرگی بین فقیر و غنی به وجود می‌آید.

وی تصریح کرد: در وهله اول دولت باید تمام کوشش خود را برای برون‌رفت از رکود به کار ببرد. برای این امر باید تلفیق دیپلماسی با غرب برای جلب اعتماد سرمایه‌گذاران در زمینه سرمایه‌گذاری در ایران و پیوستن به سازمان تجارت جهانی صورت گیرد.

این اقتصاددان یادآور شد: از زمانی که سازمان "گات" تبدیل به سازمان تجارت جهانی شد، ۲۲ بار ایران درخواست عضویت داد که رد شد، بالاخره چند سال قبل ایران به عضویت ناظر درآمد اما عضو ناظر حق رأی ندارد؛ باید عضو دائمی سازمان شویم.

جامساز با مقایسه دولت عملکرد دولت روحانی با زمان قبل‌تر، گفت: وقتی به مقدرات دولت نهم و دهم و مقدرات دولت یازدهم می‌نگریم، می‌بینیم که مقدرات دولت نهم بسیار بسیار بالا بود؛ حدود ۸۰۰ میلیارد دلار درآمد نفتی داشتیم که اگر قرار بود این درآمد به نحو بهینه بین نیازهای واقعی اقتصاد، تخصیص پیدا کند، کشور ما می‌توانست بسیار بسیار متحول شود اما متأسفانه تمام این درآمدها به باد رفت و ما با رشد اقتصادی منفی روبرو شدیم که فاجعه بود. فکر نمی‌کنم با این شرایط در طول تاریخ ایران چه در حال و چه در آینده مواجه شویم.

وی با تأکید بر این که متأسفانه اقتصاد ورشکسته، تورم بالا، رشد اقتصادی منفی و

انبوه بیکاری نصیب دولت روحانی شد، گفت: از سوی دیگر چالش‌های بین‌المللی در مورد انرژی هسته‌ای، تحریم بانکی و سوئیفت و تحریم حرکت نفتکش‌ها، کشور را با مشکلات بسیار عظیمی روبرو ساخت؛ دولت در گام اول تشخیص داد که باید مسئله تحریم‌ها را که دولت قبل آن را ورق پاره می‌خواند حل کند تا بتواند بخشی از مشکلات را رفع کند.

این اقتصاددان با تأکید بر این که دیپلماسی دولت یازدهم به نحو بسیار شایسته‌ای از پس این کار برآمد و به توافق برجام (برنامه جامع اقدام مشترک) رسید، گفت: با این وجود در اجرای برنامه متأسفانه معضلات و مشکلاتی به وجود آمد، بیشتر از سوی آمریکا و تا حدودی هم از سوی ایران، که هنوز برجام به سرانجام نرسیده تا اقتصاد کشور بتواند از میوه‌های این دستاورد استفاده کند.

جامساز با تأکید بر این که وعده‌های داده شده دولت، وعده‌هایی نیست که بتوان به آسانی آنها را محقق کرد، گفت: به ویژه دولت در مورد یارانه‌ها موظف بود ادامه قانون را پیش بگیرد، ناچاراً این کار را انجام داد؛ البته بارها اعلام کرد که از تعداد یارانه بگیران باید کم شود و توانست ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از یارانه بگیران را کاهش دهد اما این مقدار کافی نبود و دولت درگیر هزینه‌های بسیار زیاد دیوان سالاری بود؛ از سوی دیگر بودجه ارائه شده با وجود پیش‌بینی ۱۰۱ هزار میلیارد تومان مالیات و ۶۸ هزار میلیارد تومان درآمدهای نفتی و... بر اساس اعلام سخنگوی دولت با ۴۸ هزار میلیارد تومان کسری عملیاتی روبرو است.

وی اظهار کرد: دولت هم اکنون در شرایطی است

تورم در حدی که رونق اقتصادی وجود داشته باشد تا حدود ۶ درصد هم پذیرفته شده است اما وقتی رکود وجود داشته باشد، رکود اسباب کاهش رشد اقتصادی، کاهش درآمد و کاهش اشتغال را به وجود می‌آورد و این مواد باعث می‌شوند که فقر در جامعه حاکم شود و شکاف بزرگی بین فقیر و غنی به وجود می‌آید.

که مسئله برجام را حل کرده و اگر سایر مسائلی پشت پرده حل شود و کنگره آمریکا در مواضع خود تلطیف ایجاد کند، بانک‌های بزرگی مثل اچ.اس.بی.سی، بانک "استاندارد اند پورز" و بانک "پاریس" فرانسه که در گذشته به دلیل معاملات پنهانی با ایران حدود ۲۵ میلیارد دلار از سوی آمریکا جریمه شدند، بتوانند با ایران رابطه برقرار کنند و در پی آن ارتباط با بانک‌های کوچک خارجی برقرار شود، سیستم بانکداری ما و مرادوات پولی مان فعال می‌شود و سوئیفت می‌تواند به کار خود ادامه دهد.

این اقتصاددان تصریح کرد: در صورت جلب اعتمادها و افزایش جایگاه اعتباری ایران در تابلوهای اعتبارسنجی مؤسسات بین‌المللی، سرمایه‌گذاران جذب می‌شود. البته این امر زمان‌بر است و سال جاری و سال آینده زمان کافی برای انجام این کار نیست اما امید است که در آینده با بهبود روابط ایران با سایر کشورهای دنیا اقتصاد ما هم به اقتصاد جهانی پیبوند و با رشد چشمگیر تجارت خارجی، بتواند تراز مثبت تجاری بدون نفت را در کارنامه خود ثبت کند، آن زمان است که ما می‌توانیم به رشد اقتصادی مثبت دست پیدا کنیم، درآمد ملی و اشتغال را افزایش دهیم. دولت با افزایش درآمد ملی می‌تواند مالیات خوبی کسب کند و از وابستگی به درآمد نفت بکاهد؛ در این صورت دولت می‌تواند درآمد نفت را به صندوق توسعه ملی و سلامت جامعه اختصاص دهد.

جامساز با تأکید بر این که اقتصاد ما هنوز شکننده است، گفت: پیش‌بینی شده که رشد اقتصادی در سال ۱۳۹۵ پنج درصد می‌شود اما مسلماً این امر محقق نمی‌شود چون بخش اعظم رشد اقتصادی با احتساب افزایش تولید در بخش خودروسازها در نظر گرفته شده بود در حالی که سه کارخانه بزرگ خودروسازی کشور در بهار در مجموع کاهش تولید داشته‌اند؛ ایران خودرو کاهش تولید داشته، سایپا و پارس خودرو نیز افزایش چندانی نداشته‌اند.

وی با تأکید بر این که اگر قرار باشد که نتوانیم سرمایه‌گذاران خارجی را جذب کنیم، سرمایه‌گذاری داخلی کفاف رشد اقتصادی را به ما نخواهند داد، گفت: درست است که در کشور نقدینگی یک تریلیونی داریم، اما این نقدینگی در جاهایی قفل شده و کسی به آن دسترسی ندارد، حتی ۵۰ درصد از منابع بانک‌ها قفل شده و قادر به استفاده از آنها و ارائه تسهیلات نیستند چه برسد به تسهیلات یارانه‌ای. با وجودی که این عوامل تولید که هنوز در موقعیتی قرار نگرفتند که با یکدیگر رشد اقتصادی را ایجاد کنند، به سختی می‌توانیم به رشد ۳ درصدی اقتصاد در سال جاری برسیم.

سرمایه اجتماعی موتور محرک توسعه

در سمینار نوآوری
پایدار در ایران امروز
 مطرح شد:

مهندس گلچین تصریح کرد: اما تا آمدن آن شهسوار یا به وجود آمدن آن چه باید کرد؟ به نظر من ما می‌توانیم ۵ کار را به طور جدی دنبال کنیم. ۱- کاری که انجام می‌دهیم جدی بگیریم و برای آن پایداری کنیم.

۲- به اندازه کفایت درباره مسائل بیندیشیم و برنامه داشته باشیم. این ما هستیم که باید ببینیم چه چیزی را و چگونه باید تغییر دهیم. متأسفانه ما الگوهای مناسب توسعه و نظام اقتصادی مطلوبی در بخش‌های مختلف نداریم. ۳- از سرتا ذیل به آموزش (training) احتیاج داریم. ما فقط افراد تحصیل کرده هستیم و متأسفانه درس خواندن مهارت لازم را به ما نمی‌دهد که کار را در زمان مناسب، با مدیریت مناسب، هزینه مناسب و بدون صدمه زدن به محیط زیست انجام دهیم.

۴- باید ببینیم در دنیای اطراف چه می‌گذرد و کشورهای دیگر چگونه به توسعه رسیده‌اند، باید با نگاه تحقیقاتی به این مسئله بپردازیم.

۵- نهادهای انسانی توسعه را در کشور بشناسیم و به آنها احترام بگذاریم. مثلاً چند نفر مؤسس بانک صادرات را می‌شناسند؟ مرحوم محمدعلی مفرح که با چرتکه، بانکی را درست کرد و بعدها حتی در بیمارستانی که به نام خود وی بود، او را نمی‌شناختند. در حالی که در کشورهای اروپایی نوابغ و ستاره‌ها به عنوان نهاد انسانی توسعه محترم شمرده می‌شوند. ما نیز باید در حرفه خود به تکریم سرداران توسعه بپردازیم.

وی افزود: مؤسسه تحقیق و توسعه می‌تواند متولی همه این امور باشد و همه این موارد باید جزو وظایف آن باشد. مؤسسه، نقش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی بخش خصوصی را دارد. حاکمیت

بی‌مروت دنیا نشستم که خواجه کی به درآید»، اما خواجه نه تنها به در نیامد بلکه در این مدت امیدوارترین آدم این صنف هم به ناامیدی کشیده شد.

بحث اصلی کشور ما توسعه نیافتگی و عقب افتادگی است. برای محقق شدن توسعه عواملی لازم است. در هر کشوری دولت و حاکمیت، نهادهای علمی و عاملان توسعه از جمله مدیران شرکت‌ها و بنگاه‌ها در توسعه نقش دارند. با شرمندگی باید عنوان کنم هیچ کدام از این ارکان یادشده متفکر و توسعه‌گرا نیستند. حتی در اتاق بازرگانی هم به زحمت انسان‌های توسعه‌گرا می‌توانند حاضر شوند هر چند برخی از دوستان با همت زیاد در آنجا حاضر شدند.

وی افزود: اقتصاد، فرهنگ، جامعه، و سیاست ما دولت محور هستند و باید و نبایدها توسط حاکمیت تعیین می‌شود در حالی که حاکمیت نمی‌تواند مؤلفه‌های اقتصادی را درست تبیین کند و متأسفانه سازندگان، اتاق و مراکز علمی هم به ارائه برنامه مدون نپرداخته‌اند تا بتوان صحت و سقم برنامه و مؤلفه‌های دولت را با آن سنجید. بانک‌های ما دولت محور و اقتصاد ما بانک محور است و در چنین اقتصادی فقط رانت رشد می‌کند و نه تنها به توسعه قربایت ندارد بلکه مانع توسعه است. متأسفانه ما سردار و شهسوار نداریم که همه این عوامل را در جهت توسعه هدایت کند و بگوید بیا بیاید هیچ فکری غیر از توسعه نداشته باشیم و در پایان روز ببینیم چه قدم مثبتی برای توسعه برداشته‌ایم. در حال حاضر هیچ کدام از نهادهای حاکمیتی، سازندگان و نهادهای علمی ما در درون یا هم همسویی و همکاری ندارند و عمده رنج ما از این ناهم‌سویی ناشی می‌شود.

سمینار نوآوری پایدار در ایران امروز، روز شنبه ۸ خرداد توسط مؤسسه تحقیق و توسعه صنعت احداث و سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، در سالن همایش‌های سندیکا و در قالب دو پانل برگزار شد.

پانل اول با موضوع تمرکز بر روی MCIDM پلتفورم یادگیری و خلق مشترک و ظرفیت‌سازی و با حضور آقای مهندس عبدالعظیم گلچین نویسنده کتاب گلوگاه، آقای دکتر کیا گل‌سرخ‌ی مشاور عالی مؤسسه تحقیق و توسعه، آقای مهندس محمد مهدی نصراللهی رئیس هیأت‌مدیره مؤسسه تحقیق برای توسعه احداث و انرژی آقای مهندس مرتضی زمانی از فعالان MCIDM کمیته توسعه توانمندی‌های حرفه‌ای مؤسسه، آقای دکتر امید فرهودی مدیرعامل مؤسسه به عنوان مجری MCIDM و خانم مهندس ندا موحدی پور کارآفرین توسعه‌گرا و شرکت‌کننده نمونه MCIDM برگزار شد.

در این پانل پس از خوشامدگویی مهندس نصراللهی رئیس هیأت‌مدیره مؤسسه تحقیق و توسعه، مهندس گلچین و دکتر گل‌سرخ‌ی به ارائه دیدگاه‌های خود پرداختند.

مهندس نصراللهی با خیرمقدم به حاضران عنوان کرد: این سمینار اولین سمینار مؤسسه در سال ۹۵ و شامل دو پانل است. پانل اول با موضوع تمرکز بر روی MCIDM پلتفورم یادگیری و خلق مشترک و ظرفیت‌سازی و پانل دوم با موضوع محتوی و ضرورت‌های توسعه در کشور و صنعت احداث برگزار خواهد شد.

در ادامه مهندس عبدالعظیم گلچین عنوان کرد: من نیز چون بسیاری از شما سال‌ها «بر درآریاب

پیام‌آبادگران
خرداد ۱۳۹۵
شماره ۳۴۳

تأکید دارد بخش خصوصی را در رأس امور می‌بیند ولی در واقع اینگونه نیست. اگر ما این ۵ کار را انجام دهیم می‌توانیم بخش خصوصی را به عنوان پروتکل با دولت مرتبط کنیم، که تمام وظایف و نقش‌های بخش خصوصی در آن مشخص شده باشد.

در ادامه این سمینار **دکتر کیا گلسرخي** عنوان کرد: در گذشته و حدود ۱۶ سال قبل پلتفورم‌هایی برای کار گروهی و هم‌افزایی تشکیل شده بود که

نتایج خوبی داشت. نوآوری فرایندی جمعی است و در بخش صنعت احداث هم این فرایند جمعی امری اجتناب‌ناپذیر است. در دانشگاه "پیچ" مجارستان سه کارآفرین که دکترای افتخاری دارند معرفی شدند که قرار است در گردهمایی سالگرد دانشگاه سخنرانی کنند که بنده مروری بر نظریات آنها خواهم داشت.

۱- چارلز سیمونی رئیس بخش تولید و برنامه شرکت مایکروسافت بود که به دانشگاه ما هدیه‌ای نقدی برای راه‌اندازی دانشگاه‌های بدون دیوار اعطا کرد تا توسعه با سرمایه اجتماعی دانشگاه و جذب خانواده‌ها محقق شود. وی کارآفرین را صاحب دیدی جهانی می‌داند و معتقد است وقتی ما می‌توانیم توسعه پیدا کنیم که جهانی فکر کنیم. سیمونی معتقد است توسعه سفیر می‌خواهد تا ستون‌های مختلف اقتصاد را به هم وصل کند. ۲- گونتر پائولی کارخانه محصولات سبز را به خصوص در صنعت صابون پایه گذاشت. ایشان کتاب اقتصاد آبی را نوشته و از متفکران «اقتصاد وافر» است. اقتصاد را عموماً مدیریت منابع نادر می‌دانند. ایشان منابع را وافر می‌دانند و معتقدند تغییر دیدگاه لازم است و تفکر سیستمی در این باره باعث نوآوری است. پائولی معتقد است برای نوآوری باید سیستمی نگاه کرد. ضایعه یک صنعت ماده خام صنعت دیگر است. وی روی ظرفیت‌های بومی تأکید دارد اما دانش و اقتصاد را تنها چیزهایی می‌داند که بومی نمی‌شوند.

۳- مرحوم دکتر گووینداپا ونکاتاسوامی که در فقیرترین منطقه هند سیستم جراحی چشم را پایه‌گذاری کرد تا ۴۸ میلیون آدمی را که از نابینایی غیرلازم رنج می‌بردند، درمان کند. وی این سیستم را در خانه کوچکی آغاز کرد و معتقد بود ما مردم را پیدا نمی‌کنیم بلکه آنها را می‌سازیم. در واقع او روی ظرفیت‌سازی تأکید داشت. دکتر گووینداپا به همفکری و خلق مشترک اعتقاد داشت و سازمان او که دو سوم خدمات مجانی داشت همواره رشد اقتصادی داشت.

دکتر گلسرخي افزود: هر سه این افراد تأکید

می‌کردند صنعت می‌تواند نقطه شروع باشد ولی نوآوری فقط در یک صنعت و با نگاه به یک صنعت اتفاق نمی‌افتد. این افراد دانش‌پایگی، در توسعه را مورد تأکید قرار می‌دهند و برای این منظور فقط روی دانشگاه تأکید نمی‌کنند و روی جامعه هم تأکید دارند. البته باید از ادوارد دمینگ هم یاد کنیم. وی که نتوانست مدیریت کیفیت را در آمریکا به طور کامل پیاده کند، به دلیل وجود ساختارهای لازم آن را در ژاپن پیاده کرد و معتقد بود اول باید بدانید چه می‌کنید تا بعد بهترین کار را انجام دهید یعنی جهت توسعه باید مشخص شود. "زولتن اچ" نیز محقق رشته کارآفرینی است که معتقد است کارآفرین باید فروش بلد باشد. وی مفهوم «تولید کارآفرینی» را توضیح داده است. وی معتقد است می‌توان نصف دنیا را با کارآفرینی توسعه‌گرا که با جامعه است و به درد آن می‌پردازد (نه کارآفرینی با رویکرد منفعت مالی) تغییر داد. کارآفرین توسعه‌گرا به بین‌المللی‌سازی توجه دارد. دکتر گلسرخي گفت: کارآفرینی توسعه‌گرا چیست؟ کارآفرینی ایجاد بنگاه نیست؛ شغل نیست بلکه وظیفه است. آقای پائولی، فرد را از ۴ سالگی تا ۹۰ سالگی کارآفرین می‌داند که قادر است تولید ارزش افزوده کند. کارآفرین فردی است که می‌تواند باعث توسعه شود. یادگیری سه طبقه دارد و حلقه سوم تأثیرگذارترین روی تفکرات دیگران است. پارادایم هم سه سطح دارد، که هماهنگی بین سه حلقه آن باعث بلوغ فکری فرد و بلوغ او در سطح خردمندی است. افراد خردمند جامع‌نگر هستند. آنها بعد از جمع‌آوری اطلاعات عمل می‌کنند و با بازنگری در

اطلاعات به مرحله نوآوری قدم می‌گذارند. فرد بالغ ایفاگر نقش است و کارآفرین توسعه‌گرا نقش کمک به یادگیری دیگران و توسعه را دارد.

وی افزود: جامعه ما به نوعی به سنت بیشتر اهمیت می‌دهد تا آینده که به نوعی با نوآوری و توسعه هم‌جهت نیست. برای اینکه حرکت کنیم باید ببینیم کجا هستیم. به نظر می‌رسد ما در صنعت احداث جزیره‌ای هستیم و بیشتر به خودمان فکر می‌کنیم و هنوز به تفکر جمعی نرسیده‌ایم. اگر تشکل‌ها در کنار هم کار نکنند به نتیجه نمی‌رسند. باید نوآوری با شفافیت و کیفیت و در جهت نیاز ذی‌نفعان باشد. نباید برای پیشرفت خود به دیگران ضرر بزنیم. نوآوری باید بازار داشته باشد و قدرت خرید جامعه به آن برسد. باید ظرفیت نوآوری برای پایداری وجود داشته باشد که کارآفرینی یکی از بخش‌های آن است. وی گفت: دوره MCIDM ۸۰۰ ساعت در قالب ۳ پلتفورم و گفتگوی مشترک است. برای شروع بررسی مبانی تفکر توسعه‌گرا در قالب ۲۰۰ ساعت آغاز کردیم که اساس آن کتاب گلوگاه است. هدف ما این بود در هر سال ۱۰۰ مدیر کارآفرین همفکری کنیم. و این عزیزان با ایده‌های سازنده‌ای بیایند تا با تلاش جمعی ایده را به پروژه‌ای با بازدهی بالا در راستای جهانی‌سازی تبدیل کنیم.

ما همه دغدغه توسعه داریم

پانل دوم با موضوع محتوی و ضرورت‌های توسعه در کشور و صنعت احداث و با حضور آقایان: مهندس احمد آل‌یاسین محقق و نویسنده، مهندس کاظم سماک عضو مؤسسه تحقیق و توسعه صنعت احداث و انرژی، دکتر محمود معظمی، مهندس مسگریور دبیر اجرایی شورای هماهنگی تشکلهای فنی و مهندسی، مهندس محمد پارسا عضو مؤسسه تحقیق و توسعه صنعت احداث و انرژی و رئیس فدراسیون انرژی و دکتر طباطبایی (مهمان) برگزار شد.

در ابتدای این پانل مهندس کاظم سماک گفت: همه ما دغدغه توسعه داریم. از زمان قائم مقام موضوع توسعه دغدغه فرهیختگان بوده است و بعدها امیرکبیر آن را دنبال کرده است. در حال حاضر نیز شرایط کشور به گونه‌ای است که هر کدام از ما باید به عنوان یک سلول اجتماعی وقت و انرژی بگذاریم که توسعه همواره در دستور کار فعالیت‌های اجتماعی ما باشد. انجمن‌ها دغدغه داشتند اول مسائل صنفی را حل کنند و مسائل میان صنفی را با تجمیع و کار مطالعاتی جمعی انجام دهند. از تشکل‌های فراصنفی اتاق بازرگانی بود که دوستان ما مراجعه کردند ولی حاصلی

مهندس گلچین:

اقتصاد، فرهنگ، جامعه، و سیاست ما دولت محور هستند و باید و نیایدها توسط حاکمیت تعیین می‌شود در حالی که حاکمیت نمی‌تواند مؤلفه‌های اقتصادی را درست تبیین کند و متأسفانه سازندگان، اتاق و مراکز علمی هم به ارائه برنامه بدون نپرداخته‌اند تا بتوان صحت و سقم برنامه و مؤلفه‌های دولت را با آن سنجید.

نداشت چنانچه نائب رئیس آن نیز گفت کار خاصی نمی‌توانند انجام دهند. در نهایت به این نتیجه رسیدیم که اتاق در سایه‌ای بسازیم که تمام و کمال متعلق به بخش خصوصی باشد. تقریباً از ۱/۵ سال قبل به دنبال تشکیلاتی فراصنفتی به نام کانون کارآفرینان توسعه‌گرا بودیم که ۴۰۰ نفر از کارآفرینان از جمله نماینده انجمن‌ها در آن عضو هستند. این امر به عنوان یک راهکار و مهندسی اجتماعی در نظر گرفته شد. اما در عمل دیدیم برای شکل دادن سازمان منابع مالی لازم است که منابع اطمینان بخشی برای فعالیت‌ها باشد. برای همین منظور، ابزار مالی به نام هلدینگ کارآفرینان در آن تأسیس شد که به دنبال کسب مجوز آن هستیم. وی افزود: در ۳۰ سال اخیر ۴ کشور که همزمان با ما توسعه را آغاز کرده بودند، موفق شدند. از جمله چین که رهبران به دنبال توسعه بود ولی بعد از انقلاب فرهنگی کار را شروع کرد و چین را در طول ۱۸ سال به رشد بالای ۱۰ درصد رساند و در حال حاضر چینی‌ها هر ساله بالای ۶-۷ درصد رشد دارند. کشور دیگر مالزی بود که با پیشاهنگی "ماهاتیر محمد" اقدام به توسعه کرد. ژنرال "پارک" نیز در کره با تعریف ۴ صنعت به عنوان صنعت پیشرو قدم در راه توسعه گذاشت. در ترکیه نیز "تورگت اوزال" که مهندس راه و ساختمان بود به عنوان استراتژیست، طرح توسعه را ریخت.

وی افزود: در مجموع، برای رفتن به مسیر توسعه احتیاج به سازماندهی اجتماعی و اقتصادی و سازماندهی سیاسی (به عنوان پیش نیاز) داریم. اما چون سازماندهی سیاسی موضوع تخصص و بحث ما نیست آن را به سیاستمداران می‌سپاریم که با رویکردهای مدرن به آن بپردازند. اقتصاد سیاسی کمابیش از حوزه اختیار و امکان ما به دور است اما، ما به عنوان تشکل‌ها می‌توانیم بخش اجتماعی و اقتصادی توسعه را پی‌گیری کنیم.

در ادامه **مهندس احمد آل یاسین** با اشاره به سابقه کار ۵۰ ساله خود در طرح‌های اجرایی عنوان کرد: طی این سال‌ها دغدغه من موفق نشدن ما در توسعه بود. در سال ۱۸۰۶ میلادی عباس میرزا از یک فرنگی پرسید: «اجنبی، ما چه مرگمان است که به توسعه نمی‌رسیم؟». این پرسش هنوز هم اعتبار خود را حفظ کرده و برای بعد از این همه سال خدمت سؤال شد که چرا به توسعه نمی‌رسیم.

در هر حال بعد از نوشتن کتاب «تاریخچه برنامه‌ریزی توسعه در ایران»، از من انتقاد شد که مگر این همه راه و تونل و سازه نشان از توسعه ندارند که باید بگویم هنوز تفکر سازه‌ای تضعیف نشده است و همه اینها ابزار و زیرساخت‌های توسعه هستند. ما برای اینکه به توسعه برسیم باید آن را انسان محور بدانیم. در این مورد رشد کرامت انسان، پیشرفت و رفاه، و خوشحالی

مردم مدنظر است. چون به کتاب من انتقاد شد سعی کردم توسعه‌پذیر نبودنمان را با آمار و عدد نشان دهم و بیش از یکصد شاخص را که توسط مؤسسات معتبر منتشر شده بود در کتاب «ایران و شاخص‌های جهانی توسعه» جمع‌آوری و دسته‌بندی کردم و جایگاه ایران را در آن مشخص کردم. ما در ۷۵ درصد از شاخص‌های جهانی توسعه تقریباً در قعر جدول بودیم. چیزی که در شأن ایران نیست. البته این کتاب ابزاری برای جلب کارگزاران دولت بود.

مهندس آل یاسین تصریح کرد: فرمودند به سیاست کار نداریم؛ اما عزم سیاسی نقش جدی در توسعه دارد. یکی از بنیان‌های توسعه و موتور محرک توسعه سرمایه اجتماعی و اعتماد مردم به دولت، و متقابلاً دولت به مردم است که در جامعه ما دیده نمی‌شود. از این جامعه چگونه انتظار دارید توسعه پیدا کند. اوج سرمایه اجتماعی در ایران در دوران انقلاب دیده شد و در جنگ خود را نشان داد اما بعد از جنگ این تمایل کم شد و ما به توده‌ای از شن و ماسه‌ی بدون پیوند تبدیل شدیم.

وی افزود: محور دوم توسعه از بین بردن بروکراسی بدون راندمان است. آقای گلسرخ‌ی از نوآوری سخن گفتند. ما باید از سخت‌افزاری فکر کردن به سمت توسعه اجتماعی برویم که یک فرایند چند بخشی است و باید در همه بخش‌های اجتماعی و از بعدهای مختلف برنامه‌ریزی شود. در کشور ما متولی توسعه و چشم‌انداز توسعه‌ای مناسب وجود ندارد. بعد از انقلاب ۵ برنامه توسعه نوشته شد که ۱۰ درصد آنها هم اجرا نشد. از تدوین سند چشم‌انداز ۱۰ سال گذشته است و ما هنوز اول آن

مهندس احمد آل یاسین:

یکی از بنیان‌های توسعه و موتور محرک توسعه سرمایه اجتماعی و اعتماد مردم به دولت، و متقابلاً دولت به مردم است که در جامعه ما دیده نمی‌شود. از این جامعه چگونه انتظار دارید توسعه پیدا کند. اوج سرمایه اجتماعی در ایران در دوران انقلاب دیده شد و در جنگ خود را نشان داد اما بعد از جنگ این تمایل کم شد و ما به توده‌ای از شن و ماسه بدون پیوند تبدیل شدیم.

هستیم. ۵۱ بند از سیاست‌های نظام توسط مقام معظم رهبری ابلاغ شد ولی هیچ کدام اجرا نشده است. وی افزود: نهادها و تشکل‌ها نباید از دولت انتظار توسعه‌گرایی داشته باشد، باید با هم متحد شوند و با هم‌افزایی و طرح خواست‌ها و نیازها با دولت تعامل کنند. ۸ هزار نهاد مدنی با ۳۰۰ هزار عضو داریم که همه غیرفعال هستند و اغلب با هم تعامل ندارند. ما باید هم‌گرایی و سیاست‌گذاری داشته باشیم و هدف‌گذاری کنیم. باید درخواست اهداف از دولت را در برنامه خود بگنجانیم. احزاب، دانشگاه‌ها، نهاد‌های صنفی و مدنی باید به هم نزدیک شوند. ما چقدر پژوهشگاه و پژوهشکده داریم که خروجی آنها وارد جامعه و صنعت نمی‌شود. کدام پروژه توسعه از طرف دانشگاه به دولت ارائه شده است. دانشگاه‌ها کار خود را انجام می‌دهند و تشکل‌ها کار خود را و بدون تعامل با هم به راه خود ادامه می‌دهند. باید اتاق فکری که متقاضی باشد تشکیل شود. باید بیانیه همایش‌ها از سطح بیان آرزوها و اهداف به سطح بیان درخواست‌ها ارتقا یابد.

وی افزود: بیشتر دولتی‌ها تجربه شما را ندارند و به اندازه شما به فکر توسعه نیستند. با روند حاضر هیچ کدام از برنامه‌ها به نتیجه نمی‌رسد اما با همبستگی بیشتر بین نهادها و تعامل با دولت چشم‌انداز بهتری برای حل مسائل و مشکلات ایجاد می‌شود.

دکتر محمود معظمی نیز موانع فرهنگی را توضیح داد و گفت: در توسعه عاملی به نام انسان وجود دارد که سنجیدن پارامترهای آن سخت است. توسعه خود یک نتیجه است و اتفاقاتی منجر به آن می‌شود. توسعه و رشد از درون اتفاق می‌افتد. هر تغییری در بشر نیاز به انگیزه دارد و انسان در برابر تغییر مقاوم است.

سرمایه‌گذاری خارجی و درآمد ملی به تهنایی مشکل ما را حل نمی‌کند. درآمد ناخالص ملی ما قبل از انقلاب بالا بود اما آیا توسعه یافته بودیم؟ توسعه باید از درون ملت بیرون بیاید نه مانند آنچه که در دویبی می‌بینیم و به نوعی بزرگ است. گرفتن جشن ۲۵۰۰ ساله چه ربطی به توسعه دارد؟ ساختن بزرگترین برج‌ها چه ربطی به رشد و توسعه دارد و چه تغییری در مردم ایجاد می‌کند. ساده لوحی است که همان کارهایی که قبل از انقلاب صورت گرفت به نام رشد و توسعه انجام دهیم.

وی افزود: من مثبت‌اندیش هستم و تشکیلات این جمع را نشان از وجود امید می‌دانم. آزادی در بیان نظرات و نقدپذیری یکی از پیش‌نیازهای توسعه است که در فضای حاضر موجود است. ما به عنوان ایرانی پیشرفت زیادی از لحاظ فهم سیاسی و آزادی‌های فردی داشته‌ایم اگر چه هنوز به ایده‌آل‌ها نرسیده‌ایم. باید بدانیم تحولات بزرگ به

شرایط مشارکت شرکت‌های ایرانی با سرمایه‌گذاران تاکید کند. تشکل‌ها هم روی ما شدن تمرکز کنند، کاری که در کانون کارآفرینان توسعه‌گرا انجام شد.

مهندس طباطبایی یکی از معاون راهبردی سابق در سازمان برنامه که به عنوان مهمان در این برنامه حاضر شده بود عنوان کرد: مشکلات ما در توسعه مسائل مربوط فرانشاخت و دیدگاه است. ما ایرانی‌ها در طول تاریخ به خاطر جغرافیا و شرایط تاریخی، و اقلیم عجیب تنوع بالایی داریم که اگر از آن استفاده بهینه نشود تولید بی‌نظمی و پراکندگی می‌کند. ما برای توسعه به نهادهای اجتماعی بازیگر بالا به پایین و صادق نیاز داریم و لازم است شهسوار زندگی خود باشیم.

در پایان **دکتر امید فرهودی مدیرعامل مؤسسه به عنوان مجری MCIDM** این پانل را جمع بندی کرد و گفت: باید ببینیم سهم ما به عنوان تشکل‌ها در توسعه چه بوده است. نباید دولت را جدای از خود بدانیم. مگر دولت از کجا آمده است؟ واقعیت این است که مدرنیزه شدن، توسعه نمی‌آورد. یکی از موارد توسعه سرمایه اجتماعی و اخلاق حرفه‌ای است. متأسفانه بعد از برجام صحبت از حضور سرمایه‌گذاران خارجی شد که آنها گفتند در کشور شما فساد بالاست و نمی‌آییم. این نشان می‌دهد که ما باید در پارامترهایی مانند اعتماد تجدید نظر کنیم. ما باید جهان شمول بیندیشیم و طبیعت‌محور باشیم. وی گفت: چرا فکر می‌کنیم گذشتگان بینش کمتری از مسائل داشته‌اند؟ متأسفانه نه در آن دوران و نه امروز مستندسازی کافی برای انتقال تجربه مهندسی به نسل‌های بعد وجود ندارد. ما به آموزش احتیاج داریم. آموزشی که از مهدکودک تا زمان مرگ همراه ما باشد و شاید به همین دلیل دانشگاه‌های بدون دیوار رایج شده‌اند. یکی از این دانشگاه‌ها همین پلتفرم امروز است که امیدوارم بهره کافی را از آن برده باشید.

توسعه صنعت احداث و انرژی و رئیس فدراسیون انرژی نیز سخنران بعدی این پانل بود که عنوان کرد: باید کار فرهنگی کنیم و «من» تبدیل به «ما» شود. با شخصی که از دوران کودکی بار آمده‌ایم «من»‌هایی قوی هستیم که باعث عدم پیشرفت و توسعه‌گرایی است و در بنگاههایی که درست می‌کنیم همین فرایند وجود دارد. در بنگاه‌ها به مالکیت بیشتر از مدیریت توجه می‌شود و هنوز شرکت‌های خانوادگی ما به نسل سوم نرسیده‌اند. باید دید وقتی ما حرکت به سمت توسعه راه‌همزمان با دیگران شروع کردیم چه چیزی باعث عدم توسعه ما و توسعه آنها شد. ما از سال ۴۲ تا ۵۲ بیشترین توسعه را داشتیم. در این دوران رشد اقتصادی ما ۱۵-۲۰ درصدی بود. تورم ما هم ۱/۹ بود در حالی که تورم بین‌المللی ۳-۵/۲ بود. اما در سال ۵۲ تا ۵۷ تعادل اجتماعی سیستم ما به هم خورد. درآمد نفت زیاد شد و «من» حاکمیتی شاه سابق به نظر کارشناسان توجه نکرد و بودجه را شش برابر کرد. تورم بالا رفت، رشد اقتصادی کم شود و واردات جای صادرات را گرفت. یکی از اثرات این کار بیشتر شدن فاصله طبقاتی بین عده‌ای واردکننده و تولیدکننده بود که در نارضایتی‌ها تاثیر داشت. وی افزود: کشور باید با درآمد ناشی از مالیات بچرخد و دولت احساس نیاز به تولیدکنندگان و تشکل‌ها کند. ما به عنوان تشکل‌ها و اتاق هیچ‌گاه این برنامه را به عنوان گروه اقتصادی دنبال نکردیم که نفت باید از بودجه جدا شود و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی پیاده شود. قیمت‌ها باید آزادسازی شود و درآمد حاصل برای رفاه مردم هزینه شود. ما باید به عنوان بخش خصوصی در این باره همفکر باشیم و بعد از ایجاد طرح در اتاق فکری مانند مؤسسه، از طریق شورای هماهنگی برای عملی شدن آن بکوشیم. خوشبختانه ما از نظر استعداد و هوش در سطحی هستیم که اگر بند ناف ما از نفت کنده شود رشد می‌یابیم. در شرایط کنونی دولت باید در این

هزینه و زمان بیشتری نیاز دارد. تحولات اجتماعی در اروپا و آمریکا هم هزینه‌بر بود. ما به عنوان ملتی قدیمی‌تر باید هزینه بیشتری برای تغییر بدهیم. من معتقدم:

به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل و گر مراد نیابم به قدر وسع بکوشم

هر کس باید به اندازه وسع خود بکوشد. جالب اینجاست که من انتظار دارم کسی با خواست من تغییر یابد در حالی که تغییر از درون ما آغاز می‌شود. متأسفانه مدارس ما به توسعه توجه ندارند. مثلاً می‌توان عکس پروژه‌ها و معرفی شرکت‌های بزرگ را در کتاب‌های درسی گذاشت. باید به فرهنگی که تکنولوژی در بستر آن جریان دارد توجه کنیم. مدیریت منابع مهم است. ما باید شهسوار زندگی خود باشیم. اعتقاد به شهسوار مانع رشد از درون است. اگر به گذشته بنگریم می‌بینیم کارهای بزرگی توسط شما مهندسان صورت گرفته است. وی افزود: خشم و ترس در ما ایرانی‌ها منابع ما را هدر می‌دهد که باید به این دو نکته هم توجه کنیم. ترسی که از دوران کودکی در ما نهادینه می‌شود و ما گاه می‌اندیشیم دولت والد ما است و نمی‌توانیم بند ناف خود را از آن جدا کنیم.

مهندس مسگرپور دبیر اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های فنی و مهندسی نیز عنوان کرد: ما نسبت به گذشته در بهداشت و شهرسازی رشد کرده‌ایم. اما توسعه فرایندی با تکیه بر سرمایه اجتماعی است و ما شهروند نداریم. ما درباره بن‌صحت می‌کنیم در حالی که توسعه یعنی رانندگی خوب. ما به عنوان مهندس جامعه را مهندسی می‌بینیم ولی جامعه صرفاً مهندسی نیست و باید از ابعاد دیگر هم مورد توجه قرار گیرد. اگر کشور را با کشورهای هم‌زمان با ما توسعه را آغاز کردند مقایسه کنیم متوجه تفاوت‌ها می‌شویم. کشورهایمانند مالزی و کره امروز در شرایط بسیار بهتری نسبت به ما هستند، امیدوارم از الگوی آنها درس بگیریم و با الگویی بومی شده و ایرانی در توسعه بکوشیم.

مهندس محمد پارسا عضو مؤسسه تحقیق و

پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....

کمیسیون انتشارات

چگونه به کارمندان احترام بگذاریم

از مدیریت ذره‌بینی دست بردارید

مترجم: مریم مرادخانی / منبع: Inc

ایجاد دردسر یا واکنش منفی دیگران، از موقعیت‌های چالش‌زا اجتناب می‌کنند. همه «آدم‌های خوب» را دوست دارند؛ اما وقتی شما به طور مکرر از چالش‌ها و تنازعات فرار می‌کنید، به طور تلویحی این پیام را به دیگران می‌فرستید که «من به خودم و تصمیماتم اعتماد ندارم.» یک مدیر قدرتمند هرگز از موقعیت‌های چالشی فرار نمی‌کند، بلکه تلاش می‌کند تا با اعتماد به نفس و با قصد حل مسئله با آن موقعیت روبه‌رو شود.

۲- شما از مواجهه با مشکلات می‌هراسید خود را ابراز نمی‌کنید

یکی از دوستانم همیشه می‌گفت: «اگر کسی احساس کند که قدر او را می‌دانید، برای شما سنگ تمام خواهد گذاشت.» به علاوه، اگر از کارمند خود قدرانی کنید، او طبیعتاً

ذره‌بینی» (Micromanaging) دست بردارند و وظایف و مسئولیت‌ها را میان کارکنان لایق تقسیم کنند. نویسنده این کتاب بر اهمیت تقسیم وظایف تاکید می‌کند و می‌گوید: «برای آنکه مدیر موفق و تاثیرگذاری باشید، به جای آنکه بار تمامی مسئولیت‌ها را به تنهایی به دوش بکشید، می‌توانید سایر کارکنان را نیز در انجام کارها سهیم کنید. دست از کار کردن بردارید و در عوض، مدیریت کنید.»

گاهی لازم است که با بعضی مسائل و مشکلات روبه‌رو شوید. مدیران موفق، از مواجهه با دشواری‌ها هراسی ندارند. برخی مدیران تصور می‌کنند که تنها راه کسب احترام کارمندان این است که نقش «آدم‌های خوب» را بازی کنند. آنها از ترس

ریاست، کار آسانی نیست. شاید ظاهراً جذاب و فریبنده به نظر برسد، چرا که ریاست یعنی قدرت و احساس قدرت، احساس خوشایندی است؛ اما پذیرش مسئولیت تیم بزرگی از کارمندان، آنقدرها هم که تصور می‌شود، خوشایند نیست. برای آنکه روابط میان شما و کارکنان، مفید و سازنده باشد، باید بتوانید این روابط را بر پایه احترام و اعتماد متقابل بسازید. آیا فکر می‌کنید که کارکنان شما برایتان احترام قائل نیستند؟ اگر چنین است، می‌توانید علت را در یکی از موارد زیر جویا شوید:

۱- شما اجازه نمی‌دهید آنها توانایی‌های خود را محک بزنند

«افرادی را استخدام کنید که از شما باهوش‌تر باشند». این بهترین توصیه‌ای بود که طی سال‌ها فعالیت در حوزه کسب‌وکار شنیدم. این یعنی در گزینش نیروها کمی دقت به خرج بدهید و در عوض به آنها دستمزدی بپردازید که لیاقتش را دارند. مهم‌ترین مزیت استخدام کارکنان با استعداد این است که می‌توانید در غیاب خود، مسئولیت خود را بین تک‌تک آنها تقسیم کنید و به این ترتیب آنها می‌توانند توانایی‌های خود را محک بزنند. این موضوعی است که در کتاب مشهور «کاری انجام نده» مورد بررسی قرار گرفته است. «کاری انجام نده» تنها نام یک کتاب نیست، بلکه یک شیوه نوظهور مدیریتی است که از مدیران می‌خواهد تا از «مدیریت

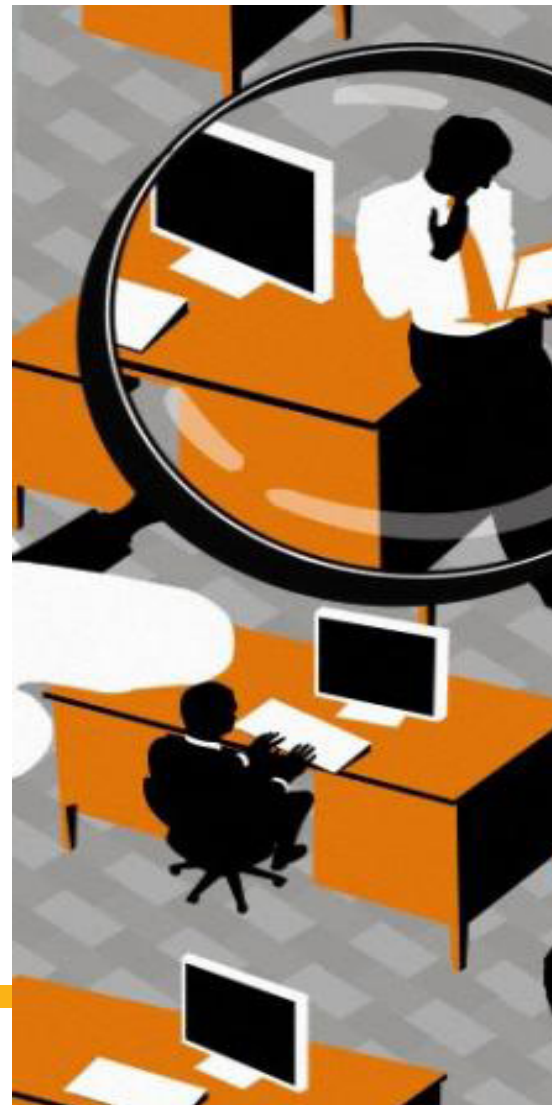
پیام‌آبادگران
خرداد ۱۳۹۵
شماره ۳۴۳

برای شما احترام بیشتری قائل خواهد بود و با شما بیشتر احساس صمیمیت خواهد کرد. موفقیت کسب و کار شما در گرو همکاری تک تک کارمندان است. به آنها بگویید که کسب و کار شما بدون آنها معنایی ندارد. کارکنان خود را تشویق کنید.

۴- شما قابل اعتماد نیستید

شما از کارمندان خود انتظار دارید که به موقع در محل کار حاضر شوند، پروژه‌های خود را در موعد مقرر تحویل دهند و به وعده‌های خود عمل کنند. اما آیا خودتان این استانداردها را رعایت می‌کنید؟ کارمندان، شما را همواره زیر نظر دارند تا ببینند آیا به قوانینی که خودتان وضع کرده‌اید پایبند هستید یا خیر. وقتی شما به عنوان مدیر سازمان هر روز دیر به محل کار می‌رسید، انتظار نداشته باشید که کسی متوجه تاخیر شما نشود. عذرخواهی کنید و قول دهید که کاستی‌های خود را رفع کنید. همان طوری رفتار کنید که انتظار دارید کارمندان رفتار کنند.

۵- شما به کارمندان احترام نمی‌گذارید

بر اساس تحقیقات اخیر مجله کسب و کار هاروارد، بیش از ۴۵ درصد کارمندان اقرار کرده‌اند که رفتار مدیران با آنها محترمانه نیست. احترام یک خیابان دوطرفه است. اگر شما برای کارکنان خود احترام قائل نباشید، بدون شک آنها نیز به شما احترام نخواهند گذاشت. انتقاد از آنها در حضور مشتریان، بی‌تفاوتی نسبت به پیشرفت‌های آنها و بی‌توجهی نسبت به بازخوردهایشان همه و همه از مصادیق بی‌احترامی هستند. سوال اصلی اینجاست که اگر واقعا برای آنها احترام قائل نیستید، چرا آنها را استخدام کردید؟ صرف نظر از احساسی که نسبت به کارمند خود دارید، برخورد توأم با احترام یکی از مهم‌ترین اصولی است که باید رعایت کنید.

۶- شما به دنبال مقصر می‌گردید

«آرنولد گلاسو» می‌گوید: «یک مدیر توانمند همیشه کمی بیشتر از سهم خود از اشتباهات را به گردن می‌گیرد و کمی کمتر از سهم خود موفقیت‌ها را به خود نسبت می‌دهد.» اگر همیشه همه تقصیرها را گردن کارکنان بیندازید، آنها نه تنها به شما احترام نخواهند گذاشت، بلکه این رفتار شما به مرور به یک الگو تبدیل خواهد شد. یک مدیر توانمند، هنگام بروز مشکلات مسئولیت اشتباه‌های خود را، چه کم و چه زیاد می‌پذیرد. این یعنی هر کسی مسئول اشتباه‌های خودش است.

۷- شما به زندگی شخصی آنها

اهمیتی نمی‌دهید

لازم نیست که از تک‌تک جزئیات زندگی کارکنان خود باخبر باشید. اما به این معنا نیست که اگر از زندگی کارمند خود، هرچند اندک چیزی می‌دانید، نسبت به آن بی‌تفاوت باشید. اگر کارمندی درباره بیماری فرزندش با شما صحبت کرد، به صحبت‌های او گوش کنید. به او بگویید که نگرانش هستید و هر از گاهی احوال او را جویا شوید. همین حرکت کوچک تاثیر بزرگی بر رفتار، احترام و اعتماد کارکنان نسبت به شما خواهد گذاشت.

۸- شما به خود آگاهی نرسیده‌اید

مدیران قدرتمند نسبت به توانایی‌ها و مهارت‌هایشان کاملا آگاهند. هیچ‌کس جواب تمام سوال‌ها را نمی‌داند، پس بهتر است درباره نقاط قوت و ضعف خود واقع‌بین باشید. افرادی را استخدام کنید که بتوانند خلأهای ناشی از ناتوانی‌های شما را پر کنند. به آنها اعتماد کنید. براساس نتایج تحقیقات، اگر مدیر یک سازمان نقاط قوت و ضعف خود را بشناسد، میزان احترام کارکنان نسبت به او بیشتر و عملکرد استراتژیک و اقتصادی سازمان موفق‌تر است. این مدیران به نظرات کارکنان خود گوش می‌دهند و اگر ایده یکی از کارکنان از ایده آنها بهتر بود، آن را می‌پذیرند.

۹- شما در برقراری ارتباط ناتوان هستید

آیا به ایمیل‌های کارکنان خود بدون معطلی پاسخ می‌دهید؟ آیا وقتی با شما صحبت می‌کنند واقعا به صحبت‌های آنها گوش می‌دهید؟ برقراری ارتباط مؤثر مهارتی است که کسب آن نیازمند زمان است. اگر نتوانید با کارکنان خود به شیوه‌ای مؤثر و بجا ارتباط برقرار کنید، به مرور احترام آنها را از دست خواهید داد.

۱۰- راضی کردن شما بسیار دشوار است

منطقی است اگر از کارکنان خود بخواهید تا وظایف خود را به بهترین نحو انجام دهند اما مراقب باشید که به یک مدیر «کمال‌گرا» تبدیل نشوید. وقتی دائما از آنها انتقاد می‌کنید یا ایراد می‌گیرید، آنها احساس می‌کنند که به اندازه کافی خوب نیستند. در چنین شرایطی در خوش‌بینانه‌ترین حالت، آنها دیگر به شما احترام نخواهند گذاشت؛ اما ممکن است یک روز حتی دست از تلاش بکشند یا استعفا دهند. اگر دوست دارید کارکنانتان به شما احترام بگذارند، باید این احترام را «کسب» کنید. یک مدیر قابل احترام، مسئولیت اشتباه‌هایش را می‌پذیرد و به کارمندان اجازه می‌دهد تا استعداد‌های خود را شکوفا کنند. / دنیای اقتصاد

در این مقاله، تئوری محدودیت‌ها مورد بررسی و نگرش مکاشفه‌آلود قرار گرفته و نشان داده خواهد شد که چگونه آن را با هر شرایطی می‌توان تطبیق داد و برای هر منظوری به کار گرفت.

درک و فهم تئوری

ما همواره این ضرب‌المثل را شنیده‌ایم که می‌گوید: "قدرت یک زنجیر فقط به اندازه ضعیف‌ترین حلقه آن است" و این همان چیزی است که تئوری محدودیت‌ها منعکس می‌سازد. این امر توسط دکتر الیاهو گولدراٹ ابداع شد و او آن را در کتاب "هدف" در سال ۱۹۸۴ منتشر نمود. هرچند در این دهه دوم از قرن ۲۱ میلادی به عنوان مهم‌ترین موضوع برای پیشبرد پروژه‌ها مطرح و از آن استفاده می‌شود.

برطبق گفته گولدراٹ، "گردش کار سازمان اجرائی" توسط "محدودیت‌ها" دیکته می‌شود. به عبارت دیگر این محدودیت‌ها هستند که روند کارهای ما را به ما دیکته می‌کنند.

اینها موانع و پابندهائی هستند که از سازمان یا سامان گرفتن کارها، جلوگیری می‌کنند، تا سازمان اجرائی نتواند عملکرد خود را به حداکثر برساند و به اهدافش نائل گردد.

محدودیت‌ها، موارد متعددی نظیر: انسان‌ها یا به عبارتی نیروی کار، عوامل پشتیبانی، اطلاعات، تجهیزات، یا برخی اوقات سیاست‌گذاری‌ها، را دربر می‌گیرد و می‌تواند درون سازمانی یا برون سازمانی باشد.

تئوری می‌گوید که هر سیستمی یا به طور کلی در تمامی سیستم‌ها، بدون در نظر گرفتن اینکه چگونه عمل می‌کنند، حداقل یک محدودیت وجود دارد که عملکرد را محدود می‌سازد، و آن "ضعیف‌ترین حلقه زنجیر" سیستم است. این تئوری همچنین می‌گوید که یک سیستم در هر زمان فقط یک محدودیت دارد، و اینکه، دیگر نقاط ضعف، "غیرمحدودیت" هستند، مگر آنکه ضعیف‌ترین حلقه زنجیره بگردند.

به کارگیری این تئوری با شناسائی

تئوری محدودیت‌ها از منظر گلوگاه‌های پروژه

ترجمه: عبدالمجید قوام

در مقاله قبلی مباحثی در باره تئوری محدودیت‌ها مطرح و نمونه موفق را در کشور خودمان مورد بررسی و اشاره قرار دادیم. غیر از نمونه‌های موفق که در دیگر کشورها متناوباً با استفاده از این تئوری همواره به انجام می‌رسد و توفیق در این راستا با استفاده از این تئوری امری عادی و مرسوم گردیده است. اینک این بحث که توسط دیگر کارشناسان مدیریت پروژه به صورت برخورد با گلوگاه‌های پروژه است، ادامه می‌یابد.

تئوری محدودیت‌ها - گلوگاه پروژه:

Bottlenecks

"ضعیف‌ترین حلقه زنجیره اتصالی را تقویت کنید!" این شعاری است که امروزه در مباحث نوین "تئوری محدودیت‌ها" مطرح می‌شود. ضعیف‌ترین حلقه زنجیره را باید به طور خاص مدیریت کرد. مدیریت این حلقه مهم‌ترین و مبرم‌ترین وظیفه مدیر پروژه است و به عبارتی در اصل و مهم‌تر از همه، در زنجیره فعالیت‌های اجرائی، باید به بیشترین مقدار به ضعیف‌ترین حلقه پرداخت، زیرا از آنجا است که زنجیر از هم می‌گسلد و همه چیز به فنا خواهد رفت.

مهم نیست که در کدام صنعت یا در چه بخش و حرفه‌ای، کار می‌کنیم. اغلب

تصویری از یک مقاومت شدید، در مقابل حرکت به سمت جلو و پیشرفت کارها، در سراسر روند اجراء وجود دارد.

یک راه مؤثر و قدرتمند برای پیشبرد کارها این است که گلوگاه‌ها یا عواملی که ما را به عقب می‌رانند یا از پیشرفت ما جلوگیری می‌کنند، شناسائی کرده و از میان برداریم. اما چگونه این گلوگاه‌ها توسط ما شناسائی شوند؟

یکی از رویکردها، استفاده از تئوری محدودیت‌ها (TOC) است. این تئوری به شناسائی اغلب گلوگاه‌های مهم در فرایند کارها، یا در سیستم کاری کمک می‌کند، به طوری که با استفاده از این تئوری، می‌توان در مقابل تنگناها، رفتار متقابل نمود، اثر منفی مانع را مرتفع و اجراء را بهبود بخشید.

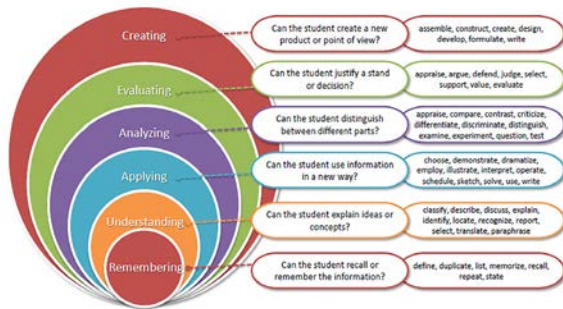
محدودیت آغاز و سپس با تغییر مسیر یا راهکاری که اتخاذ می شود، بر این محدودیت غلبه می شود.

این تئوری را در شرایط متنوع گوناگون می توان به کار گرفت. این تئوری موفقیت آمیز و خیلی سودمند و دارای قابلیت کاربرد در تمام کارها، به خصوص در فرایندهای متواتر در هر سازمانی است.

کاربرد تئوری

در اینجا فرایند گام به گام برای کاربرد این تئوری مورد اشاره قرار می گیرد.

Bloom's Taxonomy (Revised)

گام اول: شناسایی محدودیت

گام اول شناسایی ضعیف ترین حلقه زنجیر است. به عبارتی باید ضعیف ترین نقطه ضعف خود را بشناسیم. این عاملی است که اغلب ما را یا عقب نگه می دارد یا مانعی بر سر پیشرفت کارهایمان می گردد. کار با نگرش بر فرایندی که به طور معمول به کار می گیریم، آغاز می شود. آیا ما به همان میزان که می توانیم و باید بازدهی داشته باشیم، کار می کنیم؟ یا آنکه در این مسیر گلوگاه هائی وجود دارند؟ به عنوان مثال؛ عواملی نظیر: نقص در مهارت های افراد یا کاستی آموزش های لازم، یا به واسطه کاستی در ظرفیت ها در نقاط کلیدی و حساس؟ در اینجا، ابزارهائی نظیر:

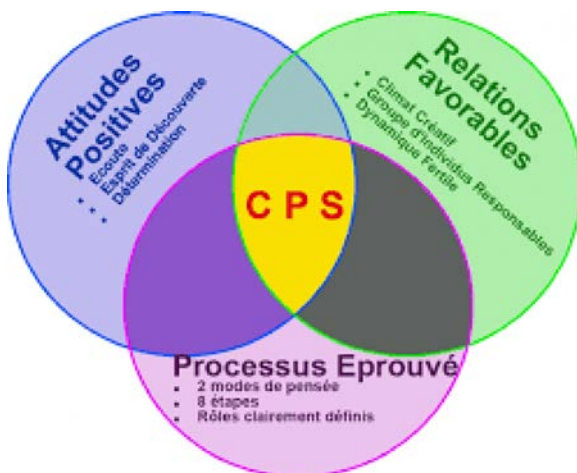
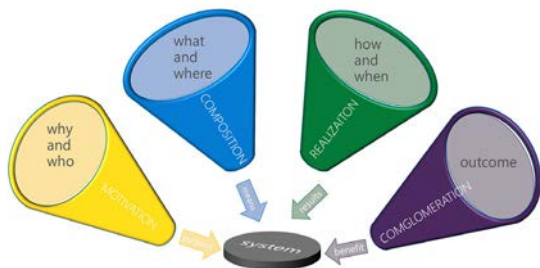
FLOW CHART, DIAGRAM SWIM LANE, STORYBOARD-ING, FAILURE MODES AND EFFECT ANALYSIS

به این امر کمک می کنند تا در طی یک طرح مصور و نمایشی، فرایند کار را ترسیم کرده و شناسایی کنیم که چه چیزی کارها را خراب می کند و چه راهکاری را باید برای مقابله با آن به کار گرفت.

به همین ترتیب با طوفان مغزی یا BRAINSTORM با مشارکت اعضای تیم همکار، می توان محدودیت ها را باز شناخت. یا آنکه با ابزارهائی نظیر "تکنیک ۵ دلیل چرایی"، FIVE WHYS و ROOT CAUSE ANALYSIS جهت شناسایی و صدور دستورالعمل خاص، می توان راه حل لازم را پیدا کرد.

باید به خاطر داشت که محدودیت ها می توانند به عینه فیزیکی نباشند. آنها می توانند عوامل ناملموس یا غیرقابل رؤیت نظیر: رابطه نامؤثر، سیاست گذاری های دست و پاگیر شرکت، یا برخی اوقات روحیه ضعیف تیمی باشد.

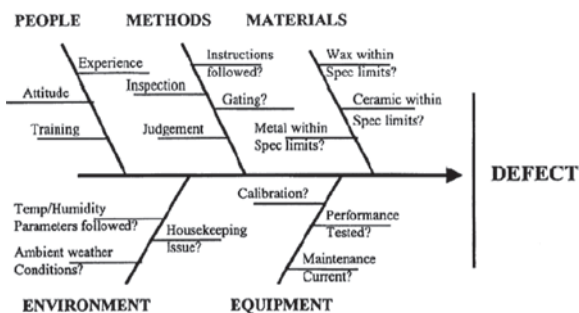
همچنین باید در ذهن ملحوظ داشت که، براساس این تئوری، هر سیستم در هر زمان فقط یک محدودیت دارد. بنابراین، ما نیاز داریم که اتخاذ تصمیم کنیم که کدام عامل ضعیف ترین حلقه زنجیره است و بر آن تمرکز کنیم. اگر این امر مشهود و قابل درک نباشد باید از ابزارهائی نظیر تحلیل پارتو یا مدل های صف استفاده کرد تا محدودیت را شناسایی نمود.

در محل حاضر باشد. در واقع سیستم متخذه و پیشرفته JIT است. روش Kaizen، از لغت ژاپنی "کای" به معنی تغییر و "زن" به معنی خوب گرفته شده است. و فلسفه آن در ژاپنی مبنی بر این است که همه چیز می تواند بهبود یابد. در روش کایزن هیچگاه به هیچ چیز به عنوان خوب و کافی و متعالی نگریسته نمی شود و همواره در صدد دستیابی به بهتر از آن هستند.

سیستم 5S نیز یک روش ژاپنی متخذه از کایزن است که می خواهد هدررفت و ضایعات را کاهش داده و بازدهی و بهره‌وری را افزایش دهد. روش Five Whys روشی است که با پرسش‌های پنج گانه چرا و چرا، به دنبال کشف حقیقت ماجرا می‌گردد و در نهایت به نتیجه مطلوب می‌رسد. در "چرا" با اتخاذ این روند، به سرعت به ریشه مسئله می‌رسیم. در اینجا از علت اینکه چرا این مشکل بروز کرده آغاز می‌کنیم و پشت سرهم علت وقوع هر عامل را جویا می‌شویم تا به نتیجه نهائی برسیم و بر اساس آن چاره جوئی کنیم.

در روش Cause & Effect Analysis هنگامی که با یک مسئله پیچیده و مهم در سیستم مواجه می‌شویم، در یک مسیری آینده‌ی دلائل بروز مشکل را به صورت تصویری ترسیم می‌کنیم و با تحلیل هائی که انجام می‌دهیم به سرمنشأ مسئله رسیده و چاره جوئی می‌کنیم. یک درختواره در زیر نمایش داده شده است.

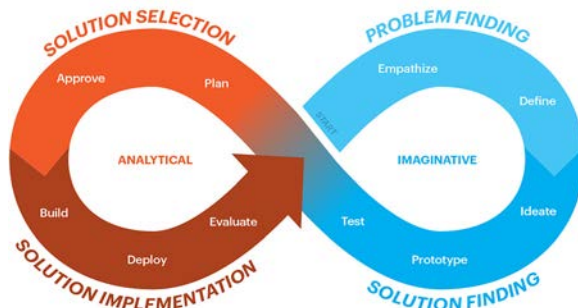
گام سوم: ارزیابی اجراء یا عملکرد

در نهایت به این نگریسته می‌شود که "محدودیت" ما چگونه تحت تأثیر تدبیر ما قرار گرفته است؟ آیا اکنون به خوبی عمل می‌شود و کارها به صورت مطلوب پیش می‌رود؟ یا آنکه محدودیت، هنوز اجراء و پیشرفت کارها را در بقیه سیستم به عقب می‌افکند و به تعویق می‌اندازد؟

اگر محدودیت هنوز بر اجراء سیستم اثر منفی دارد، باید به گام دوم برگشت. اگر که به خوبی و به طور مؤثر محدودیت را چاره کرده باشیم، باید که به گام اول بازگردیم و به دنبال محدودیت دیگری بگردیم که موجب عدم پیشرفت مناسب کارها می‌شود و محدودیت اصلی در واقع آن می‌باشد و در تشخیص عامل محدودکننده از ابتدا اشتباه نموده بودیم. یا آنکه علاوه بر محدودیت شناسائی شده، محدودیت دیگری نیز وجود دارد که کارها را با مشکل مواجه می‌سازد.

نکته مهم:

باید به خاطر داشت که تئوری می‌گوید که هر فرآیندی حداقل یک

گام دوم: مدیریت محدودیت

هنگامی که محدودیت شناسائی شد، باید نحوه مدیریت آن را تصویرسازی کنیم. برای آنکه بازدهی را در ناحیه کاری مربوطه، افزایش دهیم، و مسئله را حل کرده و مشکل را درمان کنیم، چه باید کرد؟ (گولدرات این را بهره‌گیری از محدودیت "Exploiting the Constraint" نامیده است)

راه حل بسته به اعضای تیم، اهداف و محدودیتی که می‌خواهیم بر آن غلبه کنیم، می‌تواند خیلی متفاوت باشد.

به عنوان مثال: ممکن است شامل سپردن کار به یکی از اعضای تیم باشد (تفویض اختیار) تا او بازدهی کار را بالا برد، اصلاح و تنظیم زمان قطع کار جهت ناهار خوردن، اصلاح زمان تعطیلات برای آنکه گردش کار پربازده‌تر شود، یا تغییر سازماندهی مسیر و روش‌های اجرائی کار بدان ترتیب که کار با بازدهی بیشتری به انجام رسد.

در اینجا، استفاده از رویکردهائی که در Lean Manufacturing, Kanban, و Kaizen و 5S به کار برده می‌شود مفید واقع می‌افتند، تا اینکه بتوان محدودیت را مدیریت و مهار کرد.

سیستم Lean Manufacturing سیستمی است که بنیانگذار آن هنری فورد در کارخانجات خود بود و چنان زنجیره تولید را طراحی و سازماندهی کرده بود که هیچ اتلاف زمانی بین کارهائی که به دنبال هم انجام می‌شد، پدیدار نمی‌گشت. بعداً در شرکت تویوتا آقای تائیچی اوهنو سیستم Just In Time را به دنبال روش و تکنیک فورد طراحی نمود که بازدهی بالاتری را به خصوص هنگامی که به انعطاف پذیری، در مواقع تغییر در محصول نیاز بود، فراهم می‌ساخت.

روش Kanban روشی است که روال و روند سیستم را طوری طراحی می‌کند که آنچه را که بعداً در زمان بعد، به آن نیاز داریم درست سر وقت

محدودیت را دارد. چنانچه این تئوری درست باشد، باید حساس باشیم که چگونه ما تئوری را بکار برده ایم گاهی اوقات برطرف سازی یک محدودیت، اثر کمی بر عملکرد دارد.

تئوری محدودیت در واقع یک فلسفه فراگیر است که معمولاً جهت راه اندازی بهتر و بهبود سازمان به کار برده می شود. تئوری محدودیت ها مشتمل بر حل مسئله (Problem Solving) و ابزارهای مدیریت و تصمیم گیری است که تحت عنوان فرایند تفکر (Thinking Process: TP) نامیده می شود.

TOC برای پاسخ منطقی و سیستماتیک به ۳ سؤال زیر است، که برای هر فرایند بهبود و اصلاح پیشرونده اساساً لازم و حیاتی است.

چه چیزی باید تغییر کند؟

برای رسیدن به چه باید تغییر صورت گیرد؟

چگونه باید سبب تغییر شد یا تغییر را ایجاد کرد؟

اغلب کاربردهای خاص فرایندهای تفکر (TP) می توانند به طور فوق العاده ای برای ارتقاء مهارت های حیاتی مدیریت به کار گرفته شوند. نظیر:

ارتباط مؤثر
تفویض اختیار
حل تضاد برد - برد
مهارت های ایجاد تیم
قدرت بخشی

TOC این را به صورت اصل قرار می دهد که هدف ایجاد پول (بیشتر) است. این تئوری ۳ راه را برای رسیدن به این هدف تشریح می سازد. افزایش ظرفیت پذیرش کاهش موجودی انبار

کاهش هزینه های عملیاتی

برای تحقق هدف، ۵ گام است که باید بر آنها تمرکز کرد:

۱- شناخت محدودیت سیستم

۲- تصمیم بر اینکه چگونه از محدودیت سیستم بهره جوئی شود.

۳- در درجه دوم قرار دادن هر چیز دیگری را در ورا این تصمیم.

۴- رفع محدودیت سیستم

۵- چنانچه در گام قبلی محدودیت شکسته شد، بازگشت به گام اول تئوری محدودیت دکتر گولد رات توسط هزاران شرکت بزرگ به کار گرفته می شود و در بیش از ۲۰۰ کالج، دانشگاه و مدارس عالی بازگانی، آموزش داده می شود. کتاب دکتر گولد رات بیش از ۴ میلیون نسخه فروش رفته و به بیش از ۲۳ زبان ترجمه شده است.

TOC بیش از مجموعه ای از ابزارها و تکنیک ها است. این تئوری به طور بنیادی الگوئی است که می خواهد تا ما در باره مسائل مان و راه حل های آن، و در مورد اهدافمان و راه های نیل به آنها، سیاست گذاری ها و روش ها، روندها و سنجش ها در مسیری متفاوت، تفکر کنیم.

کاربرد تئوری محدودیت ها

جهت مدیریت گلوگاه های کار

تشریح و آموزش تئوری محدودیت ها در هر کلاس آموزشی، توسط یک مثال ساده شبیه سازی، قابل انجام است.

در این مثال ۵ نفر هستند که جعبه هائی را آماده می کنند. نفر اول

جعبه را می آورد و به نفر دوم می دهد. نفر دوم جعبه را خالی کرده و جعبه و مداد را به نفر سوم می دهد. نفر سوم مدادها را می شمارد و در جعبه دوم می گذارد و به نفر چهارم می دهد. نفر چهارم جعبه را که مداد در داخل آن چیده شده است را در کاغذ لفاف پیچیده و به نفر پنجم می دهد. نفر پنجم جعبه لفاف پیچیده را می گیرد و به قسمتی که جعبه ها را داخل کارتن می گذارند، می دهد.

در این زنجیره کاری، کسی که جعبه مداد را می آورد، زمانی فقط برای حمل جعبه صرف می کند که در این مثال ۱۰ ثانیه می شود. نفر دوم که جعبه را خالی کرده و مدادها و جعبه را به نفر سوم می دهد ۱۵ ثانیه زمان صرف می کند. نفر سوم که مدادها را می شمارد و در جعبه می چیند زمانی معادل با ۶۰ ثانیه صرف می کند. نفر چهارم که جعبه را در لفاف می پیچد ۳۰ ثانیه زمان صرف می کند. نفر پنجم که جعبه را به قسمت کارتن زنی می برد زمانی معادل با ۲۰ ثانیه صرف می کند.

در اینجا مشاهده می شود که همه باید در انتظار اتمام کار نفر سوم باشند زیرا بیشترین زمان را او صرف می کند. در این زنجیره اگر تعداد نفراتی که کار شمردن و در جعبه گذاردن را انجام می دهند از یک نفر به ۳ نفر افزایش یابد یا آنکه نفری که جعبه و مداد را می آورد و نفری که جعبه را لفاف می کند به نفر سوم کمک کنند گلوگاه کار شکسته شده و سرعت مجموعه زنجیره کاری از کل ۱۳۵ ثانیه برای هر سیکل به ۹۵ ثانیه تقلیل می یابد. یعنی ۴۰ ثانیه تقلیل زمان یک سیکل کار. در حقیقت ما با تکنیک هائی که در بالا شرح آن گذشت می خواهیم به این تدبیر دست پیدا کنیم که چگونه گلوگاه را بشکنیم و سرعت کار را افزایش دهیم.

بازدهی یا عملکرد فرایند، در سطح کندترین عامل اجرایی تقلیل می یابد. خروجی کل جریان کاری معادل با حدود ۲۷ جعبه در ساعت می گردد. نفرات اول و دوم و چهارم و پنجم زمان های بیکاری متغییری دارند، حال آنکه نفر سوم مدام در حال کار است.

TOC بدنه دانش جهت شناخت و بهره جوئی از محدودیت هائی است که هر سیستم کاری را محدود می سازند، به منظور: (به گفته مارک ووپل)

کنترل کن < عالی اجرا کن < ظرفیت را رها کن <
شیرینی موفقیت را بجش

"What is This Theory of Constraints Stuff?"

در بالا تصویری ارائه شده که ایده محدودیت را به سادگی نمایش

می‌شد، کارشناس ژاپنی (آقای شیگ ماتسو) برگه‌ای را به طور رسمی از طرف شرکت MHI در ضمن اسناد اجرائی آورده بود که در آن از طرف ژاپنی‌ها اظهار شده بود بازدهی یک ژاپنی ۲/۵ برابر ایرانی است. آنها این برگه را ارائه کرده و بر آن اساس برنامه‌ریزی می‌کردند.

نگارنده با این امر موافق نبود و بر اساس زمان سنجی‌هایی که در پروژه‌های مختلف و در موارد متعدد به عمل آورده بود، اظهار می‌داشت که بازدهی ایرانی از ژاپنی کمتر نیست. گزارش‌های روزانه کارگاهی که در آن احجام کاری و تعداد نفرات در آن درج می‌شد حاکی از عملکرد تعدادی نیروی کار بود که در برخی روزها بازدهی روزانه آنها حتی بیشتر از بازدهی اعلام شده در برگه بازدهی کاری تهیه شده توسط ژاپنی‌ها بود و در برخی ایام خیلی کمتر.

پیرو بررسی‌هایی که به عمل آمده فی‌المثل در مورد قالب‌بندی مشاهده شد که در روزهایی که مصالح قالب هست کار به خوبی و بالاتر از استاندارد واحد اجرای کار ژاپنی‌ها پیش می‌رود. اما در زمانی که به علت کمبود مصالح در دوران جنگ، تخته قالب‌بندی کافی در اختیار آنها نیست، بازدهی کمتر از ژاپنی‌ها می‌گردد. این موضوع همان گلوگاه‌ها و اطمینان از وجود مصالح در جریان کار است که قبلاً تحت عنوان WIP-DBR و در TOCRR به آن اشاره شد. نکته دیگر نقص سازمان گروه‌های کاری بود. در برخی اوقات که سازمان تکمیل و نیروی کار برای آوردن تخته و برش آن موجود بود و اکیپ کامل، فعال می‌گردید، بازدهی از بازدهی ژاپنی بالا می‌زد. ولی هنگامی که اکیپ ناقص تشکیل می‌شد به علت معطل گردیدن نجار برای رسیدن تخته یا میخ یا ابزار، بازدهی تقلیل می‌یافت. در حقیقت هیچ موضوع مهم و بغرنجی رخ نمی‌دهد بلکه موارد کوچکی هستند که باعث تقلیل بازدهی و کمی سرعت کار می‌گردند و با کاربرد روش‌هایی که قبلاً به آنها اشاره شد می‌توان گلوگاه‌ها را شناسایی و مرتفع کرد. در حقیقت هیچگاه بازدهی نیروی کار ایرانی کمتر از ژاپنی‌ها نبود، بلکه گلوگاه‌هایی بود که مانع پیشرفت کارها می‌گردید و تدبیر در این است که این گلوگاه‌ها شناسایی و مرتفع شوند.

عین این امر در مدارک فنی که شرکت کروپ کوپرز آلمان برای یکی از کارخانجات بزرگ صنایع شیمیایی ایران داده بود، مشاهده شد که بازدهی آلمانی را ۱/۷ برابر ایرانی اظهار کرده بودند و بر همان اساس برنامه‌ریزی اجرائی را تهیه نموده بودند. در اینجا نیز نگارنده به آقایان ورنر و آدامس از شرکت مزبور به عینه نشان داد که بازدهی ایرانی از بازدهی آلمانی در کارهای اجرائی کمتر نبوده بلکه در برخی موارد بالاتر از رکورد اجرائی آلمان، عملکرد از خود نشان می‌دهد، جایی که محدودیت‌ها نحوه کار را ردیخته نکنند. در حقیقت ما در دام محدودیت‌ها به حداقل بازدهی می‌افتیم. موارد فوق همه در نتایج زمانسنجی‌ها و در گزارش‌های روزانه کارگاهی منعکس می‌باشد که بازدهی‌ها از آن قابل استخراج است.

می‌دهد. این تصویر "بشکه لیپیگ" نامیده می‌شود. در این بشکه ظرفیت نهائی عبارتست از حد کوتاه‌ترین تخته چلیک. این موضوع تحت عنوان "قانون حداقل لیپیگ" نامیده می‌شود. در حقیقت به خوبی محدودیت ظرفیت بشکه با کوتاه‌ترین تخته مشخص می‌گردد و در هر سیستم کاری نیز کم بازده‌ترین عنصر جریان کار، بازدهی کل سیستم را در سطح خود که ضعیف‌ترین یا کندترین است، محدود می‌سازد. بهبود و تقویت و یا افزایش طول هر یک از قطعات بشکه غیر از کوتاه‌ترین، ممکن است ما را دلخوش کند، ولی این چاره سرعت و عملکرد کل سیستم کاری ما نیست و هنوز سطح ظرفیت کل در سطح همان محدودیت کوتاه‌ترین قطعه چوبی خواهد بود که از اول بوده است. پس به جای آنکه دیگر قطعات را بهبود بخشیم ابتدا باید کوتاه‌ترین را بهبود بخشیم.

تئوری محدودیت‌ها بدنه دانشی است که مجموعه‌ای از "راه‌حل‌های استاندارد" را اظهار می‌کند به منظور آنکه در انواع مختلف سیستم‌های کاری، بهتر تصمیم بگیریم، یا تصمیم بهتری بگیریم.

راه‌حل‌های استاندارد بر پایه این فرضیه بنا نهاده شده‌اند که هر سیستمی توسط یک محدودیت، محدود می‌گردد. کلید افزایش عملکرد، یافتن و بهره‌جویی از محدودیت برای موفقیت و پیشرفت بیشتر و بزرگتر است.

راه‌حل‌های استاندارد که بیشتر با آن مواجه می‌گردیم به شرح زیر می‌باشند:

:(TOC Drum - Buffer - Rope) TOCDBR

جهت افزایش سرعت و ظرفیت جریان سیستم‌های کاری علی‌رغم قابلیت تغییر تقاضا، سیاست‌گذاری و رفتار نیروی کار.

:(TOC Reliable Replenishment) TOCRR

به منظور نافع بودن مدیریت سیستم دوباره پرسی‌کالی در جریان کار. این سیستم اطمینان حاصل می‌گرداند که کالی در جریان اجرای کار در محل درست خود قرار داده شده و به میزان لازم برای مصرف در کار موجود است.

:(TOCPM (TOC Project Management)

رویکردی برنیل به حداکثر نرخ موفقیت، و بالاترین سرعت و ظرفیت در اجرای پروژه‌های پیچیده و مرکب، علی‌رغم تغییر درجه اثر قابلیت تغییر، وابستگی و رفتار نیروی کار. TOCPM برخی اوقات تحت عنوان Critical Chain Project Management نیز نامیده می‌شود.

تجاری در پروژه‌های اجرائی در کشور

در اولین نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی کشور که توسط نیروهای داخلی احداث

کارشناسان سازمان مدیریت با شرکت‌ها همکاری می‌کنند تا آنها بتوانند بدون واسطه رتبه‌بندی شوند.

وی با اشاره به این نکته که آئین‌نامه مصوب سال ۸۱ است و از آن تاریخ تاکنون مصوباتی به آن الحاق شده و آن را دستخوش تغییر کرده، درباره کاربردهای تشخیص صلاحیت، تعاریف لازم در این باره، رشته‌ها و پایه‌های رتبه‌بندی، معیارهای تشخیص صلاحیت، مدارک مورد نیاز پرونده و... توضیحاتی ارائه داد.

در ادامه آقای مهندس مهرداد ذبیحی رئیس گروه تشخیص صلاحیت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی نیز به ارائه سابقه تشخیص صلاحیت در کشور پرداخت و عنوان کرد: تقریباً دوره آئین‌نامه‌ها ۱۵ سال بوده است و ما از شهریور ۹۴ پیش‌نویسی برای آئین‌نامه جدید تهیه کردیم و آن را برای اظهارنظر در اختیار مراجع ذی‌ربط از جمله سندیکا قرار می‌دهیم. پس از جمع‌بندی نظرات این پیش‌نویس برای تصویب نهایی به هیأت دولت ارائه خواهد شد.

وی به ارائه جزئیاتی درباره رتبه‌بندی و امتیازهای لازم در این باره پرداخت و در بخشی از سخنان خود عنوان کرد: به دلیل افول کاری در سال‌های اخیر و پایین آمدن میانگین کار و کاهش توان مالی شرکت‌ها، آنها در کسب رتبه با مشکلاتی مواجه شده‌اند و ما طی بخشنامه‌ای در سال گذشته نصاب حداقل را ۳۳ درصد کاهش دادیم تا مشکل شرکت‌ها به حداقل برسد. ولی در مجموع اگر شرکت‌ها در رتبه‌بندی به دلیل پایین بودن توان مالی مشکل پیدا کردند می‌توانند با افزایش سرمایه و افزایش دارایی ثابت به حل آن بپردازند.

در بخش دوم این برنامه، صفر تا صد یک پرونده در سامانه ساجات به عنوان نمونه کار مورد بررسی و تدریس قرار گرفت و در پایان هر بخش نمایندگان سازمان مدیریت به عنوان مدرسین این کارگاه آموزشی به پرسش‌های اعضا و شرکت‌کنندگان پاسخ دادند که با استقبال نمایندگان شرکت‌های مواجه شد.

برگزاری کارگاه آموزشی آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی

بود. در حالی که اولین فیلتر انتخاب پیمانکار رتبه‌بندی است. خوشبختانه در سالی که گذشت با روحیه‌ای تعاملی از طرف سازمان مدیریت در این مورد مواجه بودیم. از تشکل‌های مختلف از جمله سندیکای ما دعوت شد و تجمیع نظرات آنها صورت گرفت. در راستای این تعامل از دوستان سازمان مدیریت خواهش کردیم سمناری آموزشی درباره آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی (سامانه ساجات) برگزار کنند. البته ممکن است آئین‌نامه بازنگری شود ولی تا زمانی که آئین‌نامه فعلی جاری است، تبیین آن ضروری به نظر می‌رسد.

آقای مهندس ناصر بالار معاون تشخیص صلاحیت پیمانکاران معاونت برنامه‌ریزی نیز هدف این سمنار را آشنایی شرکت‌ها با رتبه‌بندی دانست و گفت: هدف ما این است که شرکت‌ها با استفاده از سیستم ساجات و بدون واسطه کار رتبه‌بندی را انجام دهند. از آنجایی که برای رتبه‌بندی مدارک شرکت‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و حضور واسطه امکان سوءاستفاده را به همراه دارد،

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با هدف ارتقای آموزشی اعضاء و آشنایی آنها با قوانین و مقررات مرتبط با حوزه صنعت احداث سلسله کارگاه‌های آموزشی در حوزه قوانین و مقررات را برگزار می‌کند. به همین منظور کارگاه آموزشی با موضوع «آئین‌نامه تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی - سامانه ساجات» در تاریخ ۳۱ خردادماه ۱۳۹۵ در محل سندیکا با هماهنگی نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برگزار شد. در این سمنار مدیران عالی، مدیران فنی و کارشناسان مرتبط شرکت‌های فعال در حوزه صنعت احداث و عضو سندیکا حضور داشتند.

در ابتدای برنامه آقای مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات ضمن خیرمقدم به مهمانان عنوان کرد: با توجه به بازخوردهای اخذ شده مشکل رتبه‌بندی در چند سال گذشته در صدر مشکلات پیمانکاران بوده و این مشکل مربوط به عوامل مختلفی از جمله نبودن کار و پروژه پیمانکاری و پیچیدگی‌های آئین‌نامه

مهم‌ترین چالش داخلی پس از برجام «فقدان اجماع در داخل کشور» است. ما بر سر این موضوع اجماع نداریم که اقتصاد مساله اول ایران است. شاید این را بگوییم اما در عمل این‌گونه نیست. این موضوع از اظهارنظرها باید به سوی تغییر فضای کشور از سیاسی به اقتصادی پیش برود. در ایران همچنان فضای سیاسی وجود دارد.

سوریه نیست. با اینکه این کشور با شرایط نامساعدی مواجه است و ۸۰ درصد کشور سوریه در معرض نزاع‌های داخلی و بین‌المللی است، اما بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی به دنبال این هستند که در چنین معرکه‌ای چگونه می‌توانند منافع خود را پیش ببرند.

هند یک کشور موفق در جامعه بین‌المللی است. این کشور با نهایت دقت، تمام روابط خودش را مدیریت کرده و از تمام فرصت‌هایش استفاده می‌کند. هندی‌ها روابط خود را با روسیه و چین حفظ کرده‌اند و روابط استراتژیک را با اروپا، آمریکا و ژاپن نیز طراحی کرده‌اند. پروژه‌های بزرگی را برای کاهش فقر برای یک دهه آینده خود تعریف کرده‌اند.

عربستان در حال تدوین برنامه‌ای برای سال ۲۰۳۰ است. هرچند تحقق یا عدم تحقق این برنامه به سیاست‌گذاری‌های این کشور برمی‌گردد و در حال حاضر با چالش‌های بزرگی روبه‌رو است، اما آنچه مشخص است، این کشور در حال حاضر به دنبال یک اورهال اقتصادی، سیاسی و ملی است. حتی برای این کار از چند مؤسسه بزرگ جهانی نظر خواسته‌اند.

حتی کشورهای صنعتی بزرگ مثل آمریکا یا کشورهای قدرتمندی مثل انگلیس در حال بازبینی سیاست‌های خارجی خود هستند. کشورها به این

قدرت و ثروت ایران درگرو بین‌المللی شدن است

• اظهارات دکتر سریع‌القلم درباره چالش‌های توسعه در پس‌برجام:

خارجی کشورمان:

• در دنیای امروز ناسیونالیسم سیاسی و اقتصادی به شدت رشد کرده است. یعنی حتی قدرت‌های بزرگ عمدتاً به فکراین هستند که در این نظام بین‌الملل پیچیده، چگونه می‌توانند منافع خود را حفظ کنند. آن مرکزیتی که در گذشته برای حل و فصل مسائل در دنیا وجود داشت، در حال حاضر از بین رفته است. در گذشته حتی اگر در کشورها مشکلاتی پیش می‌آمد، این مرکز، برای حل آن، ابتکار به خرج می‌داد. اما در حال حاضر با چنین رویکردی در دنیا مواجه نیستیم. مصداق بزرگ این تئوری، مسئله سوریه است. الان تقریباً می‌توان گفت در نظام بین‌الملل کسی به فکر

محمود سریع‌القلم سیاست تداوم فشار از سوی آمریکا را یکی از مهم‌ترین چالش‌های ایران در فضای بین‌المللی می‌داند و همچنین «عدم اجماع بر توسعه اقتصادی ایران» و «نبود سیستم یکپارچه مدیریتی» را به عنوان دو چالش داخلی برمی‌شمرد.

به گزارش اقتصادنیوز، محمود سریع‌القلم در نشستی با فعالان بخش خصوصی در اتاق بازرگانی ایران، به تحلیل اصلی‌ترین چالش‌های توسعه ایران در دوره پساتحریم پرداخت. استاد شناخته‌شده دانشگاه شهید بهشتی در این نشست عوامل ناهمخوان توسعه در پس‌برجام را به دو دسته بین‌المللی و داخلی تقسیم کرد.

خلاصه‌ای از مهم‌ترین اظهارات محمود سریع‌القلم درباره چالش‌های داخلی و

نتیجه رسیده‌اند که باید جراحی‌های بزرگ انجام بدهند تا سطح ثروت ملی را بالا ببرند اما با سیاست‌های سنتی این موضوع امکان‌پذیر نیست؛ حتی برای کشوری مثل انگلیس.

- کانون چالش‌های کنونی این است که ما باید چه کار کنیم که در این یک بزرگ ثروت بین‌المللی، نه تنها سهم خودمان را بگیریم، بلکه آن را برای دهه‌های آینده نیز تضمین کنیم.
- دکتر طبیبیان می‌گویند: «معتقدم آخرین کشوری که در دنیا ایده‌آلیسم چپ را کنار می‌گذارد، ایران خواهد بود.» این تفکر می‌گوید ما می‌خواهیم جهان را عوض کنیم و نظم جدیدی را در دنیا برقرار کنیم. این تفکرات بیانگر این موضوع است که ما در سطح ملی در داخل کشور مسئله‌ای نداریم و باید برویم دنیا را عوض کنیم. این نگاه ما نسبت به جهان باعث شده که به واقعیت‌های جهانی توجه چندانی نداشته باشیم.
- آسیایی‌ها نه با نظام سیاسی ما مشکل دارند و نه با جایگاه ایران در خاورمیانه و تعریفی که ما از خودمان ارائه می‌دهیم. حتی اروپایی‌ها هم با ایران مشکلی ندارند. اروپایی‌ها برای ایران فضا را باز می‌کنند. آنها نه تنها ایران را به عنوان کشوری با ثبات در خاورمیانه می‌دانند، بلکه ایران را کشوری برای تامین ثبات منطقه می‌شناسند. آنها حاضرند در تمام زمینه‌ها با ایران کار کنند.
- مرکز مشکلات ما، اروپا و آسیا و خاورمیانه نیست. چالش ایران در بخش خارجی آمریکا است. آمریکایی‌ها اعتقاد دارند که ایران را مدتی تحت فشار قرار داده‌اند و در نهایت توانسته‌اند فعالیت کشوری را که برای آنها به لحاظ دستیابی به فناوری هسته‌ای خطرناک بوده، مهار کنند. اما با توجه به خواسته‌هایی که ایران همچنان از این کشور در شرایط پس‌برجام دارد، به نظر می‌رسد این فشار همچنان ادامه دارد.
- تصمیم آمریکا تداوم فشار است. وزارت خزانه‌داری آمریکا، مکان فشار است و روش فشار هم مانع‌تراشی رویه‌ای است. بیش از ۴۰ شرکت به من گفته‌اند که ما برای همکاری با ایران به «اوفک»

نامه فرستادیم، اما هنوز جوابی دریافت نکرده‌ایم و به ما می‌گویند این نامه‌ها در جریان است. باید باور کنیم که در دنیا روش مبارزه، روش حقوقی است.

- آمریکایی‌ها تا آنجا که امکان دارد به دنبال تاخیر در انجام دادن کارها هستند. عجله هم ندارند. آنها اعتقاد دارند که ایران کشور بسیار مهمی است که باید بماند و کشوری با ثبات است و همکاری داخلی دارد. اما آمریکا دو استراتژی موازی را نسبت به ایران در پیش می‌گیرد. از منظر آنها ایران کشوری است مهم با منابع طبیعی گسترده، در یک منطقه حساس که نه تنها خودش دارای ثبات است، بلکه می‌تواند موجب ثبات دیگران هم بشود. اما جمهوری اسلامی ایران از منظر آنها سیاست‌هایی دارد که باید با آنها برخورد کنند. آنها می‌گویند جمهوری اسلامی ایران تصور کرده حالا که توانسته مساله هسته‌ای را حل کند، می‌تواند بقیه اهداف خود را دنبال کند. در نتیجه برخوردی می‌کنند که نشان دهند هنوز هم تمام شرایط برای ایران مهیا نیست. بر این اساس هرچند ظاهر امر، به تعویق انداختن کارهاست، اما باطن آن سیاسی است.
- استراتژی آمریکا نسبت به ایران گشایش‌های قطره‌ای و تدریجی است. به همین دلیل بازگشتن به روابط عادی ایران با دنیا زمان‌بر است. آمدن رئیس‌جمهوری جدید در کاخ سفید خیلی تاثیری در این استراتژی کلان نخواهد گذاشت؛ چراکه این استراتژی در مورد ایران مورد اجماع در آمریکا است. ممکن است ادبیات و مکانیزم‌ها متفاوت باشد؛ اما جهت‌گیری، برخورد تدریجی و قطره‌ای با اصلاح اقتصاد ایران، تداوم فشار بر تغییر رفتار در سیاست خارجی ایران، هم موردی و هم منطقه‌ای از سیاست‌های کلان آمریکا است.
- با نگاهی به فضای داخلی کشور و دو نیروی متضاد در ایران، می‌توانیم به این نتیجه برسیم که حل و فصل این تضادها حتی در داخل کشور هم زمان می‌برد. بخش از مسائل داخلی ما تابع مسائل نسلی در ایران است چراکه تصمیم‌گیران کنونی، نسل انقلاب

هستند که توانسته‌اند طی این سال‌ها نظم را به وجود بیاورند و می‌خواهند آن را حفظ کنند بنابراین تغییر به این راحتی نخواهد بود. تغییر در داخل کشور تدریجی خواهد بود؛ چه اقتصادی و چه سیاسی. بنابراین ما به زودی نمی‌توانیم با نظام بین‌المللی که کانونش هم در آمریکا است، کنار بیاییم.

- ذات سیاست و اقتصاد بین‌الملل، رئالیسم است. اگر واقعیت‌های جهانی را بپذیریم، سریع‌تر از این چالش‌ها عبور می‌کنیم. وضع ایران امروز با ۵۰ سال پیش فرق می‌کند. باید متوجه شویم آن دوران تمام شده که آمریکا برای ایران تعیین تکلیف کند.
- قدرت و ثروت ایران در گرو بین‌المللی شدنش است. هدف مخالفان ما این است که ایران حفظ شود، اما ضعیف باشد.
- چالش دیگر خارجی ما این است که باید ببینیم می‌خواهیم در منطقه خاورمیانه چه نقشی را ایفا کنیم؟ نظر من این است که حضور ما باید حضور نرم‌افزاری و تجاری و اقتصادی باشد. یعنی ایران بتواند بازارهای منطقه را در اختیار داشته باشد. این چالش ما است که قدرت‌های منطقه‌ای مان را چه چیزی می‌خواهد شکل بدهد؟ ما می‌خواهیم حضور فیزیکی داشته باشیم یا بازارها را در اختیار بگیریم؟ این نیاز به تفکر ملی و اقتصادی دارد.
- امنیت ملی ایران در گرو قدرت منطقه‌ای است؛ اما در سایه کسب بازارها و تولید. ما فرصت‌های زیادی را در منطقه از دست داده‌ایم. چراکه نتوانستیم خودمان را اقتصادی و تجاری تعریف کنیم.
- مهم‌ترین چالش داخلی پس از برجام «فقدان اجماع در داخل کشور» است. ما بر سر این موضوع اجماع نداریم که اقتصاد مسئله اول ایران است. شاید این را بگوییم اما در عمل این‌گونه نیست. این موضوع از اظهارنظرها باید به سوی تغییر فضای کشور از سیاسی به اقتصادی پیش برود. در ایران همچنان فضای سیاسی وجود دارد.
- لزومی ندارد خارجی‌ها بیایند و از نزدیک شاهد فضای ایران باشند.

منابع مالی، سیروس گل سفیدی مدیرکل امور بیمان‌ها و رسیدگی فنی و مدیرعامل و اعضای شرکت کره‌ای حاضر در پروژه اصفهان-اهواز برگزار شد.

در این جلسه ضمن ارایه گزارش مدیرعامل شرکت کره‌ای از روند اجرایی تفاهم‌نامه امضا شده، مقرر شده است تا این شرکت ظرف ۱۰ روز آینده نتایج بررسی‌ها شامل طراحی مفهومی را به صورت مکتوب به شرکت ساخت و توسعه ارائه کند. علاوه بر این، کره‌ای‌ها از اعلام آمادگی خود برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های آزادراهی ایران خبر دادند که بنابر مذاکرات صورت گرفته پیشنهاد آنها طی جلسات کارشناسی در شرکت ساخت و توسعه بررسی خواهد شد.

مهر

آمادگی کره‌ای‌ها برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های آزادراهی

سرمایه‌گذاران کره جنوبی برای حضور در طرح‌های آزادراهی ایران اعلام آمادگی کردند.

پس از امضای الحاقیه تفاهم‌نامه ساخت راه‌آهن اصفهان-اهواز با کره جنوبی در کمتر از یک ماه پیش، هیأتی به ریاست مدیرعامل شرکت کره‌ای در شرکت ساخت حاضر و ضمن ارایه گزارشی در رابطه با روند اجرایی این تفاهم‌نامه، از اعلام آمادگی خود برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های آزادراهی ایران خبر دادند.

این جلسه با حضور علی نوزاد معاون وزیر راه و شهرسازی، سید مسعود نصرآزادانی معاون ساخت و توسعه راه‌آهن، بنادر و فرودگاه‌ها، حسین تاجیک مشاور مدیرعامل در تامین

نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران

مطرح کرد:

انتقاد قرارداد ۳ میلیارد دلاری، نتیجه سفر اروپایی بخش خصوصی

نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و رییس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی از تفاهم‌نامه ۳ میلیارد دلاری بخش خصوصی در سفر اروپایی وزیر امور خارجه ایران به چهار کشور لهستان، فنلاند، سوئد و لتونی خبر داد و گفت: نتیجه ملموس این قراردادها منوط به اجرایی شدن آن و تبدیل به قرارداد است.

محمدرضا انصاری که به همراه یک هیأت ۶۰ نفره از تجار و بازرگانان بخش خصوصی از اتاق ایران، محمدجواد ظریف را در تور اروپایی خود همراهی می‌کرد، با بیان اینکه بخش خصوصی به چنین سفرهایی نیاز دارد، افزود: «اینکه یک دولت‌مرد در این سطح برای هموار کردن شرایط اقتصادی ایران تلاش می‌کند قابل تقدیر است و امیدواریم این اقدام مثبت تبدیل به یک سنت در بین دیگر دولتمردان شود.» رییس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی تعامل دولت

و بخش خصوصی را باعث آشنایی دو طرف دانست و تاکید کرد: «امیدواریم اتفاقات مثبتی که پس از سال‌ها ساکن بودن اقتصاد ایران افتاده، در ماه‌های آینده نتیجه دهد.»

انصاری در خصوص برگزاری همایش‌های تجاری و اقتصادی در این سفرها نیز گفت: «گفت‌وگو با بخش‌های خصوصی این ۴ کشور و دیدن مزیت‌ها و ظرفیت‌ها باعث شد تا بخش خصوصی ایران در جریان این موضوع برای همکاری و تعاملات آتی قرار بگیرد. یکی از ابعاد این سفر گفت‌وگو درباره تحریم‌های بانکی با بانک‌های لهستان، فنلاند و سوئد بود که انصاری با اشاره به آن از موثر بودن این دیدارها خبر داد.

اطلاعات در دنیای امروز بسیار شفاف است. آنها می‌توانند از طریق رصد کردن اوضاع داخلی ایران پی به فضای داخلی ببرند. بنابراین اگر مساله اول کشور اقتصاد است، باید تمام اقدامات هم در همین راستا باشد. باید مسائل سیاسی را کنار بگذاریم. البته اتاق بازرگانی هم باید در این همگرایی فکری کمک کند.

چالش داخلی دیگر ایران در دوره پسابرجام «فقدان یک سیستم یکپارچه مدیریتی در کشور» است. مدیریت ما همچنان در کشور تابع مناسبات فردی است. این هیات‌های اقتصادی که آمدند به پتانسیل‌های ایران واقف هستند، اما ایران را فاقد سیستم می‌دانند. یک کارفرمای خارجی باید مطمئن باشد که همه چیز در ایران استاندارد است.

اجماع باید در کل حاکمیت شکل بگیرد و باید دارای هارمونی باشد و دائم نیز تقویت شود. در حال حاضر مسئولان در کشور ما با کنایه و غیرمستقیم با همدیگر صحبت می‌کنند. این رفتار ناشی از فقدان اجماع است. اندیشه‌ها باید در کشور تغییر کند تا بتوانیم توسعه پیدا کنیم.

طراحی یک سیستم زیر ۵ سال امکان‌پذیر است. بخشی از آن در داخل کشور و بخشی هم با کمک‌های نرم‌افزاری بین‌المللی ساخته می‌شود. اما در ابتدا باید تصمیم بگیریم که می‌خواهیم به شیوه فردی عمل کنیم یا سیستماتیک.

با توجه به تنش‌هایی که در منطقه وجود دارد، ما باید مراقب خودمان باشیم. باید ببینیم آینده ایران در این مدار پرتنش منطقه‌ای چگونه تعریف می‌شود. این مراقبت، نیاز به تولید ثروت ملی دارد. اقتصاد ما نباید گروگان تفکرات قدیمی‌مان باشد.

تا زمانی که ایران در مدارهای بین‌المللی قرار نگیرد، نمی‌تواند مدل خود را پیدا کند. در حال حاضر ما در صحنه بین‌المللی حضور نداریم. چنانچه در این صحنه حضور بیابیم، به‌گونه‌ای دیگر عمل خواهیم کرد. اما می‌توان کره جنوبی را به عنوان مدل در نظر گرفت. ما نمی‌توانیم در ۵۰۰ صنعت سرمایه‌گذاری کنیم. برای اینکه بتوانیم در دنیا مزیت نسبی داشته باشیم، باید بر چند صنعت خاص تمرکز پیدا کنیم. کره‌ای‌ها بر چند صنعت تمرکز کرده‌اند و از این طریق هم به مزیت نسبی رسیده‌اند و هم تولید ثروت ملی.

دلیل همه چالش‌هایی که در راه توسعه ایران وجود دارد این است که توسعه مسئله اول ما نیست. گذر زمان برای ما اهمیت ندارد و بهبود زندگی مردم در اولویت نیست.

اعتبارات وزارت راه و شهرسازی در بودجه امسال ۲۷ درصد رشد کرد

و می‌توان بخشی از این تسهیلات خارجی را برای پروژه‌های عمرانی راه و شهرسازی جذب کرد. به گفته این مقام مسئول، در بودجه سال جاری نزدیک به ۵۰ هزار میلیارد ریال اوراق مشارکت با تضمین دولت و ۱۰۰ هزار میلیارد ریال نیز با تضمین سازمان‌ها و شرکت‌های تابعه وزارتخانه‌های راه و شهرسازی، نفت، نیرو و سازمان‌های دارای «اعتبارات خودگردان» اختصاص یافته است. وی یادآور شد: اعتبارات اسناد خزانه اسلامی سال گذشته ۵۰ هزار میلیارد ریال بود که در بودجه امسال برای پرداخت مطالبات پیمانکاران، مشاوران و تامین‌کنندگان تجهیزات به ۷۵ هزار میلیارد ریال افزایش یافت. امینی اضافه کرد: ۱۰۰ هزار میلیارد ریال نیز در مجلس شورای اسلامی برای تامین کسری تخصیص اسناد خزانه اسلامی که توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی منتشر می‌شود، اختصاص یافت. معاون وزیر راه و شهرسازی افزود: امسال نیز همچون سال گذشته اختصاص دو میلیون تن قیر در قانون بودجه ۹۵ به تصویب رسید که ۶۲ درصد از این میزان به وزارت راه و شهرسازی تعلق می‌گیرد؛ با این تفاوت که ردیف هزینه‌ای آن در قانون بودجه پیش بینی شده است. وی اظهار کرد: سال گذشته در تبصره ۵ قانون بودجه به صندوق توسعه ملی اجازه داده شد تا برای پروژه‌های انتفاعی وزارت راه و شهرسازی اعتبارات ارزی تخصیص داده شود که هیچ شرکت و سازمانی نتوانست از این ظرفیت استفاده کند، اما امسال استفاده از منابع این صندوق فرصت مغتنمی برای پروژه‌های عمرانی خواهد بود که استان‌ها می‌توانند برای پروژه‌های راه و شهرسازی خود از آن استفاده کنند.

رییس جمهوری بودجه امسال را در پایان اردیبهشت ماه پس از تایید شورای نگهبان به دستگاه‌های اجرایی ابلاغ کرد. رقم کل بودجه کشور نزدیک به ۹ هزار و ۸۰۰ میلیارد ریال است.

معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی با اشاره به جزئیات اعتبارات وزارت راه و شهرسازی در بودجه امسال گفت: اعتبارات وزارت راه و شهرسازی در بودجه ۱۳۹۵ نسبت به بودجه مصوب سال گذشته ۲۷ درصد رشد کرده است.

به گزارش وزارت راه و شهرسازی، امیر امینی افزود: نزدیک به دو تریلیون و ۱۳۰ میلیارد ریال از این منابع اعتبارات هزینه‌ای، ۵۷۰ هزار میلیارد ریال «اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای» و حدود ۲۳۰ هزار میلیارد ریال نیز «اعتبارات تملک دارایی‌های مالی» است که مجموع بودجه این دو بخش اعتباراتی است که دولت در سرفصل عمرانی هزینه خواهد کرد؛ به عبارتی دولت امسال نزدیک به ۸۰۰ هزار میلیارد ریال در حوزه عمرانی هزینه می‌کند.

وی گفت: اعتبارات عمرانی امسال وزارت راه و شهرسازی نزدیک به ۸۱ هزار میلیارد ریال است که ۶ هزار میلیارد ریال آن از جدول بودجه برای راه‌های روستایی اختصاص داده شده است. به گفته امینی، این میزان در سال گذشته ۶۴ هزار میلیارد ریال بود که از رشد ۲۷ درصدی اعتباری وزارت راه و شهرسازی در بودجه ۱۳۹۵ نسبت به بودجه مصوب سال گذشته حکایت دارد.

وی با یادآوری این که از مجموع ۶۴ هزار میلیارد ریال بودجه مصوب سال گذشته وزارت راه و شهرسازی فقط ۲۰ هزار میلیارد ریال آن تخصیص یافت، گفت: اگر کل بودجه ۸۱ هزار میلیارد ریالی امسال وزارت راه و شهرسازی برای پروژه‌های عمرانی محقق شود، رشد ۴۰ درصدی نسبت به عملکرد سال گذشته خواهد داشت. معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی ادامه داد: علاوه بر آن نزدیک به ۳۰ هزار میلیارد ریال اعتبار در سال جاری در ردیف‌های متفرقه در نظر گرفته شده است که امید می‌رود با ابلاغ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی این اعتبارات را دریافت کنیم.

وی اظهار کرد: در ظرفیت‌های بودجه سال جاری نزدیک به ۵۰ میلیارد دلار فاینانس در نظر گرفته شده که بیشتر ماهیت ملی دارد

وی همکاری با لهستان، سوئد و فنلاند را مثبت خواند و گفت: «ایران و سوئد همواره همکاری‌های اقتصادی خوبی با یکدیگر داشته‌اند. در خصوص لتونی هم باید با توجه به ظرفیت‌های آن سخن گفت.» دیگر تجار و بازرگانان نیز که از اهمیت این سفر می‌گفتند همکاری با فنلاند به خصوص در حوزه نفت و گاز، شیلات و کشاورزی را راضی‌کننده دانستند.

همچنین محسن جلال پور رئیس اتاق بازرگانی ایران نیز در سفر به فنلاند مجموع قراردادهای منعقد شده را یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار خواند که با توجه به حجم کنونی ۵۰ میلیون دلاری، رقم قابل توجهی را نشان می‌دهد. بازار ۵۴ میلیونی این کشور فرصتی برای اقتصاد ایران و بخش خصوصی است تا مزیت‌های خود را صادر و از تکنولوژی و سرمایه‌گذاری‌های این کشورها در بخش‌های صنایع، محیط‌زیست و آبی‌تی بهره‌مند شوند.

صما

شرکت ترکیه‌ای، بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار در ایران پس از برجام

شرکت ترکیه‌ای "یونیت اینترنشنال" که مدیرعامل آن مدیر سابق باشگاه فوتبال گالاتاسرای ترکیه است می‌گوید: بزرگ‌ترین قرارداد سرمایه‌گذاری خارجی در ایران پس از لغو تحریم‌ها را با وزارت نیروی ایران بسته است. با عقد قرارداد ساخت هفت نیروگاه تولید برق گازی در ایران به ارزش ۴٫۲ میلیارد دلار از سوی یک کمپانی ترکیه‌ای، بزرگ‌ترین قرارداد سرمایه‌گذاری در ایران پس از لغو تحریم‌ها بسته شد. به گزارش عصر ایران به نقل از روزنامه حریت ترکیه شرکت ترکیه‌ای "یونیت اینترنشنال" با عقد قراردادی ۴٫۲ میلیارد دلاری با وزارت نیروی ایران، هفت نیروگاه برق گازی در هفت منطقه مختلف از ایران احداث خواهد کرد. قرار است با اتمام ساخت این نیروگاه‌ها بیش از ۶ هزار مگاوات برق به ظرفیت شبکه برق ایران افزوده شود. این بزرگ‌ترین قرارداد سرمایه‌گذاری خارجی در ایران در ۶ ماهه گذشته و از زمان آغاز رسمی اجرای برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) بین ایران و گروه ۵+۱ است.

عصر ایران

يك دهه را سوزانديم

بررسی رونق اقتصادی ایران در میزگردی با حضور ادیب، جامساز و پازوکی

دلیل که دولت در واقع انجام يك کار را به پنج نفر محول کرده است و برای مثال، پروژه‌ای را که بخش خصوصی به فرض هزار تومان بابت انجام آن دریافت می‌کند، دولت با سه هزار تومان همان پروژه را انجام می‌دهد. در نتیجه راهکار اساسی، کوچک کردن دولت و کاهش تصدی‌گری آن است. بنابراین به صورت کاملاً مشخص، دولت باید کوچک شود و در گام دوم با این سطح از درآمد، راه‌حل خروج کشور از وضعیت موجود، ورود سرمایه خارجی است.

جامساز: منابع درآمدی تشکیل شده از نفت در بودجه سال ۹۵ به میزان ۶۸/۵ هزار میلیارد تومان است. همچنین در این بودجه ۱۰۱ هزار میلیارد تومان درآمد مالیاتی، ۲۷/۵ هزار میلیارد تومان فروش اوراق مشارکت و رقمی حدود ۲۲ هزار میلیارد تومان از فروش دارایی‌های دولت که در دست خصوصی‌سازی قرار دارد، در نظر گرفته شده است که ۱۹۷ هزار میلیارد تومان آن برای بودجه جاری کشور و ۵۹ هزار میلیارد تومان بابت بودجه عمرانی کشور است. اگر نگاهی به پیشینه اقتصاد دولتی داشته باشیم، متوجه می‌شویم که همواره اقتصاد به نفت گره خورده و وابستگی شدیدی بین بودجه‌های دولتی و نفت وجود دارد. در دولت‌های نهم و دهم از بالاترین درآمدهای نفتی تاریخ اقتصاد

پیش‌بینی کرده بود ۳۸ هزار میلیارد تومان به دو صندوق بازنشستگی کمک کند. اگر صادرات نفت در سال جاری ۷۰۰ هزار بشکه صادرات نفت، میعانات گازی و فرآورده‌های نفتی، ۴۰ هزار میلیارد تومان درآمد داشته باشد. به عبارت دیگر، ۹۵ درصد درآمد دولت و به طور کلی سهم دولت از صادرات انرژی، معادل کمک دولت به دو صندوق بازنشستگی است. در این صورت دولت در هر حوزه دیگری قصد فعالیت داشته باشد، مردم باید هزینه آن را بپردازند که اگر در این زمینه صندوق بازنشستگی کشوری را مبنا قرار دهیم، مسئله شفاف‌تر می‌شود. در سال ۱۳۸۱ فقط يك درصد درآمد نفت به صندوق بازنشستگی کشوری داده می‌شد، اما در سال گذشته ۳۸ درصد و در سال جاری ۵۲ درصد از درآمدهای نفتی به صندوق بازنشستگی کشوری واریز می‌شود. در سال جاری، نیمی از درآمد دولت از صادرات انرژی فقط صرف کمک به صندوق بازنشستگی می‌شود. این مسئله آشکارا نشان می‌دهد نرخ ارز با ضرورت‌های بودجه‌ای کشور منطبق نیست و نمی‌توان نیمی از درآمد صادراتی دولت را به صندوق بازنشستگی کشور اختصاص داد. در نتیجه باید گفت که نرخ ارز پایین است و باید قیمت ارز را اصلاح کرد، اما افزایش مالیات راه‌حل مناسبی برای خروج از بحران کنونی اقتصاد نیست؛ به این

وجود انبوهی از مشکلات ساختاری در اقتصاد ایران باعث می‌شود در شرایطی که سرمایه‌گذاران خارجی تمایل زیادی به سرمایه‌گذاری در ایران دارند، همچنان رکود اقتصادی ادامه یابد یا حداقل رونق اقتصادی به آن شکلی که انتظار می‌رفت اتفاق نیفتد. سال ۹۵ سالی ویژه برای اقتصاد ایران است. پس از چند دهه، ایران برای نخستین بار کشوری است که تحریم‌ها علیه دولت آن لغو شده است. اما شرایط زمانی سخت‌تر جلوه می‌کند که برجام و لغو تحریم‌ها توقعات برای رونق اقتصادی را افزایش داده است، حال آنکه به واقع درصد ناچیزی از مشکلات اقتصادی ایران ریشه در تحریم‌ها دارد. محمد حسین ادیب استاد اقتصاد دانشگاه اصفهان، محمود جامساز تحلیلگر مسائل اقتصادی و مهدی پازوکی اقتصاددان و استاد دانشگاه در میزگرد اقتصادی روزنامه «آرمان» مشکلات اقتصادی ایران را بررسی کرده و برای رونق اقتصادی راهکارپیشنهادی ارائه داده‌اند. بسیاری از کارشناسان مسائل اقتصادی راه‌حل خروج اقتصاد ایران از بحران و ایجاد رونق اقتصادی را جذب سرمایه‌گذاری خارجی می‌دانند. به نظر شما اگر این سرمایه‌گذاری به خوبی صورت گیرد، اقتصاد ایران از بحران خارج می‌شود؟

ادیب: دولت در بودجه سال جاری

ایران برخوردار بودیم که رقم درآمدهای نفتی به ۸۰۰ میلیارد دلار می‌رسید، اما این درآمدهای افسانه‌ای طوری هزینه شد که رشد اقتصادی به منفی ۶/۸ درصد رسید، در حالی که قرار بود در پایان برنامه پنجم توسعه رشد اقتصادی کشور را به مثبت پنج درصد برسانیم. بنابراین می‌توان گفت که تا به امروز نفت یکی از پشتوانه‌های اصلی دولت‌ها بوده و همین مسئله موجب گسترش رانت خواری شده است؛ به این دلیل که نحوه تخصیص منابع تاحدودی غیرمنطقی شده است، به طوری که نتیجه آن را از یک طرف می‌توان در گسترش بی‌رویه فساد ملاحظه کرد و از طرف دیگر افزایش نقدینگی در واقع ناکارآمدی مدیریت دولتی را در پی داشته است. با توجه به برخی رویکردهای دولت‌های نهم و دهم تحریم‌های نفتی، بانکی، سوئیفت و... بر تحریم‌های قبلی اضافه شد و به نوعی ایران را به بن‌بست رساند، به طوری که در حال حاضر رکود اقتصادی به یکی از بزرگ‌ترین بحران‌های دولت یازدهم تبدیل شده است. معمولاً در شرایط رکود اقتصادی، دولت‌های پیشرفته و مبتنی بر اقتصاد آزاد رقابتی، مالیات‌های کمتری از واحدهای تولیدی دریافت می‌کنند و حتی به آنها مشوق‌های مالیاتی می‌دهند، اما در ایران به علت پایین بودن قیمت نفت و فرسودگی چاه‌های آن، عدم دسترسی به فناوری و متخصصان و عدم وجود سرمایه‌های لازم برای استحصال نفت و توسعه میدان‌های نفتی و تزریق گاز به چاه‌های نفتی، هم تولید کشورمان پایین آمده و هم توانایی فروش نفت در بازارهای جهانی تضعیف شده است. نتیجه اینکه درآمدهای نفتی کشورمان به شدت پایین آمده و دولت یازدهم که اقتصاددانان خوشنامی در اختیار دارد، نتوانسته است بسیاری از مشکلات را به طور کامل برطرف کند. با توجه به شرایطی که در آن قرار داریم و با توجه به برجام که به نتیجه رسیده، این درآمد حاصل نمی‌شود و در نتیجه با آمارهایی که سخنگوی دولت از درآمدها و هزینه منتشر کرد، رقمی حدود منفی ۴۸ هزار میلیارد تومان کسری تراز عملیاتی در دست داریم. این در حالی است که بتوانیم درآمد نفتی ۶۸ هزار میلیارد تومان در بودجه را به دست آوریم. با توجه به این مسائل و

مشکلات باید به دنبال ایجاد اشتغال باشیم که همین مسئله نیازمند رشد اقتصادی و سرمایه است. ایران در حال حاضر به سرمایه داخلی و خارجی نیاز دارد که سرمایه داخلی به هیچ‌وجه کافی نیست. اکنون حدود شش میلیون نفر بیکار در کشور وجود دارد که اگر بیکاران تحصیل کرده نیز به این رقم اضافه شوند، رقم بسیار وحشتناکی به دست می‌آید.

پازوکی: اقتصاد ایران در سال‌های گذشته مشکلات بسیاری را پشت سر گذاشته است که در ۱۰ سال اخیر بی‌انضباطی‌های پولی و مالی جزو اصلی‌ترین این مشکلات بوده است و اثرات آن را در حجم نقدینگی، بدهی دولت به بانک‌ها و بدهی بخش خصوصی به نظام بانکی مشاهده می‌کنیم. در شرایط فعلی اگر دولت از بانک‌های کشورمان حمایت نکند، آنها از بین می‌روند. همچنین باید توجه داشت که بی‌انضباطی مالی گاه در بودجه مشاهده می‌شود. یعنی دولت به بعضی نهادها و سازمان‌هایی بودجه اختصاص می‌دهد که به هیچ‌وجه نباید مشمول بودجه شوند. باید گفت که متأسفانه امروز پول و بودجه زیادی که دولت در اختیار برخی قرار می‌دهد موجب فساد شده است. در نتیجه اقتصاد ایران از بی‌انضباطی پولی و مالی رنج می‌برد و بخشی از آن نشأت گرفته از عدم مدیریت و درایت است. ما باید اعتراف

پازوکی: یکی از راه‌حل‌های اساسی مشکلات کنونی اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری خارجی است. برای این کار ابتدا باید زمینه سرمایه‌گذاری داخلی فراهم شود تا سرمایه‌گذاری خارجی هم به دنبال آن پدید آید. خواست حکومت و قوه قضائیه در بهبود اوضاع سرمایه‌گذاری خارجی نقش بسیار مؤثری دارد.

کنیم که با مشکلات اقتصادی، برخورد درست و کارشناسی انجام نمی‌دهیم. به طور کلی، رئیس دولت‌های نهم و دهم از سیاست‌های پوپولیستی استفاده می‌کرد، در حالی که باید سیاست‌های پوپولیستی را رها و توسعه را با تمام وجود دنبال کرد و برای این کار لازم است از تجربه و دستاورد کشورهای دیگر استفاده شود. اگر به سمت نگاه کارشناسی و علمی به مشکلات حرکت کنیم، توسعه حاصل می‌شود، اما اگر به روش‌های سنتی بازگردیم نه تنها مشکلات اقتصاد حل نمی‌شود، بلکه بر آنها افزوده می‌شود، چرا که به هیچ‌وجه نمی‌توان با روش‌های سنتی یک اقتصاد پراسیب را اداره کرد و در این صورت مشکلات فراوانی به وجود می‌آید که متأسفانه امروز شاهد آن مشکلات هستیم.

آقای پازوکی در این زمینه چه راه‌حلی پیشنهاد می‌دهید؟

پازوکی: باید گفت یکی از راه‌حل‌های اساسی مشکلات کنونی اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری خارجی است. برای این کار ابتدا باید زمینه سرمایه‌گذاری داخلی فراهم شود تا سرمایه‌گذاری خارجی هم به دنبال آن پدید آید. من معتقدم اقتصاد ایران نسبت به کشورهای همسایه خود به‌ویژه کشورهای حاشیه خلیج فارس مزایایی از جمله ارزان بودن انرژی و نیروی کار دارد. لازمه ورود سرمایه خارجی به ایران ابتدا خواست حکومت است و قوه قضائیه در بهبود اوضاع سرمایه‌گذاری خارجی نقش بسیار مؤثری دارد. برای سرمایه‌گذاری داخلی فضای کسب و کار باید مناسب باشد و پویایی فضای کسب و کار نیازمند سه ویژگی است. خصیصه اول شفافیت است و باید به تمام مسائل نور بتابانیم. نکته دوم رقابت و سومین ویژگی فضای کسب و کار مناسب و عدم انحصار در اقتصاد است. اگر این مجموعه برقرار شود فضای کسب و کار در کشور نیز ارتقاء پیدا می‌کند. خوشبختانه میزان پس‌انداز در اقتصاد ایران بسیار بالاست و باید گفت که پول کم نداریم. در نتیجه زمینه سرمایه‌گذاری خارجی، سرمایه‌گذاری داخلی است که باید شرایط آن فراهم شود. ۸۰ درصد مشکلات اقتصادی ایران مربوط به مدیریت ناکارآمد اقتصادی

است. نظام تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری اقتصاد ایران دارای مشکلات عدیده است و باتوجه به نقش بسزایی که دارد، باید بسیار علمی و کارشناسی با آن برخورد شود. نگاهی به دولت‌های نهم و دهم بیندازید و ببینید چرا حتی موافقان آن دولت حاضر به دفاع از احمدی‌نژاد نیستند؟ احمدی‌نژاد بدون هیچ مطالعه کارشناسی شده‌ای پول‌های کشور را به بخش‌های مختلف اختصاص می‌داد. نمونه مدیریت نگاه احمدی‌نژاد به اقتصاد را می‌توان در انحلال سازمان برنامه و بودجه مشاهده کرد.

به نظام سنتی تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی اقتصادی کشور اشاره شد. در مدت زمانی که از برجام گذشته است، می‌بینیم برخی مخالف به وجود آمدن شرایط مساعد در کشور هستند. به نظر شما دلیل مخالفت دلواپسان با دولت چیست؟

پازوکی: بخشی از افرادی که نمی‌خواهند در کشور شرایط مساعد حاکم باشد، از رانت استفاده می‌کنند و با برجام، رانت آنها قطع می‌شود. وقتی یک اقتصاد بسته باشد و شفافیتی هم در آن وجود نداشته باشد، طبقه جدیدی از رانت‌خوران به وجود می‌آید. به عنوان مثال، در دوران ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد قیمت ارز مبادله‌ای از ۱۲۲۶ تومان به ۲۷۰۰ و سپس به ۳۰۰۰ تومان رسید. در واقع با برآوردی که اتاق بازرگانی انجام داده است، رقمی حدود ۷۰ هزار میلیارد تومان مابه‌التفاوت ارزی است که عده‌ای در چند سال گذشته از آن استفاده کردند و امروز سوار ماشین‌های چند میلیاردی می‌شوند؛ رانتی که عده‌ای از دلارهای نفتی به دست آوردند و توانستند خود را تا سال‌های سال بیمه کنند.

برجام تا چه اندازه در حل مشکلات اقتصادی ایران تاثیرگذار است؟ به نظر شما مشکلات اقتصادی ایران عمدتاً از تحریم‌ها ناشی می‌شود یا مدیریت داخلی کشور تأثیر بیشتری در آن دارد؟

ادیب: مسئله‌ای که این روزها به وزارت بازرگانی مربوط می‌شود، فعال بودن کارگزاری‌های خارجی در اقتصاد ایران است. اگر بخواهیم سرمایه خارجی وارد ایران شود، ابتدا باید رتبه اعتباری ایران از پرریسک

به کم‌ریسک کاهش پیدا کند. بدون تغییر رتبه اعتباری نه سرمایه خارجی وارد کشور می‌شود و نه بانک‌های خارجی به صورت جدی ایران را تامین مالی می‌کنند. مباحثی هم که طی یک ماه اخیر رسانه‌ای شده که بانک‌های خارجی ایران را پوشش نمی‌دهند به این دلیل است که رتبه اعتباری ایران پرریسک است. متأسفانه باید گفت که برجام نمی‌تواند این مسئله را حل کند. برای اینکه رتبه اعتباری ایران از پرریسک به کم‌ریسک کاهش پیدا کند، تورم در ایران باید به دو درصد یا حدود سه درصد برسد. هیچ کشوری در دنیا وجود ندارد که تورم بیش از دو تا سه درصد داشته باشد و رتبه اعتباری آن کم‌ریسک باشد. مسئله دوم این است که باید یارانه انرژی حذف شود تا رتبه اعتباری ایران به کم‌ریسک کاهش پیدا کند. به عبارتی دیگر، قیمت محصولات و کالاها را بازار باید تعیین کند. اگر قیمت‌ها یارانه‌ای باشد، کشور کالاها را صادر کند و شرکت‌های خارجی را ورشکست کند، این رقابت، رقابت ناشی از رانت است و اصلاً نمی‌توان آن را رقابت نامید و شرط ورود به اقتصاد جهانی هم رقابت واقعی است. اگر این دو شرط برای اینکه رتبه اعتباری کشور ارتقا پیدا کند، عملی شود، سپس باید به یکی از اعضای سازمان تجارت جهانی تبدیل شویم. برای اینکه به عضویت سازمان تجارت جهانی درآئیم لازم است با کشورهایی که نخستین طرف‌های تجاری ایران هستند، پیمان تجارت آزاد

ادیب: اگر بخواهیم سرمایه خارجی وارد ایران شود، ابتدا باید رتبه اعتباری ایران از پرریسک به کم‌ریسک کاهش پیدا کند. بدون تغییر رتبه اعتباری نه سرمایه خارجی وارد کشور می‌شود و نه بانک‌های خارجی به صورت جدی ایران را تامین مالی می‌کنند. متأسفانه باید گفت که برجام نمی‌تواند این مسئله را حل کند.

امضا کنیم. همچنین روشن است برای اینکه با اتحادیه اروپا تجارت طبیعی داشته باشیم باید با این اتحادیه پیمان تجارت آزاد امضا کنیم. در دوره اصلاحات، اتحادیه اروپا با همه کشورهای خاورمیانه از جمله ایران برای امضا پیمان تجارت آزاد وارد مذاکره شد و متن نهایی تجارت آزاد با اتحادیه اروپا نهایی شد و به کمیسیون اقتصادی اروپا رفت، اما کمیسیون اقتصادی اروپا برای امضای پیمان تجارت آزاد با ایران و سوریه مخالفت کرد و با بقیه کشورهای قرارداد امضا کرد. آن پیمان تجارت آزادی که در دوره اصلاحات نهایی شده بود و فقط نیازمند امضا بود، دوباره باید احیا شود. کمیسیون اقتصادی اروپا یک ماه پیش مصوبه پیشین را تغییر داد که آن مصوبه می‌تواند با شرایط روز احیا شود و در این چارچوب است که رتبه اعتباری ایران کم‌ریسک می‌شود. در نتیجه برای اینکه رتبه اعتباری ایران از پرریسک به کم‌ریسک کاهش پیدا کند، به کاهش تورم دو تا سه درصد، حذف یارانه انرژی، امضای پیمان تجارت آزاد با اتحادیه اروپا، عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی و مازاد بر این مسائل، اجرای قانون پولشویی، تنظیم کلیه صورت‌های مالی کشور با استانداردهای IFRS و شفاف‌سازی کلیه آمارهای حیاتی کشور نیاز داریم. کلیه آمارهای حیاتی به دو زبان فارسی و انگلیسی حداکثر بین دو تا چهار ماه روی سایت‌های مربوطه قرار بگیرد. در صورتی که این اتفاقات رخ دهد رتبه اعتباری ایران از پرریسک به کم‌ریسک کاهش پیدا می‌کند و می‌توانیم از سرمایه خارجی استفاده کنیم. در غیر این صورت سرمایه خارجی به صورت جدی وارد ایران نمی‌شود. متأسفانه فضای رسانه‌ای یک ماه اخیر فضای مسمومی بوده و بانک مرکزی سطح توقع ایرانیان از برجام را بیش از حد بالا برده است. به طور کلی، بدون اینکه این مقدمات طی شود، مسئولان بانک مرکزی به افکار عمومی نوید دادند که سرمایه خارجی فوراً به کشور وارد می‌شود. انرژی ارزان یکی از مزایای اقتصاد ایران است، اما تا زمانی که یارانه انرژی حذف نشود، به عضویت سازمان تجارت جهانی نمی‌رسیم و پیمان تجارت آزاد بین ایران و اتحادیه اروپا امضا نمی‌شود. این مسئله را در نظر داشته باشید که در متن پیمان تجارت جهانی یکی از شروط عضویت،

حذف یارانه انرژی ذکر شده است. اگر می‌خواهیم از سرمایه‌گذاری استفاده کنیم باید یارانه انرژی را حذف کنیم. خوشبختانه برجام محدودیت صادرات نفت، کشتیرانی و بیمه را برداشت، اما ایجاد رابطه کارگزاری بین ایران و خارج از کشور و استفاده از LC بانک‌های خارجی برای ایران منوط به طی کردن این مقدماتی است که به آنها اشاره کردم. اگر درآمد نفتی ماهانه ایران در سال جاری معادل فروردین امسال باشد که ۷۰۰ هزار بشکه نیز افزایش صادرات داشتیم، با قیمت‌های جاری و نرخ ارز موجود، درآمد دولت در سال جاری، ۴۰ هزار میلیارد تومان است. این مبلغ دو هزار میلیارد تومان از هزینه دو صندوق بازنشستگی بیشتر است و با این سطح از درآمد به وسیله دولت، بدون سرمایه‌گذاری خارجی نمی‌توانیم روند توسعه را در ایران جلو ببریم.

جامساز: درباره حذف یارانه‌ها باید گفت که این موضوع یکی از اصولی است که باید در محور سیاست‌گذاری‌های دولت قرار گیرد. به طور کلی، پرداخت یارانه نقدی، سمی است که به جریان پولی کشور تزریق می‌شود و باعث کاهش قدرت خرید و افزایش تورم و فقیرتر شدن افراد جامعه می‌شود. از سال ۸۳ تا پایان بهمن ۹۴ فقره ۶/۵ برابر افزایش داشته که بخش مهمی از آن مربوط به پرداخت یارانه‌هاست. از همان سال حدود ۲۲۰ هزار میلیارد تومان به پنج میلیارد نفر (متوسط ماهانه) پول پرداخت شده که فقط ۱۶۰ هزار میلیارد تومان آن از مابه‌التفاوت قیمت انرژی بوده است و مابقی یا از بودجه دولت بوده و یا از بانک مرکزی تامین شده است. با وجود اینکه قرار بود در پایان برنامه پنجم یارانه‌ها به منابع تامین اجتماعی تبدیل شود، مشاهده می‌کنیم به هیچ وجه این اتفاق رخ نداده و از روند قانونی خود خارج شده است. مشکل دیگر پرداخت یارانه‌ها این است که نزدیک به ۱۰۰ درصد یارانه‌ها به امر مصرف اختصاص یافته است. وقتی تصور می‌کنید ۱۰۰ درصد یارانه به مصرف رسیده و از آن تولید حاصل نشده و هزینه تولید از نظر انرژی و قیمت‌های نسبی ناشی از پرداخت یارانه‌ها بالا رفته است، با نگاهی جمالی در می‌یابیم تقاضا به دلیل تزریق یارانه‌ها بالا رفته، اما نه تنها عرضه افزوده

نشده، بلکه به دلیل سیاست‌های نادرست دولت قبل، کاهش نیز داشته است و ظرفیت واحدهای تولیدی بسیار پایین آمده و حتی بسیاری از آنها متوقف شده است، به طوری که اخیراً سخنگوی دولت اعلام کرد که ۳۶ هزار میلیارد تومان به احیای واحدهای تولیدی اختصاص دادیم. در دولت‌های نهم و دهم سهم حدود ۹ هزار بنگاه مولد، هر کدام به طور متوسط یک میلیارد تومان بوده و به ۳۰۰ بنگاه کوچک سه میلیارد دلار اختصاص دادیم. اعتقاد، شهادت و شجاعت دولت در اقداماتی است که به سود منافع و مصالح ملی است، اما در اجرا ممکن است ایجاد نارضایتی‌هایی کند که نتیجه آن متوجه دولت شود و این امکان وجود دارد که دولت برای بار دوم انتخاب نشود. از ابتدا با پرداخت یارانه انرژی مخالف بودم و در حال حاضر که قرار است یارانه ۲۴ میلیون نفر قطع شود، حدود ۱۳ هزار میلیارد تومان به جیب دولت واریز خواهد شد. کشورمان دارای انرژی ارزان و جمعیت فعال نیروی کار است. به عنوان مثال، ۴۰ هزار مگاوات ظرفیت تولید انرژی از باد داریم که آمریکا یک سوم این انرژی را از باد تامین می‌کند. می‌توانیم از طریق تولید انرژی حتی به کمک سرمایه‌گذاری خارجی، انرژی پاک را فعال کنیم. همان طور که ۱۹۵ کشور با یکدیگر بر سر این مسئله به توافق رسیدند. به طور کلی یارانه‌ها باید قطع شوند، کما اینکه در برنامه پنجم توسعه نیز به صراحت این موضوع بیان شده است.

ادیب: در حال حاضر در کشورمان ۳۶ هزار میلیارد تومان در سال یارانه پرداخت می‌شود. به طور کلی استراتژی دولت، مهار تورم و ورود سرمایه‌گذاری خارجی است، اما با اینکه به شدت برای ورود سرمایه‌گذاری خارجی تمایل نشان می‌دهد حاضر به پرداخت هزینه‌های ورود سرمایه‌گذاران خارجی نیست. هزینه ورود سرمایه به کشور، آزادسازی قیمت‌ها در داخل، یعنی حذف یارانه انرژی است. دولت این ذهنیت را در اختیار دارد که دو انتخابات در پیش است، بنابراین به این دلیل حاضر به حذف یارانه انرژی نیست و به همین دلیل سرمایه‌گذاری خارجی هم وارد ایران نمی‌شود. در نتیجه باید گفت کشور در حال قربانی شدن در

راه اهداف انتخاباتی است. گام بعدی برای اینکه بتوانیم مشکل نقدینگی در کشور را حل کنیم، فراهم آوردن مقدمات داخلی است، به دلیل اینکه بتوانیم از منابع خارجی استفاده کنیم و دولت در این مورد در حال اعمال سیاست‌های تأخیری است.

جامساز: در حال حاضر یارانه ۲۵۰ هزار تومانی مطرح شده که برای بسیاری از روستاییان خوشایند به نظر می‌رسد، اما بارها گفته‌ام دولت‌ها باید با مردم با شفافیت سخن بگویند. نقطه عزم و واگرایی اقتصاد از مجموعه اقتصاد دولتی، نفتی و رانتی به یک منظومه اقتصاد آزاد رقابتی، شروع یک حرکت توسعه‌ای است. در زمینه توسعه اقتصادی، هم نیازمند افراد آگاه و هم تکنولوژی پیشرفته و هم نیازمند سرمایه‌گذاری خارجی و هم مدیریت پیشرفته هستیم. متأسفانه بخش بسیار کمی از این موارد در کشور وجود دارد. به طور کلی هیچ کدام از بانک‌های کشورمان نمی‌توانند به بنگاه‌های کوچک و متوسط کمک کنند که بیشترین بار تولید و سرمایه کشور بر دوش این بنگاه‌ها و کارگاه‌هاست. ۲۵ مؤلفه اعتباری در دنیا وجود دارد که مؤلفه‌های اعتبارسنجی معتبر دنیا آنها را ارزیابی می‌کنند. سرمایه‌گذاران به این ۲۵ مؤلفه برای سرمایه‌گذاری نیاز دارند که از جمله این مؤلفه‌ها حاکمیت قانون، ریسک ترکیبی، بهره‌وری، رشد اقتصادی، بیکاری و مسائلی این چنینی است. وقتی رتبه‌های اعتباری کشورمان در پایین‌ترین جایگاه قرار گرفته است، هیچ سرمایه‌گذاری وارد کشور نمی‌شود. باید از خود پرسیم که آیا مجموع اقتصاد رانتی نفتی ظرفیت کسب این اعتبارات را دارد یا خیر؟ اگره دارم اصطلاح نظام اقتصادی را برای اقتصاد ایران به کار ببرم. به دلیل اینکه نظام اقتصادی یک منظومه است، اما اقتصاد ایران یک مجموعه به حساب می‌آید. بنابراین در داخل باید ابتدا به لحاظ اعتقاد راسخ و قلبی با یک تغییر نگاه نسبت به یک اقتصاد دولتی و تغییر و تحول آن به یک اقتصاد آزاد رقابتی داشته باشیم تا بتوانیم اصلاحات را در این مجموعه اعمال کنیم.

پازوکی: در شرایط فعلی، یارانه‌ها باید به

طور کامل حذف شوند و یارانه باید حداکثر به سه دهک پایین جامعه یارانه تعلق گیرد؛ سه دهکی که فقط تحت پوشش کمیته امدادند و بین هشت تا ۱۰ میلیون نفر هستند. در نتیجه باید هفت دهک یارانه بگیر حذف شوند، اما این اقدام نمی‌تواند یک شبه اتفاق بیفتد. در شرایط فعلی، شهریور سال ۹۶ بهترین زمان برای حذف یارانه این هفت دهک است. تجربه نشان داده است مدیریت‌های پوپولیستی چه به روز اقتصاد و معیشت جامعه آورده‌اند. به طور کلی باید گفت اقتصاد ایران دارای دو بمب بسیار خطرناک است، ابتدا نقدینگی فزاینده‌ای که در کشور وجود دارد و دیگری رشد جمعیتی که در دهه ۶۰ وجود داشت. در نتیجه اگر دوباره دولتی پوپولیستی به وجود آید، با یک بحران فاجعه بار رو به رو می‌شویم. بنابراین یارانه باید حذف شود، چراکه در هیچ نقطه‌ای از دنیا، در کشورهایی که به سمت توسعه حرکت می‌کنند به این صورت یارانه پرداخت نمی‌شود. نکته حائز اهمیت دیگری که وجود دارد پرداخت مالیات است. در شرایط فعلی که رکود بر کشور حاکم است نباید مالیات‌ها افزایش پیدا کند، حتی باید کاهش هم پیدا کند. نباید فراموش کنیم نسبت پرداخت مالیات به GDP (حوزه مالیاتی) جامعه سه درصد است، در حالی که در کشور ترکیه این نسبت به ۲۱ درصد می‌رسد. متأسفانه در ایران فرار مالیاتی وجود دارد. بین ۲۰ تا ۲۵ درصد GDP کشور از پرداخت مالیات فرار می‌کنند. ابتدا باید از فرارهای مالیاتی جلوگیری شود و سپس تمام معافیت‌های مالیاتی برداشته شود. دولت در شرایط کنونی راهی جز دریافت مالیات و ساماندهی نظام مالیاتی کشور ندارد، نظام مالیاتی کشورمان سنتی است. بنابراین باید یارانه‌ها به طور کلی حذف شود و سیستم مالیاتی کشور هم کارآمد شود.

آقای دکتر ادیب فرمول شما برای حذف یارانه‌ها چیست؟

ادیب: من معتقدم ما به جای اینکه مالیات را افزایش دهیم، بهتر است یارانه‌ها را قطع کنیم. در واقع اگر دولت قصد دارد با کسری منابع رو به رو نشود می‌تواند به جای افزایش مالیات‌ها با قطع یارانه انرژی درآمذزایی کند. در وهله دوم به نظر من بزرگ‌ترین مشکل

کشور در حال حاضر نرخ ارز است. در کنار همه مطالبی که آقای بازوکی و آقای جامساز گفتند، باید افزود که اگر نرخ ارز اصلاح نشود، مشکلات دیگر هم حل نمی‌شوند. با شاخص بلومبرگ قیمت تمامی کالاهای جهانی نسبت به سه سال گذشته ۴۳ درصد کاهش پیدا کرده است. یعنی کالای خارجی اکنون ۴۳ درصد ارزان‌تر از سه سال پیش وارد کشور می‌شود. از طرف دیگر، با توجه به شاخص تورم کالای داخلی ۶۰ درصد گران‌تر از سه سال قبل تولید می‌شود. به عبارت دیگر آنچه در داخل اتفاق می‌افتد این است که کالای خارجی ۴۳ درصد ارزان‌تر وارد می‌شود و کالای داخلی هم ۶۰ درصد گران‌تر به عرضه می‌رسد و این بدان معناست که رقابت در بازار کالای کشور ۱۰۳ درصد تضعیف شده است. معمولاً در این حالت دیدگاه این است که مابه‌التفاوت نرخ ارز با تورم داخلی اصلاح شود. در حال حاضر نرخ ارز نسبت به اسفند ۹۱ فقط سه درصد افزایش را تجربه کرده است. به عبارت دیگر مزیت‌های صادراتی کشور تضعیف شده و وضعیت رو به تضعیف بیشتر ارزی است. اکنون وارد فاز سرکوب شدید ارزی شده‌ایم. نرخ ارز کنونی نه با سازو کارهای بودجه‌ای دولت همخوان است و نه دولت می‌تواند به طور کامل درآمد صندوق بانخشستگی را تامین کند.

بازوکی: من هم معتقدم که نرخ ارز باید براساس مابه‌التفاوت آن با نرخ تورم تعدیل

جامساز:
نقطه عزیمت و واگرایی اقتصاد از مجموعه اقتصاد دولتی، نفتی و رانتهی به یک منظومه اقتصاد آزاد رقابتی، شروع یک حرکت توسعه‌ای است. در زمینه توسعه اقتصادی، هم نیازمند افراد آگاه و هم تکنولوژی پیشرفته و هم نیازمند سرمایه‌گذاری خارجی و هم مدیریت پیشرفته هستیم.

شود. اما شما از طرفی می‌فرمایید که یارانه انرژی باید حذف شود و از طرف دیگر معتقدید نرخ تورم باید به دو تا سه درصد برسد، این دو چطور با یکدیگر همخوانی پیدا می‌کند؟

ادیب: اولاً اگر نرخ ارز افزایش پیدا کند فی‌نفسه تورم به وجود نمی‌آید. ثانیاً در تعریف تورم مشاهده می‌کنیم تورم در جایی اتفاق می‌افتد که تقاضا از عرضه پیشی بگیرد. پس تورم جایی اتفاق می‌افتد که مازاد تقاضا ایجاد شود. حال اگر نرخ ارز اصلاح شود ابتدا به ساکن تقاضا بالا نمی‌رود و برعکس، تقاضا به شدت هم کاهش پیدا می‌کند و چون تقاضا کاهش پیدا می‌کند، اگر کالا با منشأ ارزی هم گران شود، به معنای افزایش تورم نیست. در سال ۱۹۹۸ میلادی وقتی که شش هزار روبل معادل یک دلار بود، رفته رفته افزایش پیدا کرد و به ۲۴ هزار روبل رسید و در واقع دلار ۴۰۰ درصد گران شد، این در حالی است که در آن زمان تورم داخلی ۸۰ درصد بود. یعنی تورمی که در مجموعه اقتصاد اتفاق افتاد رابطه یک به یک با نرخ ارز ندارد. بنده منکر این موضوع نیستم که با افزایش نرخ ارز، تورم ایجاد می‌شود، اما تورم نسبت یک به یک با نرخ ارز ندارد و از قضا این اتفاق مزیت‌های نسبی کشور را تقویت می‌کند. ما در اقتصاد کشور با دو مشکل اساسی مواجه هستیم. مسائلی که در اینجا ذکر شد مشکلات مملکت نبودند. اقتصاد فعلی ما مبتنی بر توسعه درآمدهای نفتی است که با کاهش قیمت نفت دچار مشکل شده است. بسیاری از مطالبی هم که دکتر بازوکی مطرح کردند جنبه پوپولیستی داشت. ۱۸ میلیون جوان و نیروی کار در کشور وجود دارد که احتیاج به شغل دارند و در عین حال با نرخ ارز کنونی چرخ تولید در این مملکت به حرکت در نمی‌آید. ابتدا باید نرخ ارز تعدیل شود تا بتوان برای جوانان اشتغالزایی انجام داد و تولید را راه‌اندازی کرد. مطالبی که در اینجا مطرح شد دارای پراکندگی زیادی بود، اما هیچ راه‌حلی ارائه نشد. دوستان در این میزگرد به جای ارائه راه‌حل، صرفاً بیان درد می‌کنند. به نظر من در این برهه زمانی راه‌حل اساسی مشکلات مملکت اصلاح نرخ ارز است و هیچ برنامه دیگری هم گره‌گشا نیست.

پازوکی: نرخ ارز در دوره قبل به ۳۷۰۰ تومان هم رسید، پس چرا در آن دوره مشکلات همچنان پابرجا ماند؟

ادیب: در اسفند ۱۳۹۱ مزیت اقتصادی بسیاری از صنایع ایران این بود که آنچه را تولید می‌کنند به بازارهای خارجی بفروشد. نیمه دوم سال ۹۱ نرخ ارز شرایطی را در کشور ایجاد کرد که تمام قطعه‌سازان به صادرات قطعه توجه ویژه داشته باشند. مشکل کنونی کشور این است که هزینه تولید ۶۰ درصد افزایش یافته است، اما نرخ ارز تغییری نکرده است. من حامی دولت گذشته نیستم و معتقدم اقتصاد ایران در دولت گذشته به دیوار خورد. من از افزایش نرخ ارز در آن دوره حمایت می‌کنم، اما نباید بعد از آن نرخ تورم تا ۶۰ درصد افزایش پیدا می‌کرد و نرخ ارز ثابت می‌ماند.

آقای جامساز آیا شما با نظرات آقای ادیب موافق هستید؟

جامساز: مسائل بسیار زیادی در زمینه اقتصاد وجود دارد و به تنهایی نمی‌توانیم راه حل ارائه دهیم. نمی‌توان نرخ ارز را اصلاح کرد، اما از دیگر مسائل غافل ماند و توقع داشت آن مسائل خود به خود برطرف شود. اصلاح نرخ ارز فقط یکی از مسائل بحرانی اقتصاد کشور است.

ادیب: بنده معتقدم که حل این مسئله در اولویت قرار دارد.

جامساز: يك دولت رانتي نفتي در رابطه با تعيين نرخ ارز چه سياسي را به اجرا در می‌آورد؟ آیا این حمایت از بخش خصوصی به عمل می‌آید که بدون دخالت دولت بتواند در محیطی آزاد رقابتی در بازارها و در يك محیط مناسب، کسب و کار را آغاز کند و به فعالیت تولیدی بپردازد و اشتغالزایی انجام دهد؟ در حال حاضر موسسات کوچک و متوسط نیازمند سرمایه هستند و به قول آقای دکتر نوبخت ۳۰ درصد آنها متوقف هستند که البته باید گفت بیش از اینها در توقیف قرار دارند. این مؤسسات نیازمند سرمایه در گردش و تنخواه‌گردان هستند. جدا از این مؤسسات، بانک‌های ما در حال حاضر در چه وضعیتی قرار دارند؟ بانک‌های

ما به موجب قانون، منابع بانکی را تا ۲۵ درصد می‌توانند در اختیار شرکت‌های زیرمجموعه خود قرار دهند. اما بانک‌هایی هستند که ۷۰ درصد این سرمایه را پرداخت کرده‌اند! بانک‌های ما داریم که ۷۰۰ میلیارد تومان سرمایه دارد و این سرمایه را دو برابر کرده است. این افزایش سرمایه از چه محلی به وجود آمده است؟ از محل تجدید ارزیابی دارایی‌ها! بانک‌های ما چگونه می‌توانند زمانی که ۱۶۰ هزار میلیارد تومان مطالبات معوقه دارند که قابل پس‌گیری هم نیست به بخش خصوصی کمک کنند؟ این در حالی است که برخی گفته‌اند که بانک‌ها باید به نحوی بتوانند کمک اعتباری به شرکت‌های کوچک و متوسط که مهم‌ترین بخش تولیدی کشور هستند، انجام دهند.

افزایش مالیات را در راستای یکدیگر اجرا کرد؟

جامساز: دولت می‌تواند ۱۳ هزار میلیارد تومان از محل قطع یارانه ۲۴ میلیون نفر به دست آورد. در مسئله مالیات ما باید به این دو نکته توجه کنیم که طیف مؤدیان مالیات را گسترده کنیم. اکنون در طیف مشمولان مالیاتی ما نه نهادها جای دارند و نه بنیادهای مالیات می‌پردازند و نه برخی از مجموعه‌های بزرگی که هزاران میلیارد تومان دارایی و گردش مالی دارند.

آقای ادیب چرا شما با افزایش مالیات‌ها مخالف هستید؟

ادیب: برای اینکه دولت اگر بخواهد مالیات

ادیب: اکنون ۴۹ درصد سپرده‌های بانکی به دولت و ۱۱۴ شرکت دولتی وام داده شده است. این شرکت‌ها در واقع اصل و فرع وام را تمديد می‌کنند و قادر به بازپرداخت وام نیستند و حداکثر اقدامی که می‌کنند از بانک دیگر وام می‌گیرند و به این بانک پس می‌دهند. به عبارت دیگر مشکل کشور این است که ۴۹ درصد سپرده‌ها در دست ۱۱۴ شرکت دولتی قرار دارد و آنها قادر به پرداخت اقساط نیستند. حال شما می‌فرمایید که باید به واحدهای متوسط و کوچک تولیدی وام تعلق گیرد، اما پولی وجود ندارد که به آنها وام پرداخت شود. حال باید برای این مشکل راه حل ارائه شود.

آیا نمی‌توان دو سیاست قطع یارانه و

بیشتری دریافت کند، فشار زیادی به اقتصاد کشور وارد می‌شود. پس اولویت کشور باید حذف یارانه باشد و این اتفاق همان تاثیر افزایش یارانه‌ها را دارد. همان تاثیری را در اقتصاد دارد که افزایش مالیات بر اقتصاد می‌گذارد. در دید کلان افزایش مالیات با حذف یارانه يك اثر در اقتصاد دارد. پرداخت یارانه یا بی‌توجهی به اخذ مالیات هر دو بیش از حد هزینه‌های دولت را افزایش می‌دهد. اقتصاد در این نقطه ظرفیت ندارد که هم یارانه‌ها حذف شود و هم مالیات بیشتر اخذ شود.

جامساز: آقای ادیب شما به سخنان ما توجه نمی‌کنید. من نگفتم که نرخ مالیات افزایش پیدا کند، بلکه باید مؤدیان مالیاتی شناسایی

شوند و تور مالیات پردازان را گسترده کنیم. طیف کنونی دیگر ظرفیت افزایش مالیات را ندارند. ما باید دنبال طیف گسترده‌ای از مؤدیان باشیم که در حال حاضر فرار مالیاتی دارند. ما باید از آنها مالیات اخذ کنیم. یکی از راهکارها حذف مالیات هاست. بعد از درآمدهای نفتی، درآمدهای مالیاتی دومین منبع تامین بودجه کشور به حساب می‌آیند.

آقای بازوکی نظر شما چیست؟

بازوکی: نخستین راهکار، برقراری انضباط پولی در اقتصاد است که مسئول آن بانک مرکزی است. یعنی اکنون بدهی دولت به نظام بانکی بنابر اظهار نظر وزیر اقتصاد ۱۹۶ هزار میلیارد تومان است. ۱۸۰ هزار میلیارد تومان هم شرکت‌های دولتی بدهی دارند که جمع آن با ۵۲ میلیارد دلار بدهی شرکت‌های نفتی به بانک‌ها رقمی چشمگیر می‌شود. باید اشاره داشت که دولت فقط در شهر تهران هزاران ساختمان بنا کرده است که می‌تواند با فروش آنها بخشی از مطالبات شبکه بانکی را تسویه کند. ما نباید شعار دهیم بلکه لازم است با دستورالعمل واقعی پا به میدان بگذاریم. اگر بدهی‌های دولت به شبکه بانکی بازگردد، آنگاه می‌توان به سمت سرمایه‌گذاری و ایجاد انضباط پولی حرکت کرد.

ادیب: یعنی منظور ایشان این است که دولت دارایی‌های خود را بفروشد و به نظام بانکی پول بدهد. این اتفاقی صحیح است.

جامساز: تمام بانک‌های کشور شعباتی را دارند که شاید میلیاردها تومان ارزش داشته باشند. از ابتدای خیابان نیاوران تا انتهای آن ۲۵ شعبه بزرگ بانکی وجود دارد. اینها همه دارایی‌هایی هستند که راکد مانده‌اند.

ادیب: به سازمان خصوصی‌سازی گفته‌اند به محض اینکه بخواهیم واحدی را بفروشیم آنهایی که این واحدها را اداره می‌کنند، از فروش این واحدها متضرر می‌شوند و به همین دلیل در برابر فروش آنها مقاومت می‌کنند. دولت، امروز به خاطر منافع واحدهایی تحت فشار است که قصد واگذاری دارند، اما منافع مدیران فعلی آنها اجازه واگذاری نمی‌دهد.

بازوکی: دولت به این واحدها یارانه

پرداخت می‌کند. در گذشته فولاد مبارکه را خصوصی‌سازی کرده‌اند. بنابراین زمانی که ما حرف از خصوصی‌سازی می‌زنیم با اقتصاد مقاومتی کاملا مخالف است. سال گذشته دولت به دو صندوق بازنشستگی و تامین اجتماعی ۳۰ هزار میلیارد تومان پول پرداخت کرده است. منابع درآمدی دولت یکی نفت و دیگری مالیات است. بنابراین نرخ مالیات نباید افزایش پیدا کند بلکه تور و گستره مالیاتی باید افزایش پیدا کند و معافیت مالیاتی از بین برود. هر که در این مملکت درآمد دارد باید مالیات پرداخت کند و اگر شخصی درآمد ندارد تحت حمایت کمیته امداد قرار بگیرد. باید اقتصاد به سمت مکانیزم بازار هدایت شده قرار بگیرد. اما اگر فردا صبح نرخ ارز ۷۰۰۰ تومان شود به قطع تبعات منفی برای اقتصاد به بار می‌آورد. زیرا ۷۰ تا ۸۰ درصد اقتصاد اکنون در دست دولت قرار دارد. من اعتقاد دارم در یک دوره و به تدریج به سمت اقتصاد آزاد حرکت کنیم و با اقدام عجولانه کاملا مخالفم. در بخش هزینه‌ها مگر ما شعار عدالت سر نمی‌دهیم؟ پس چرا کارمندی که با مدرک دکتری بازنشسته می‌شود کمتر از یک میلیون دریافتی دارد، اما رئیس‌جمهور که بازنشسته می‌شود حدود چهار میلیون دریافتی می‌کند؟ باید دولت را کوچک کرد. برای اینکه با این عمل جلو خیلی از هزینه‌های اضافی گرفته می‌شود. ما نیز گاهی به دولت آقای روحانی انتقاد داریم، زیرا آنها به کسانی یارانه‌های هنگفت می‌پردازند که علیه دولت و برضد منافع ملی فعالیت می‌کنند. باید انضباط مالی از طریق بودجه به وجود آید و انضباط پولی از طریق بانک مرکزی ایجاد شود و جلورانت‌های اقتصادی را بگیرند. امروز لازم است دولت سرمایه‌گذاری‌ها را به سمت پروژه‌های زیربنایی سوق دهد و نرخ ارزشم با نرخ تورم سالانه تعدیل شود. اما باید به تدریج این اتفاق جریان داشته باشد.

ادیب: در رابطه با انضباط پولی که آقای بازوکی گفتند می‌توان اظهار داشت زمانی که نفت گران می‌شود باید سیاست پولی انقباضی را در پیش گرفت و برعکس وقتی نفت ارزان می‌شود باید سیاست پولی انبساطی در دستور کار قرار بگیرد، اما متأسفانه ما همیشه سیاست‌های ضد

دوره‌ای در پیش می‌گیریم. یعنی زمانی که نفت گران می‌شود به شدت سیاست انبساطی را اجرا می‌کنیم و اکنون که نفت ارزان شده شاهد سیاست انقباضی هستیم. این سیاست‌ها، اقتصاد را دچار تعارض‌های سنگین می‌کند و به نظر من بنیان مشکلاتی که دو دوستان در اینجا اشاره کردند به همین یک نکته برمی‌گردد. یعنی نکاتی که گفته شد تفسیر این دو نکته بود. ما از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۹۱ در موضوع نفت هر سال با افزایش قیمت مواجه بودیم. وقتی که نفت ۱۴ سال متوالی روند صعودی داشت ما همزمان آمدیم یک سیاست پولی به شدت انبساطی را در پیش گرفتیم و بعد زمانی که نفت ارزان شد اجرای سیاست‌های انقباضی در دستور کار تیم اقتصادی قرار گرفت. ریشه بسیاری از مشکلات اقتصادی اولاً به همین موضوع بازمی‌گردد. ثانیاً اگر بخواهیم آسیب‌شناسی انجام دهیم و اگر از بحث‌هایمان تورم را حذف نکنیم اعداد به هیچ‌وجه قابل مقایسه با یکدیگر نیستند. باید به قیمت سابق اعداد را با یکدیگر مقایسه کنیم تا سنجش پذیر بشوند. به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۵۲ ارزش تولید انرژی در کشور هفت میلیارد دلار بود و در سال ۱۳۸۰ به ۱۶ میلیارد دلار و در سال ۹۰ به ۴۷ میلیارد دلار رسید. رونق دوران احمدی‌نژاد به این دلیل بود که به قیمت سابق ارزش انرژی تولید شده در کشور ۴۷ میلیارد دلار بود و زمانی که ایشان دولت را تحویل گرفتند ۱۶ میلیارد دلار بود. کشور عمیقاً ثروتمند شد و علت مشکلات کنونی این است که به قیمت‌های جاری ارزش انرژی تولید شده در کشور ۱۸ میلیارد دلار است. علت رکود فعلی به این دلیل است که ۴۷ میلیارد دلار سال ۹۰ به ۱۸ میلیارد دلار تبدیل شده است. اقتصاد ۶۰ درصد کوچک شده است. دوستان بر سیاست‌های پولی تاکید داشتند. با دو مثال می‌توان نشان داد که مطلب کوچک‌تر از آن است که گفته شد. اگر قیمت یک متر مربع واحد مسکونی که در تهران به فروش می‌رسد به قیمت سابق مقایسه کنیم، قیمت یک متر مربع واحد فروش رفته در سال گذشته به قیمت ثابت ۱۶۶ هزار تومان بود، در حالی که در سال ۱۳۸۲ هم ۱۹۸ هزار تومان بود. این امر نشان می‌دهد که قدرت خرید مردم افزایش پیدا نکرده است. در واقع مردم در

سال ۸۲ يك مترواحد مسكونی در تهران را ۱۹۸ هزار تومان خریده‌اند و سال گذشته هم ۱۶۶ هزار تومان. این نشان می‌دهد که در ۱۰ سال گذشته با وجود اینکه نقدینگی ما به ۱۰۰۰ هزار میلیارد تومان رسید قدرت خرید مردم برای مسکن تغییری نکرد. این نشان می‌دهد که آقای احمدی‌نژاد که يك سیاست پولی را در پیش گرفت، دهه گذشته را دهه از دست رفته کرد. دهه گذشته را می‌توان دهه سوخته نامگذاری کرد. قدرت خرید مسکن سال ۸۲، ۱۹۸ هزار تومان بود و حالا ۱۶۶ هزار تومان. اگر از مانده تسهیلات بانکی سود آتی را کسر کنیم، معوقات را هم کسر کنیم و تورم‌زدایی هم انجام دهیم، مانده وام بانکی در سال ۱۳۸۵ دو هزار و ۱۴۷ میلیارد تومان بوده است و مانده وام بانکی در سال گذشته دو هزار و ۲۹۰ میلیارد تومان بود. یعنی تقریباً مانده وام بانکی هیچ تغییر جدی نسبت به سال ۱۳۸۵ نداشت. یعنی همه این رشد نقدینگی و همه رشد این سپرده‌های بانکی بانک‌ها در عمل ثابت مانده‌اند. اگر ارزش انرژی تولیدی در کشور به قیمت ثابت افزایش پیدا نکند اما نقدینگی رشد کند، این نقدینگی در مرحله بعد به وام بانکی تبدیل می‌شود. در نهایت در مرحله بعد این با افزایش تورم خنثی می‌شود. بر اساس آخرین آمار که دی ماه سال گذشته ارائه شد ۲۹ درصد از سپرده‌های بانکی به تسهیلات تبدیل نشد. ۴۹ درصد از سپرده‌های بانکی به ۱۱۴ شرکت دولتی داده شد که بازنگشت. فقط ۲۲ درصد سپرده‌های بانکی به تسهیلاتی تبدیل شد که اکنون برگشت دارد. فحواي کلام را اینگونه می‌توان بیان کرد که هواپیمایی که با پنج موتور کار می‌کند، چهار موتور آن از کار افتاده است. یعنی ۸۰ درصد سپرده‌های بانکی در عمل منجمد شده است و در اقتصاد واقعی فعال نیست. ما اگر تورم را در این کشور مهار نکنیم هیچ چیز دیگری را هم نمی‌توانیم مهار کنیم. اولویت دولت فعال کردن تجارت و همکاری با اتحادیه اروپاست و این فقط در صورتی امکان پذیر است که امضای پیمان تجارت آزاد بین ایران و اتحادیه اروپا صورت بگیرد. این پیمان قبلاً نوشته شده، تمام چانه‌زنی‌ها انجام شده و کمیسیون اقتصادی اتحادیه اروپا هم مجدداً آن را تایید کرده است. به نظر من اولویت این دولت در دستور کار قرار دادن پیمان تجارت

آزاد بین ایران و اتحادیه اروپاست و اگر این اتفاق رخ دهد، در زیرمجموعه آن، مشکلاتی که طی يك ماه اخیر رسانه‌ای شده در ارتباط با بانک‌ها و کارگزاران اروپایی حل می‌شود. حل مشکل ایران و اتحادیه اروپا فقط در چارچوب امضای تجارت آزاد اتفاق می‌افتد. و اگر این پیمان امضا شود شش میلیون شغل جدید در کشور ایجاد می‌شود. چون بازار اروپا به روی ایران باز می‌شود و بسیاری کالاها در ایران مزیت صادراتی دارند و بحران اشتغال در ایران حل می‌شود.

جامساز: آقای دکتر ادیب طبق روال همیشه زمانی که قصد دارند مطلبی را ادا کنند سریع هدف را نشانه می‌گیرند بدون اینکه جوانب

نحوه حقوقی آن را هم باید تایید کنند که به چه صورت است و این مستلزم انجام ضرورت‌های پیشین است. یعنی حاکمیت قانون و امنیت سرمایه و اینگونه مسائل باید حل شوند. ما برای عضویت در سازمان تجارت جهانی ۲۲ بار تقاضا داشتیم و شکست خوردیم و فقط عضو ناظر شدیم. حالا می‌توانیم عضو قطعی شویم و آن وقت تعرفه‌ها مثل دیگر کشورها می‌شود. ابتدا ما باید از خود شروع کنیم و در راستای اقتصاد مقاومتی در برابر فساد، بی‌قانونی و... مقاومت کنیم. اگر ما نتوانیم از لحاظ داخلی ظرفیت پذیرش داشته باشیم، امکان ندارد که بتوانیم از امکانات استفاده کنیم.

امر را در نظر بگیرند، به عنوان مثال به يك باره می‌گویند که یارانه‌ها باید قطع شود. ما هم با این امر موافقیم. آرمان گرایی اگر با عمل گرایی همراه نباشد به نتیجه‌ای نمی‌رسد. ما باید ضرورت‌های پیش‌بینی داشته باشیم. برای اینکه وقتی عضو پیمان تجارت آزاد بین ایران و اتحادیه اروپا شدیم، باید اروپایی‌ها و سرمایه‌گذاران حرفه‌ای سرمایه‌های خود را وارد ایران کنند تا ما بتوانیم تجارت آزاد را داشته باشیم، یعنی اینکه ما وارد يك بازار رقابتی شویم و تراز تجارت مثبت را به ارمغان آوریم. اما با توجه به فاکتورهای ریسکی که در ایران وجود دارد سرمایه‌گذاران بین‌المللی حاضر نیستند وارد ایران شوند. البته در بخش نفت سرمایه آنها امنیت بیشتری دارد. ولی مسئله اساسی ما بخش خصوصی است که نیاز به سرمایه‌گذاری خارجی دارد.

پازوکی: جمع‌بندی من این است که اقتصاد ایران حداقل نسبت به سال ۱۳۸۴ بر اساس شاخص‌های کلان اقتصادی، ۱۰ سال به عقب برگشته است. اگر روحانی بتواند اقتصاد ایران را به انتهای کار دولت اصلاحات برگرداند باید از او تقدیر و تشکر کرد. دولت روحانی در زمینه حل مناقشات اتمی بسیار قابل قبول عمل کرده است و اقتصاد بسته ایران را تا حدودی سامان داده است. بنابراین اگر هماهنگی بین سیاست‌های پولی که وظیفه دولت است انجام گیرد و انضباط‌های پولی و بانکی حاکم شود بسیاری از مشکلات اقتصاد ایران برطرف می‌شود. در آخر باید بگویم که طی ۱۰ سال آینده جامعه ایرانی طوری می‌شود که دیگر پوپولیسم در آن جایی ندارد.

سرمادی سازمانی آبادگران پیش نیاز بهره مندی از فضای پساتحریم

نویسنده: دکتر علیرضا مقدس زاده اردبیلی

مدیرعامل و رئیس هیات مدیره شرکت فرابند نو

داشته باشند مشتریان دریافته‌اند که آنها قدرت انتخاب دارند و امروز آنها به طور خیلی جدی به دنبال محصولات جایگزین هستند، پیشنهادهای مختلف را با هم مقایسه می‌کنند و بهترین آنها را برمی‌گزینند. تغییرات سریع در تکنولوژی باعث شده که چرخه عمل محصولات کاهش یابند، در نتیجه تولیدکنندگان به سختی می‌توانند خود و محصولات خود را نسبت به سایر رقبا متمایز سازند، تعداد بیشمار محصولات مشابه، باعث افزایش قدرت مشتریان شده و موجب شده است که اقتصاد متکی بر تامین‌کنندگان به اقتصاد تحت حکمرانی مشتریان تبدیل شود.

دانش و یادگیری مداوم، عوامل اصلی موفقیت به شمار می‌روند. در اقتصاد جدید، سهم دانش در محصولات و خدمات از اهمیت فراوانی برخوردار شده و در سبد ارزشی مشتریان، وزن غالب پیدا کرده است. حرکت و چرخش به سمت دانش به عنوان منبع اصلی تولید ارزش، باعث شده است که اقتصاد جدید، توسط آنهایی که دانش را به طور موثر و اثربخش مدیریت می‌کنند، هدایت شود، آنهایی که دانش را در شکل‌های مختلف آن خلق می‌کنند، می‌یابند و ترکیب می‌کنند تا سریع‌تر از سایر رقبا محصولات یا خدمات جدید را تولید و ارائه کنند.

مفهوم جهانی سازی دیگر چندان جدید نیست، اما امروزه خیلی سریع‌تر توسعه می‌یابد. فواصل جغرافیایی دیگر مانع نمی‌شوند. شرکت‌ها به سرعت جهانی می‌شوند و با همان سرعتی که بازارها جهانی می‌شوند. سهم قابل توجهی از فروش شرکت‌ها، در کشورهای اتفاق می‌افتد که خارج از محل استقرار آن شرکت‌ها هستند. محدودیت‌های جغرافیایی، دیگر به عنوان یک عامل تعیین‌کننده برای کارکنان مطرح نیستند. نرخ رشد اقتصاد تجارت جهانی بسیار بیشتر از نرخ رشد تولید ناخالص جهانی است.

قدرت رقابت، بیش از آن که به دارایی‌ها و میزان سرمایه‌گذاری وابسته باشد، بر قابلیت‌ها مبتنی است. دینامیزم رقابتی

بسیار ارزشمند هستند اما به همان نسبت، رقابت و احتمال شکست نیز افزایش یافته است.

در چنین فضایی از کسب و کار، فن‌آوری‌ها، فرایندها و مدل‌های کسب و کار، پیچیده‌تر می‌شوند و متناسب با آن ابعاد سازمان تغییر کرده و ارزش‌آفرینی و تولید ارزش افزوده نیز فزونی و فراوانی می‌گیرند.

زنجیره تحولاتی که طی دهه‌های اخیر رخ داده است، باعث شده مشتریان از قدرت بیشتری برخوردار شوند. دیگر کمبود محصولات یا خدمات معنا و مفهومی ندارند. فن‌آوری‌های پیشرفته، ظرفیت تولید و بهره‌وری را به طور چشمگیری افزایش داده و در نتیجه هزینه‌های ورود به بازارهای جدید یا توسعه آنها کاهش یافته است. جهانی‌سازی نیز فضایی را ایجاد کرده است که در آن بسیاری از شرکت‌ها تشویق می‌شوند که برای گروه واحدی از مشتریان تولید کنند. به طور همزمان، مشتریان نیز پیچیده‌تر شده و به خریدارانی مطلع و صاحب نظر تبدیل شده‌اند. فن‌آوری اطلاعات آنها را قادر کرده است تا محصولات مختلف را پیدا نموده، تجزیه و تحلیل کرده و انتخاب هوشمندانه‌ای

امروزه در دوران گذار پرتلاطمی زندگی می‌کنیم و به سمت عصر جدیدی می‌رویم که با عناوین رقابت جهانی، تغییرات سریع، جریان سریع اطلاعات و ارتباطات، پیچیدگی فزاینده کسب و کار و جهانی سازی از آن یاد می‌کنند. سرعت تغییرات به حدی است که بنگاه‌هایی از نوع جدید و متفاوت با قبل، قدرت غلبه پیدا می‌کنند و عصر جدیدی از کسب و کار را رقم می‌زنند.

همواره ابعاد جدیدی در فضای کسب و کار، به طور پیوسته ایجاد می‌شود و عواملی از قبیل فن‌آوری‌های جدید، رشد اقتصادی، پیدایش بازارهای جدید، تغییر در خواسته‌های مشتریان، تغییرات اجتماعی و رخدادهای سیاسی، می‌توانند باعث انبساط یا انقباض فضای کسب و کار شوند.

فضاهای متنوعی از کسب و کار که امروزه ایجاد شده‌اند، دیدگاه‌ها و آرمان‌ها را دچار تغییر کرده‌اند. گرچه این فضاهای جدید، مرزهای فتح نشده و تسخیر نشده‌ای هستند که برای نوآوران و خلاقان، در حکم سرزمین فرصت‌هاست، نوآرانی که فرصت‌ها را سریع‌تر از رقبا دریابند یا خلق کنند. این فرصت‌ها

جدید، ناپایداری در سوددهی شرکت‌ها را افزایش داده است. فشارهای ناشی از رقابت بر صعوبت در دست گرفتن رهبری بازار و پیشتاز بودن افزوده است.

در کنار همه این پدیده‌ها، ارتباط بین شرکت‌ها و کارکنانشان نیز به سرعت در حال تغییر است. تاکیده‌های فزاینده بر دانش و قابلیت‌ها، به این معنی است که کارکنان بیش از همیشه، از اهمیت برخوردار شده‌اند. در محیط کسب و کاری که دائماً در حال تغییر است و کارکنان دانش‌مدار بیش از گذشته در بازار کار سیلان می‌یابند. به نظر می‌رسد که مفهوم وفاداری کارکنان، آنگونه که در گذشته از آن برداشت می‌شد، دیگر از بین رفته است.

تغییرات مداومی که در ابعاد مختلف فنی، بازار، سازمانی و منابع اتفاق می‌افتد، فضای تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی را با ریسک و عدم اطمینان مواجه می‌سازد که این موضوع از چالش‌های عمده مدیران به شمار می‌آید. برای غلبه بر این چالش‌ها، ابزارها و تکنیک‌های مدیریتی به کار گرفته می‌شوند. این ابزارها با شرایط سازمان متناسب بوده و ارتباط سیستمی با یکدیگر داشته باشند تا بتوانند هم‌افزایی ایجاد کرده و سازمان را جهت دستیابی به اهداف استراتژیک یاری رسانند. یکی از مشکلات عمده تغییرات سازمان‌ها، عدم یکپارچگی این ابزارهای مدیریتی است که گاه باعث تعارضات و آشفتگی‌های درون سازمانی می‌شود.

مدل‌های تعالی یا سرآمدی سازمانی به عنوان چارچوبی قابل اتکا، می‌توانند به کمک مدیران آمده و گزینش و چینش ابزارها در بخش‌ها و حوزه‌های مختلف سازمان را تسهیل کنند. این مدل‌ها به لحاظ توانمندی خاصی که داشته‌اند طی دو دهه اخیر مورد استقبال بسیاری از سازمان‌ها قرار گرفته‌اند.

معرفی و استقرار مدل سرآمدی یا تعالی سازمانی در کشورمان، با معرفی و اجرای جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی همراه بوده است. طی چند سال اجرای این جایزه ملی، بسیاری از سازمان‌ها، بنگاه‌ها و شرکت‌ها توانسته‌اند ضمن استقرار این مدل، جایگاه خود را بین سایر سازمان‌ها شناسایی کنند و در یک فضای رقابتی سالم،

به تبادل تجربیات بپردازند.

مدیران موفق می‌دانند آنچه که آنها آموخته‌اند و می‌دانند، بسیار کمتر از آن چیزی است که نیاز دارند تا بدانند. باید دیدگاه باز نسبت به ایده‌های جدید داشته باشند و از تجربیات و دانش دیگران نیز بیاموزند و به این ترتیب در یک چرخه مداوم یادگیری قرار گیرند. این فرآیند مداوم می‌تواند از طریق گفتگو با هم‌ترازان، مشاوران، مشتریان، مدیران و حتی رقیبان صورت پذیرد. بهینه کاری یکی از ابزارهای موثر در یادگیری از دیگران است.

مقاله پیش روی، تلاش نموده تا ضمن ارائه توضیحاتی در خصوص مدل‌های موجود تعالی سازمانی در دنیا، به معرفی تفصیلی جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی بپردازد.

برای کنترل کیفیت مورد توجه بود، ولی تفکر "نگرش فراگیر" به ظهور "کنترل کیفیت فراگیر" در دهه ۶۰ میلادی منجر شد.

در سمینارهای ارائه شده توسط دمینگ در ژاپن، او بر استفاده از روش‌های آماری و رویکردی نظام‌مند برای حل مشکلات کیفیت تاکید می‌کرد و مدیریت را عاملی بسیار مهم در ضعف نظام‌های کیفی بر می‌شمرد. تمرکز دمینگ بر چرخه PDCA بود که از چهار مرحله برنامه‌ریزی (Plan)، اجرا (Do)، بازبینی (Check) و اقدام (Action) تشکیل شده است.

پس از استقبال شدید مدیران و صنعتگران ژاپنی از دانش نوین مطرح شده توسط دمینگ، پیشنهاد اعطای جایزه توسط مدیر عامل انجمن مهندسان ژاپن به کسانی که

روش‌های دمینگ را به کار بسته و کنترل کیفیت را در ژاپن توسعه دهند، داده شد و این انجمن بر راه‌اندازی جایزه دمینگ تاکید کرد. جایزه دمینگ به سازمان‌ها و افرادی اعطا می‌شود که سهم عمده‌ای در توسعه سازمان‌ها از بعد ملی، به استفاده از مطالعات مدیریت کیفیت جامع (TQM) و روش‌های آماری داشته باشند.

موفقیت ژاپن در استفاده از روش‌های علمی در کسب و کار، تهدیدی جدی برای شرکت‌های آمریکایی ایجاد کرد. به طوری که در دهه ۸۰ بسیاری از آنها با واگذار کردن بازار به رقبای ژاپنی خود در آستانه ورشکستگی قرار گرفتند. این تهدیدها سبب

مدل‌های سرآمدی یا تعالی سازمانی

در سال ۱۹۵۰ مؤسسه

Union of Japanese Scientists and Engineers) در ژاپن، دکتر ادواردز دمینگ را برای انجام سخنرانی‌های مختلف در زمینه بهره‌وری و کیفیت به ژاپن دعوت کرد. در سال ۱۹۵۱ این مؤسسه به پاس خدمات دکتر دمینگ جایزه‌ای به نام وی بنیان نهاد که تاکنون باقی مانده است. این مدل نگرش جدیدی در بحث کیفیت ایجاد و عنوان کرد که برای تولید محصولات و خدمات با کیفیت، به هماهنگی همه‌جانبه در سازمان نیاز است. گرچه در آن زمان استفاده از روش‌های آماری

شد شرکت‌های غربی در روش‌های کسب و کار خود تجدید نظر کرده و مدیریت کیفیت فراگیر را به طور گسترده به کار برند.

در اواخر دهه ۸۰، مطرح شدن دو نگرش عمده، شیوه‌ها و نظام‌های مدیریت کیفیت در سازمان‌ها را به طور محسوس تحت تأثیر قرار داد. (استانداردهای سری ISO 9000 و مدیریت کیفیت فراگیر). این دو نگرش به منظور هماهنگ کردن استانداردهای کیفیت و ارائه الگوهایی برای تضمین کیفیت به وجود آمدند. سنخس میزان انطباق و سازگاری هر سازمان با استانداردهای ISO 9000، به راحتی و از طریق انجام برنامه‌های ممیزی (درونی/بیرونی) امکان پذیر است و سازمان‌هایی که بتوانند با موفقیت، ممیزی‌های شخص ثالث (توسط سازمان‌های گواهی‌دهنده) را سپری کنند، به دریافت گواهینامه مربوطه موفق خواهند شد.

مدیریت کیفیت فراگیر، روشی برای اداره یک سازمان است که اساس آن محور قراردادن کیفیت و مشارکت همه اعضای سازمان و هدف از اجرای آن، نیل به موفقیت در بلندمدت از طریق جلب رضایت مشتری و تامین منافع همه ذینفعان است. برخلاف ISO 9000، برای مدیریت کیفیت فراگیر، استاندارد رسمی بین‌المللی وجود ندارد. حتی خطوط راهنمایی که بتوان با آن مدیریت کیفیت فراگیر را اندازه‌گیری و ارزیابی کرد نیز موجود نیست. از سوی دیگر هیچ سازمان یا مرجع رسمی صدور گواهینامه که استقرار مدیریت کیفیت فراگیر را براساس استانداردهای بین‌المللی گواهی کند نیز وجود ندارد. از این رو نظریات کم و بیش متفاوتی توسط جوران، کرابی، ایشی کاوا، فیگن بام و ... در تعریف مدیریت کیفیت فراگیر و اصول و راهکارهای اجرایی آن مطرح شده است. اما موضوعی که تمام اندیشمندان مدیریت بر آن اتفاق نظر دارند، ضرورت اندازه‌گیری اصول و معیارهای اصلی مدیریت کیفیت فراگیر است. به همین دلیل در سال‌های اخیر مطالعات و تحقیقات متعددی به منظور شناسایی و اندازه‌گیری معیارهای اصلی مدیریت کیفیت فراگیر در کشورهای مختلف انجام شده است. پیش‌تر در غرب مدل‌هایی برای ارزیابی

بناگاه‌های صنعتی و غیرصنعتی به وجود آمده بود که با ظهور سیستم‌های ISO 9000 به مقبولیت جهانی نیز رسید ولی هیچکدام دید فراگیری نسبت به کسب و کار نداشت. یکی از اولین گام‌ها برای فراگیر شدن این مدل‌ها، در سال ۱۹۸۳ در کانادا، با طرح جایزه تعالی سازمانی و کیفیت کانادا و پس از آن، در سال ۱۹۸۷ با مدل جایزه ملی کیفیت مالکوم بالدريج (MBNQA) در آمریکا مطرح شد.

در آمریکا برای بالا بردن توان رقابتی سازمان‌ها، مدلی تحت عنوان مدل مالکوم بالدريج طراحی و در سال ۱۹۸۷ جایزه ملی کیفیت مالکوم بالدريج ایجاد شد. سه هدف عمده از طراحی این مدل عبارت‌اند از:

- ۱- بهبود عملکرد سازمان‌ها و افزایش توانمندی آنها
 - ۲- برقراری ارتباطات و اطلاع‌رسانی مناسب میان شرکت‌ها
 - ۳- ایجاد ابزارهای مدیریتی برای درک و اداره بهتر فعالیت‌ها، برگزاری آموزش‌ها و انجام برنامه‌ریزی
- به دنبال مدل بالدريج، مدل جایزه کیفیت اروپا توسط بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت EFQM ارائه شد که بسیاری از کشورهای اروپایی از آن پیروی کردند. بنیاد مدیریت کیفیت اروپا، سازمانی

مدیریت کیفیت فراگیر، روشی برای اداره یک سازمان است که اساس آن محور قراردادن کیفیت و مشارکت همه اعضای سازمان و هدف از اجرای آن، نیل به موفقیت در بلندمدت از طریق جلب رضایت مشتری و تامین منافع همه ذینفعان است. برخلاف ISO 9000، برای مدیریت کیفیت فراگیر، استاندارد رسمی بین‌المللی وجود ندارد

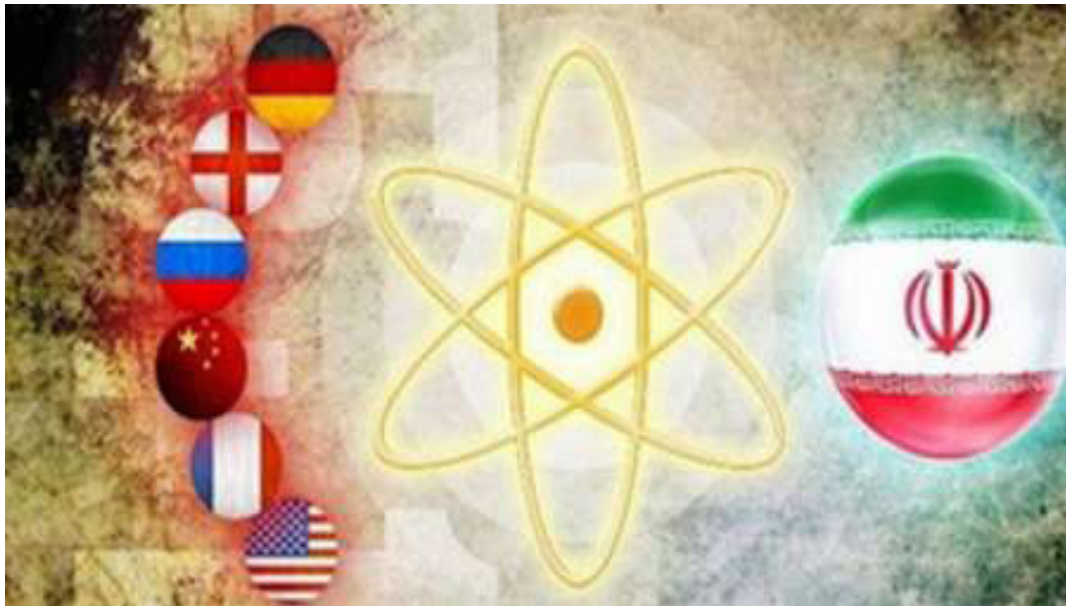
غیرانتفاعی است که در سال ۱۹۸۸ میلادی توسط ۱۴ شرکت معتبر اروپایی و با حمایت اتحادیه اروپا تاسیس شد و در حال حاضر بیش از ۸۰۰ شرکت اروپایی در آن عضو هستند. ماموریت این بنیاد حرکت در جهت سرآمدی عملکرد و چشم‌انداز آن درخشش سازمان‌های اروپایی در جهان است.

مدل سرآمدی EFQM چارچوب اولیه ارزیابی و بهبود سازمان‌هاست. طراحی این مدل، به صورت جدی از سال ۱۹۸۹ میلادی آغاز و مدل در سال ۱۹۹۱ معرفی شد. در سال ۱۹۹۵ ویرایش مربوط به بخش عمومی و در سال ۱۹۹۶ مدل مربوط به سازمان‌های کوچک تهیه شد. گرچه این مدل همواره توسط بنیاد اروپایی کیفیت بازنگری می‌شود.

مدل EFQM برپایه ۹ معیار استوار است که پنج معیار آن "توانمندسازها" و چهار معیار دیگر "نتایج" هستند.

این مدل دیدگاه‌های وسیعی برای رسیدن به تعالی در تمام فعالیت‌ها داشته و اعتقاد دارد نتایج تعالی از عملکرد، مشتریان، کارکنان و جامعه از طریق رهبری، اتخاذ سیاست‌ها و استراتژی‌ها، افراد، مشارکت‌ها، منابع و فرآیندها به دست می‌آید. نوآوری و یادگیری ابزاری کمکی برای بهبود توانمندسازها است که به بهبود نتایج نیز منجر می‌شود.

از سوی دیگر، تغییرات به وجود آمده در اقتصاد جهانی، تلاش‌های انجام شده توسط سازمان تجارت جهانی WTO برای جهانی کردن اقتصاد و افزایش رقابت، همه و همه، کشورهای مختلف جهان را به این باور رسانده است که برای حضور و بقا در بازارهای جهانی، منطقه‌ای و حتی داخلی، باید توان رقابتی صنایع و سازمان‌های خود را افزایش دهند. از این رو کشورها، مطالعات متعددی در زمینه شناسایی و اشاعه عوامل کلیدی موفقیت سازمان‌ها انجام دادند. جوایز ملی بهره‌وری و کیفیت و مدل‌های تعالی سازمانی حاصل این مطالعات و تحقیقات هستند که بسیاری از کشورها، در سال‌های اخیر آن را در سطح سازمان‌های خود جاری کرده‌اند. جایزه دمنینگ ژاپن در سال ۱۹۵۱، جایزه تعالی سازمانی و کیفیت کانادا در سال ۱۹۸۳، جایزه مالکوم بالدريج آمریکا در ۱۹۸۷، جایزه کیفیت استرالیا در

۱۹۸۷، جایزه کیفیت اروپا در ۱۹۹۱، جایزه راجیوگاندی هند در ۱۹۹۱ و... نمونه‌هایی از تلاش‌های انجام شده در این زمینه هستند. گرچه مدل‌های بالدریج و EFQM معروف‌ترین مدل‌های تعالی سازمانی هستند، ولی کشورهای دیگر نیز مدل‌های خاصی برای خود به وجود آورده‌اند که غالباً از مدل‌های فوق‌الهام گرفته‌اند. جوایز ملی برای واقعیت تاکید دارند که بقا در رقابت جهانی، مستلزم بهبود عملکرد در مقیاس جهانی است. این مدل‌ها، با ارائه معیارهای ارزیابی، خطوط راهنمایی به سازمان‌ها نشان می‌دهند تا پیشرفت‌ها و عملکرد خود را در زمینه بهره‌وری و کیفیت و تعالی سازمانی اندازه‌گیری کنند. معرفی سازمان‌های برتر و برنده جوایز به دیگر سازمان‌ها کمک می‌کند با الگو قراردادن آنها، نظام‌های مدیریتی خود را بهبود بخشند.

مبانی جایزه‌ها

جایزه‌های تعالی سازمانی، پاداش‌هایی هستند که به سازمان‌هایی که در مقایسه با مجموعه‌ای از معیارهای مشخص، از عملکرد مطلوبی برخوردارند، تعلق می‌گیرد. هدف اصلی این جوایز عبارتند از:

- افزایش آگاهی نسبت به اهمیت بهره‌وری و کیفیت و توجه به مدیریت کیفیت جامع، به واسطه نقش مهم آنها در ارتقاء توان رقابت

- ترغیب به انجام خود ارزیابی نظام‌مند براساس معیارهای تعیین شده و تشویق و تهییج سازمان‌ها به انجام همکاری‌های مشترک و تشریک مساعی در طیف گسترده‌ای از موضوعات

- تشویق و ترغیب سازمان‌ها به آگاهی از ضرورت‌های دستیابی به تعالی در کسب و کار و استفاده موفقیت‌آمیز از مدیریت کیفیت - تشویق سازمان‌ها به استفاده از مدیریت کیفیت برای بهبود فرآیندها

جایزه ملی تعالی سازمانی در ایران

مطالعات اولیه و تحقیقات در جهت شناخت جوایز معتبر دنیا مبتنی بر مدل‌های تعالی سازمانی از سال ۱۳۷۸ و براساس پروژه‌ای که در سال ۱۳۷۷ در وزارت صنایع و معادن وقت تعریف شده بود، در مؤسسه مطالعات بهره‌وری و منابع انسانی آغاز و به طراحی مدل جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی در سال ۱۳۸۰ منجر شد. پس از تدوین طرح اولیه و مطرح شدن آن در شورای بهره‌وری وزارت صنایع و معادن وقت نظام نامه جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی در بخش صنعت و معدن با همکاری شورای مذکور تدوین شد و در اولین جلسه شورای سیاست‌گذاری مورخ ۸۲/۰۲/۰۲ که ریاست آن را وزیر صنایع و معدن عهده‌دار بود با امضای ایشان به تصویب رسید. پس از آن

فرآیندهای اجرایی جایزه در خرداد ماه ۱۳۸۲ به وسیله مجری طرح که مسئولیت دبیرخانه این جایزه را برعهده داشت تدوین شده و فرآیند جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی به اجرا درآمد.

اهداف جایزه ملی تعالی سازمانی

اهداف جایزه ملی تعالی سازمانی عبارت است از:

- ایجاد فضای رقابتی برای تعالی بنگاه‌ها و سازمان‌ها،
 - تشویق بنگاه‌ها برای اجرای خودارزیابی و شناخت نقاط قوت و زمینه‌های قابل بهبود،
 - ایجاد فضایی برای تبادل تجربیات موفق بنگاه‌ها.
- مجموعه فرآیندها نیز با این اهداف در سیزدهمین دوره اعطای جایزه ملی تعالی سازمانی در سال ۱۳۹۴ شرکت نمود و موفق به اخذ جایزه در سطح تقدیرنامه گردید و هم‌اکنون نیز برپایه رسالت خود به عنوان یکی از آبادگران میهن، که همانا ترویج سرآمدی و تعالی سازمانی می‌باشد، در مقاله فوق سعی نموده تا به معرفی اجمالی موضوع اهتمام ورزیده و در شمارگان بعد به تشریح تفصیلی مدل جایزه ملی تعالی سازمانی خواهد پرداخت.

در گردهمایی تشکل های شورای هماهنگی مطرح شد:

نبود استراتژی توسعه ملی در بخش خصوصی

تشکل ها برآیند دانش، تجربه، مدیریت، توانمندی و نیاز اعضای خود هستند و رسالت دارند این توانمندی ها را در بین کلیه اعضای تشکل جاری نمایند و در رفع نیاز و ارتقاء شأن و جایگاه آنها گام بردارند. شورای هماهنگی برآیند همراهی و همدلی این تشکل هاست تا با صدایی واحد در محیط کسب و کار سخن بگویند. گردهمایی شورای هماهنگی روز یکشنبه ۱۶ خرداد در سندیکا برگزار شد و ضمن معرفی شش تشکل عضو این شورا، مسائل مبتلابه تشکلهای عضو شورای هماهنگی را بررسی کرد.

در ابتدای این جلسه مهندس ملکینی فرد نائب رئیس شورای هماهنگی با بیان اینکه قرار است شورای هماهنگی مسائل مبتلابه تشکل ها را بررسی کند و جایگزین سندیکاها نیست، عنوان کرد: بدعت خوبی گذاشته شد تا هر سه ماه یکبار شش تشکل شورای هماهنگی خود را به سایر تشکل ها معرفی کنند که با این روند تا ظرف ۱۸ ماه همه تشکل ها با هم آشنا می شوند و این جلسه دومین که در

سندیکا برگزار می شود، دومین جلسه با این دستور جلسه است.

پس از تشکیل پانلی که با حضور مهندس محمدرضا انصاری رئیس شورای هماهنگی، مهندس ملکینی فرد نائب رئیس شورای هماهنگی، و مهندس اسماعیل مسگریور دبیر شورای هماهنگی تشکیل شد، شش تشکل از تشکل ها به معرفی تشکل خود پرداختند.

در ابتدا مهندس منوچهر ملکینی فرد رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت های ساختمانی ایران در معرفی آن گفت: این سندیکا یکی از قدیمی ترین تشکل های فنی و مهندسی ایران و متعلق به شما است که توسط پیشینیان شما در ۱۳۲۶/۷/۱ تشکیل شده و تاریخ ثبت آن در ثبت شرکتها ۱۳۲۶/۱۲/۱۱ بوده است. این سندیکا یک سال از سازمان برنامه و بودجه بزرگتر است و جا دارد یادی شود از کسانی که این سندیکا را به وجود آوردند از جمله شرکت نسبی شهاب خسروانی و شرکا،

شرکت سهامی آباد به مدیریت حسین صدر، شرکت سهامی بتن لار به مدیریت احمد صفری، شرکت سهامی راهساز به مدیریت آقای گلگین گل کیان، شرکت نسبی شایگان و آقازاده به مدیریت آقای شایگان، شرکت مثلث به مدیریت کیقباد ظفر، شرکت سهامی کندوان به مدیریت آقای احمدی، شرکت سهامی لئون ملکی به مدیریت لئون ملکی، شرکت سهامی پرژام به مدیریت محمد عامری و جواد نعیم، شرکت سهامی فن به مدیریت آقای قزوینی، شرکت سهامی ساختمانهای کشوری به مدیریت آقای ابتهاج، شرکت سهامی ریل جنوب به مدیریت آقای جعفر جعفری، شرکت نسبی اصغر پناهی، و شریک به مدیریت آقای اصغر پناهی، و شرکت هکرا کارامیان به مدیریت آقای میرزائیان.

وی تصریح کرد: تقریباً تا ۵ دوره دکتر احمد هومن، مهندس پناهی، مهندس شقاقی، مهندس احمد ابتهاج، مهندس هادی مصدق و ابوالحسن دیبا عضو هیات مدیره بودند. از دوره ششم بیشترین رونق در سندیکا دیده شد یعنی زمانی که عبدالمجید اعلم رئیس هیات مدیره بودند. یکی از مدیران دولتی که بعد از انقلاب مدیر دولتی شرکت تاسا شده بود عنوان می کرد هیچ فساد در دفتر ایشان ندیدم و آنچه از ایشان آموختم از هر دانشگاهی بالاتر بود. بنده هم چیزهای زیادی از ایشان و آقای کاظم جفرودی دبیر سندیکا آموختم. به هر حال سه یا چهار دوره آقای عبدالمجید اعلم رئیس هیات مدیره بودند و افرادی مانند ادیب سمیعی هم در آن دوره عضو هیات مدیره بودند. به نوعی می توان گفت پایه سندیکا در آن دوران به بهترین نحو گذاشته شد. چنین مردانی بودند که در مملکت شروع به سازندگی کردند و پایه های سندیکا را بنا گذاشتند.

مهندس ملکینی فرد تاکید کرد: سندیکا هیچگاه خواهان چیزی نبوده است که برخلاف منافع ملی بوده باشد. در واقع هیچ چیزی نیست که به نفع پیمانکار و

بر خلاف منافع ملی باشد. ما به وجود این سندیکا که پایه آن خدمت بوده و صادقانه و شجاعانه به دولت‌ها مشورت داده است افتخار می‌کنیم

در ادامه برنامه کانون طراحی مهندسی و طراحی مونتاز ایران توسط مهندس محمد طاهر آهنگری عضو هیات مدیره کانون معرفی شد. وی عنوان کرد: با هدف شناسایی، هدایت و راهبری و تجمیع قابلیت‌ها و توانمندی‌های طراحی و مهندسی در ایران، کانون طراحی و مهندسی با حمایت و راهنمایی‌های کامل وزیر وقت صنایع سنگین یعنی دکتر نژادحسینیان شکل گرفت تا بخش طراحی و مهندسی را در شرکت‌های ایرانی پرننگ کند.

در مهرماه سال ۱۳۷۱ تعدادی از واحدهای دارنده مجوزهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاز که حدود ۵۰ شرکت بودند با مشورت و هماهنگی ایشان هسته اولیه تشکیلات را پایه ریزی نمودند. در همین راستا هیات مؤسس، با پشتکار و تلاش، به تدوین اساسنامه و عضوگیری و سپس با کسب مجوز از کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب و جمعیت‌های وزارت کشور، مقدمات انجام انتخابات مجمع عمومی و هیات مدیره را فراهم نمود و انتخاب اولین اعضای هیات مدیره کانون طراحی مهندسی و طراحی مونتاز ایران در تاریخ ۱۳۷۲/۰۵/۱۲ در محل سالن اجتماعات وزارت صنایع سنگین سابق انجام شد. و تا کنون شش دوره هیات مدیره در آن مستقر شده‌اند.

در حال حاضر بیش از ۲۵۰ عضو از شرکت‌های بزرگ و کوچک که ۲۰۰ مورد آنها فعال هستند در عرصه طراحی مهندسی و طراحی مونتاز در ایران اعضای کانون را در قالب ۲۱ رشته صنعتی تشکیل می‌دهند، که قابلیت‌ها و توانمندی‌های آنان کانون را به یکی از دانش‌بنیان‌ترین تشکلات در ایران تبدیل کرده است.

در شرکت‌های طراحی مهندسی بهره‌وری خوبی وجود دارد و به دلیل کار فکری و دانش با امکانات کم بهره‌وری بالا به دست می‌آید. از این رو می‌تواند ساخت قطعات و تجهیزات داخلی را پی‌گیری کرده و اشتغال‌زایی کند. متأسفانه شرکت‌های

خارجی بخش طراحی را برعهده می‌گیرند و فقط آن قسمت از کار را که مربوط به ساخت و ساز است بر عهده شرکت‌های داخلی می‌گذارند و در بخش تجهیزات سعی دارند نقش محوری داشته باشند. اخیراً یکی از دوستان که مدیر یکی از پتروشیمی‌هاست که فاینانس پروژه‌اش از پول‌های ایران در چین بود، می‌گفت: از لحاظ تخصص مهندسان چینی در رده پایین‌تری نسبت به مهندسان ایرانی قرار دارند ولی چون پول دارند سعی می‌کنند پیچ را هم از کشور خود بیاورند. با انگیزه جلوگیری از چنین رویدادهایی این انجمن شکل گرفت و به نوعی نقش بخش مشاور را در بخش صنعت دارد. کانون طراحی مهندسی و طراحی مونتاز ایران در عمر خود فعالیت‌های زیادی را انجام داده است که از جمله پیگیری لایحه «نظام مهندسی صنعت» است که در آن ذکر شده برای شروع یک پروژه باید مجموعه‌ای صاحب‌نظر درباره ضرورت وجود آن اظهار نظر کند.

مهندس جواد اکبری از انجمن مهندسان مشاور و معمار شهرساز نیز عنوان کرد:

انجمن مهندسان مشاور و معمار شهرساز در سال ۱۳۷۲ تاسیس و در سال ۱۳۷۳ مصوبه خود را از وزارت گرفته و اکنون ۱۱۲ عضو دارد و در رشته‌های معماری، شهرسازی، محوطه‌سازی و معماری داخلی که دارای رتبه‌بندی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی،

مهندس ملکبانی فرد :

سندیکا هیچگاه خواهان چیزی نبوده است که بر خلاف منافع ملی بوده باشد. در واقع هیچ چیزی نیست که به نفع پیمانکار باشد و بر خلاف منافع ملی باشد. ما به وجود این سندیکا که پایه آن خدمت بوده و صادقانه و شجاعانه به دولت‌ها مشورت داده است افتخار می‌کنیم

هستند فعالیت دارد.

وی پس از توضیحی درباره انجمن، اهداف آن را حمایت از برپایی نظام ارزش‌گذاری دارای‌های فکری و تلاش در جهت بهبود فضای کسب و کار مهندسان مشاور معمار و شهرساز، تشکل ساختن کلیه شرکت‌های مهندسان مشاور معمار و شهرساز به منظور ایجاد یک نظام حقوق صنفی و حرفه نظارت و احقاق حقوق صنفی و حرفه مهندسان مشاور معمار و شهرساز، ایجاد اعتماد، وفاق و حسن رابطه بین اعضای انجمن صنفی و گسترش اقدامات گروهی در جهت توانمندسازی مهندسان مشاور معمار شهرساز، و برقراری پیوند تخصصی و حرفه‌ای با نهادهای مطالعاتی، تحقیقاتی، برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای، شهری و ساختمان و مراکز آموزش عالی به منظور مبادله تجارب و دانش و مشارکت در نظام آموزشی، پژوهشی، برنامه‌ریزی برای پاسخگویی متقابل به نیازها و ارتقای توان کارآفرینی دانست.

وی افزود: در شرایط جدید کشور ما پیوند خود را با شورای هماهنگی تشکل‌ها و خود تشکل‌ها زیاد کرده‌ایم چرا که دیگر نمی‌توان تصمیمات ویژه را به تنهایی و بدون هماهنگی با سایر تشکل‌ها گرفت. سرنوشت ما با سرنوشت شورای هماهنگی و سایر اعضای آن گره خورده است. تجارب ما در تشکل‌ها و بررسی ضعف‌های آن را می‌توان به عنوان طرحی تحقیقاتی بررسی کرد. با کاهش منابع مالی در اثر شرایط، برنامه دولت برای آزادسازی در برنامه سوم محیط رشد پیدا کرد و دولت عملاً وظایف و تعهدات جدیدی را در ارتباط با ما پذیرفت. این تعهدات نقش‌های ما را در ارتباط با دولت، مردم و توسعه تغییر داده است. بنابراین ما نیازمند یک بازسازی و بازبینی سازمانی و تجدید استراتژی و تشکیلات نوینی برای خود هستیم. قبلاً اگر دولت سفارش می‌داد تامین مالی و تجهیزات اولیه را انجام می‌داد ولی امروز نه سرمایه می‌گذارد و نه سفارش می‌دهد. دولت در نظر دارد مدیریت کلان را انجام دهد و ما در این دوره اقتصاد آزاد می‌توانیم توانایی خود را در حضور در توسعه کشور اثبات کنیم.

وی تصریح کرد: باید دید وضعیت بنگاه‌های

ما برای این اقدام چگونه است. بنگاه‌های ما عموماً سازمان‌های داوطلب با کادر مدیریتی غیرموظف هستند. ناپایداری در هیات مدیره و ضعف در مستندسازی دارند. دستاوردهای آنها تداوم ندارد و ساختارهای سازمانی ضعیفی دارند. ضعف در تحقیق و پژوهش و منابع برای تحقق خواسته‌ها وجود دارد. واحد تحقیق و پژوهش در این بنگاه‌ها کم است و برنامه استراتژیک مدون و برنامه چندساله برای تحقق اهداف و چشم‌اندازها هم وجود ندارد.

مهندس اکبری افزود: اینها مشکلات عمومی است که شاید به شورای هماهنگی هم تسری پیدا کرده است. یکی از کارهای خوبی که شورای هماهنگی انجام داد تشکیل شورای تعامل بود که سند آن فوق‌العاده است که عملاً نقش جدی مشارکت بخش خصوصی در توسعه کشور را سازمان مدیریت پذیرفته است و برنامه اجرایی آن در تفاهم نامه شورای تعامل ذکر شده است. اما باید دید چقدر از اهدافی که در تفاهم نامه ذکر شده محقق گردیده است. هدفی که ذکر شده ایجاد وفاق بین دست‌اندرکاران تحقیق و توسعه برای افزایش توانمندی‌های فنی و تخصصی جامعه در راستای توسعه پایدار کشور است و اولین راهبرد آن مشارکت و حرکت در تدوین و تحقق و اجرای برنامه‌های توسعه ملی است که فکر نمی‌کنم بیش از ۲۰ یا ۳۰ درصد محقق شده باشد.

ایشان خاطر نشان کرد: یک سری راهبردهای دیگر از جمله مشارکت در برنامه جامع، تدوین و بازنگری ضوابط و مقررات، ایجاد سیستم اطلاعات و مستندسازی و ارتقای توانمندی‌های تخصصی بخش خصوصی، و ایجاد زمینه رقابت سالم است که بسیاری از آنها محقق نشده است. بنابراین ما به یک خیزش احتیاج داریم. این مثلث سه بعد دارد، ما، سازمان برنامه و نهادی که تشکیل داده‌ایم و مشکلات اساسی دارد. این نهاد در رده چهارم نهاد‌های قانونی کشور قرار دارد. بعد از قانون اساسی، قانون عادی، و مصوبه هیات وزیران، تسهیل نامه هیات وزیران است که نهاد تعامل در این رده قرار دارد. ما برای تحول در نقش و جایگاه خود باید این مقام را در رده بالا بیاوریم و به حد قوانین عادی برسانیم.

مهندس اکبری افزود: یکی از ایرادهای اساسی ما در تحقق اهداف، عدم باور ما به نقش داشتن بخش خصوصی در توسعه کشور در نهاد اداری بوده است. علت این امر فقط طرف مقابل نبوده و خود ما هم مقصر بوده‌ایم. باید دید ما تا چه حد قادر به مدیریت سازمان خود بوده‌ایم و پشتیبانی‌های جدی کارشناسانه و تصمیم‌گیرانه برای شورای هماهنگی ایجاد کرده‌ایم؟ ما چقدر توانسته‌ایم قابل مذاکره باشیم و در ساختار قدرت تصمیم‌گیری برای توسعه حضور داشته باشیم؟ به نظر می‌آید یک بخش از این ایرادها به دلیل ضعف عمومی انجمن‌های ما بوده است، ما نیازمند تامین منابع مالی، رسمی شدن تشکلهای، تدوین برنامه‌های استراتژیک و اصلاح نهاد هستیم و می‌توانیم این نهاد را به یک شورای توسعه ارتقا دهیم و از سازمان مدیریت فراتر برویم. ما قادریم حمایت‌های جدی‌تر را از بخش خصوصی مطالبه کنیم.

مهندس اکبری با تأکید روی این نکته که شورای توسعه می‌تواند بخشی از زیرساخت اقتصاد مقاومتی باشد افزود: ما باید صاحب نظر باشیم و پیشنهادهایی را بری توسعه کشور ارائه دهیم. تا زمانی که صاحب نظر برای توسعه کشور نباشیم قابل مذاکره نیستیم. فرصت‌های زیادی را طی این سال‌ها از دست داده‌ایم. اما پروژه‌های نیمه‌تمام فرصت دوباره‌ای در اختیار ما

می‌گذارد. البته پروژه‌های نیمه تمام به دلیل بازآفرینی در روابط کارفرما، پیمانکار و مشاور نیاز به بازنگری در اجرا دارند.

وی افزود: ما باید از ساختارهای پراکنده به سمت ساختاری متمرکز و سازمان یافته برویم. و استراتژی مشترکی در چهارچوب مشارکت عمومی و خصوصی تدوین کنیم که به عنوان انتخابی در برابر سرمایه‌گذاری خارجی باشد.

مهندس مهرداد مترجمی عضو هیات مدیره انجمن شرکت‌های مهندسی و نفت و گاز و پتروشیمی (ایک) نیز عنوان کرد: در طی سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۴ و در اوج تحریم‌ها که بیشترین تأثیر را روی صنایع و صنعت نفت گذاشت، شرکت‌های ایرانی دستاوردهای فوق‌العاده‌ای داشتند. ارزش این عملکردها ۵۵ میلیارد دلار بود. اگرچه این عملکرد مربوط به شرکت‌های دولتی و خصوصی بود ولی عمده این کارها به صورت دست دوم توسط شرکت‌های خصوصی انجام شد. این امر نشان می‌دهد شرکت‌های ما توانمند هستند. در این باره باید به چند پروژه مهم اشاره کرد: بزرگترین واحد الفین دنیا در ایران با کمترین حضور شرکت‌های خارجی ساخته شد. ۱۲۰۰ کیلومتر لوله کشیده شد. در فاز ۱۲ پالایشگاه گاز به عنوان بزرگترین پروژه صنعتی کشور انجام شد.

وی افزود: قدرت با هم بودن واقعا بی‌انتهاست. دو سال بعد از زمانی که ایک ثبت شد موج پروژه‌های پارس جنوبی شروع شد. شرکت‌های گروه‌ای رفتار بدی با ایرانی‌ها که به مراتب از آنها با تجربه‌تر بودند داشتند و آنها را در حد پیمانکاران جزی می‌دیدند. در ایک تصمیم گرفتیم با این موج مقاومت کنیم و با این شرکت کار نکنیم و آن را رسانه‌ای کردیم که به زودی مدیرعامل منطقه‌ای آن شرکت برای عذرخواهی آمد و از ما خواست که عنوان کنیم در کجا اشتباه کرده است. بعدها فهمیدیم کار ما روی قیمت سهام شرکت در بورس تأثیر گذاشته است. در فاز ۶ و ۷ و ۸ هم بحث مشارکت شرکت ژاپنی و ایرانی مطرح بود که قراردادی یک طرفه و خطرناک بود. طی جلسه‌ای با این دو شرکت عنوان کردیم با این قرارداد به اختلاف خواهید رسید که با تعجب دیدیم

مهندس اکبری:

ما باید صاحب نظر باشیم و پیشنهادهایی را بری توسعه کشور ارائه دهیم. تا زمانی که صاحب نظر برای توسعه کشور نباشیم قابل مذاکره نیستیم. فرصت‌های زیادی را طی این سال‌ها از دست داده‌ایم.

شرکت ژاپنی حساس تر برخورد کرد و در ۱۷ ماده تجدید نظر شد.

مهندس مترجمی با تاکید روی اینکه وقتی با هم فکر کنیم و منافع جمع را در نظر بگیریم به همه چیز می‌رسیم، به معرفی اپک پرداخت و گفت: آقای دکتر زنگنه از تعدادی از شرکت‌ها دعوت کردند تا با هدف هم‌صدایی این انجمن را تشکیل دهند. شرکت‌های مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی متشکل از شرکت‌های فعال بخش خصوصی در عرصه مهندسی و اجرای طرح‌ها و پروژه‌های صنعت نفت است که در سال ۱۳۷۹ تأسیس گردیده و در حال حاضر دارای ۲۰۶ عضو می‌باشد. متوسط تجربه این شرکت‌ها حدود ۲۶ سال است. ما سعی داریم در کارهای بالادستی در نفت از تغییر ساختار یا مشارکت با شرکت‌های خارجی شرکت‌ها را ارتقا دهیم. اخیراً هم تفاهم‌نامه‌ای عملیاتی با انجمن نفت و گازی در هلند

شرکت‌های مهندسی و ساخت نیز گفت:
انجمن صنفی شرکت‌های مهندسی و ساخت تشکلی است حرفه‌ای، مستقل، غیرانتفاعی و غیرسیاسی که در سال ۱۳۷۸ به همت ۶ شرکت تراز اول فعال در حوزه مهندسی و ساخت (EPC) در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و انرژی شکل گرفت تا شرکت‌ها بتوانند پروژه‌های بزرگی را انجام دهند و در زمینه‌های در زمینه‌های مختلف مهندسی و ساخت صنایع نفت و نیرو، فعال باشند. وی افزود: اهداف این انجمن گسترش فعالیت‌های مهندسی و ساخت با بهره‌گیری از تفکر و توان جمعی، کوشش در جهت استیفای حقوق و خواست‌های قانونی و مشروع اعضا، ایجاد بستر مناسب برای صدور خدمات فنی و مهندسی، تلاش در دستیابی به خوداتکایی و بومی کردن فعالیت‌های مهندسی و ساخت، جمع‌آوری اطلاعات، بررسی و تحقیق درباره مشکلات،

فعالیت‌های انجمن، ارتقای سطح دانش و استانداردهای فنی و گسترش اخلاق حرفه‌ای در بین اعضا و... است.

مهندس هاشمی خاطر نشان کرد: در سال‌های اخیر متوجه شدیم ضوابط رتبه‌بندی شرکت‌های EPC کفایت نمی‌کند و خودمان ضوابطی را تدوین و به سازمان مدیریت و وزارت نفت ارائه دادیم و قرار شد از آن استفاده شود. شرکت‌های ما در حال حاضر ۱۰ هزار پرسنل تخصصی دارند که ۷۵ درصد آنها کارکنان بخش فنی هستند. شرکت‌های ما توان بومی سازی تکنولوژی و انتقال تکنولوژی را دارند و در چند سال اخیر حدود ۱۲۰ پروژه بزرگ با ارزش ۱۵ میلیارد دلار انجام داده‌ایم و با توجه به توانایی به دست آمده قادریم تا ۳۰ میلیارد دلار پروژه انجام دهیم.

وی در پایان پروژه‌های شاخص اعضای این انجمن را برشمرد، از فعالیت‌های اخیر این انجمن گزارشی ارائه داد و گفت اقداماتی برای فعال شدن شرکت‌های ما در E&P صورت گرفته چون معتقدیم شرکت‌های EPC برای کار در این زمینه توانایی بالایی دارند و البته در این مورد توافقاتی حاصل شده است.

مهندس عبدالرضا فرید نائینی از اعضای هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان و فناوران صنعتی ساختمان نیز عنوان کرد:

توسعه صنعتی ساختمان اولویت بخش ساخت و ساز است. بحث تحول بنیادین در روش ساخت را باید محقق کنیم اگرچه در مسیری بحرانی قرار دارد. با جهانی شدن اقتصاد ما عملاً درگیر رقابت آزاد بین‌المللی خواهیم شد و چه عضو سازمان تجارت جهانی باشیم یا نباشیم تولیدکنندگان ما باید خود را با آن وفق دهند وگرنه از بازار حذف خواهند شد.

وی با بیان اینکه ساخت و ساز بخش بزرگی از اقتصاد ما است، افزود: فقط مسکن ۳۱ درصد از سرمایه ثابت ملی را تشکیل می‌دهد و ۱۳ تا ۱۵ درصد اشتغال کل را که خوشبختانه بخشی خصوصی سازی شده است. وقتی ما برای افزایش توان بخش خصوصی جمع شده‌ایم باید توجه کنیم مدیریت این منابع هم با بخش خصوصی است و باید دید چرا

شناخت نیازها و اولویت‌ها، کوشش در ایجاد روابط صمیمانه و گسترش همکاری بین اعضا به منظور بهره‌گیری از قابلیت‌ها و توان شرکت‌های عضو، استفاده از دستاوردهای جدید و روش‌های پیشرفته جهان در زمینه مهندسی و ساخت، به کارگیری شیوه‌های نوین مدیریت، تأمین منابع مالی، دانش حقوقی و دانش مهندسی و ساخت در اجرای پروژه‌ها، ارائه نظر مشورتی و حقوقی و فنی در خصوص طرح‌ها و لوایح به دستگاه‌های اجرایی و مجلس شورای اسلامی، کوشش در جهت هماهنگی در آموزش و تأمین نیروی انسانی مورد نیاز اعضا، ایجاد ارتباط با تشکل‌ها و نهادهای مرتبط با وظایف و

بسته‌ایم. با انجمن‌های مشابهی در ایتالیا و اسپانیا هم قرارداد همکاری بسته‌ایم. در تعامل با صنعت نفت در رابطه با شیوه‌نامه حل اختلاف هم ما کاملاً اثرگذار بودیم و قرار شد در گروهی که درباره حل اختلاف نظر می‌دهند یک عضو از پیمانکاران حاضر باشد. صدها ساعت در رابطه با مالیات ارزش افزوده با سازمان امور مالیاتی، گروه حقوقی رئیس جمهور و مناطق ویژه و شرکت نفت جلسه داشته‌ایم و درباره ارزش افزوده در مناطق ویژه به نتایج خوبی رسیده‌ایم که قرار شد موضوع در اتاق بررسی شود و در این باره اظهار نظر فوری شود.

مهندس هاشمی نماینده انجمن صنفی

تشکیلاتی برای متشکل کردن و مدیریت این سرمایه عظیم نداریم. ما در بخش مسکن بین مدیریت بخش خصوصی و دولت آویزان هستیم و نگاه به دولت داریم. امروزه که لازم است عنصر اصلی و بخش استراتژیک اقتصاد ما یعنی مسکن حرکت کند تا از رکود خارج شویم، نداشتن تشکیلاتی مربوط به بخش خصوصی که این کار را انجام دهد بسیار ناگوار است.

وی افزود: تعریف صنعتی شدن ساختمان به دلیل نداشتن وحدت نظر و نداشتن بحث کارشناسی سخت است. ما در دهه ۵۰ از نظر ضریب ساخت صنعتی رتبه ۵ را داشتیم. متأسفانه هنوز طرح جامعی برای این تحول نداریم تا بتوانیم براساس آن در یک تقسیم کار ملی این اولویت را پیش ببریم. دانشگاه‌های معماری ما هم هنوز روش‌های سنتی طراحی را تدریس می‌کنند. و اگر فعالیتی هم در سطح جامعه برای توسعه صنعتی‌سازی اتفاق می‌افتد به صورت جزیره‌ای است و توسط شرکت‌هایی که با توان خود این جریان را به پیش می‌برند. دولت حتی در حد تدوین یک طرح جامع از این تحول اساسی حمایت نکرده و انجمن ما نتوانسته در طی ده سال گذشته و با تلاش زیاد، در مورد ضرورت وجود این طرح با دولت به توافق برسد.

مهندس فرید افزود: اینکه ما باید به سمت صنعتی شدن پیش برویم به لحاظ تحولات تاریخی هم ضروری است. جوامع غربی در طول تاریخ از جامعه صنعتی با تولید موج اول به جامعه صنعتی با تولید موج دوم حرکت کرده‌اند و اکنون به سمت جامعه فراصنعتی با تولید موج سوم با شتاب حرکت می‌کند که در آن بیش از ۷ درصد تولید صنعتی در فضای فراصنعتی قادر به رقابت نیست. در قرن بیستم تولید انبوه شروع شده و در آخر قرن بیستم به سمت تولید فراصنعتی رفته و ما به غیر از دهه ۵۰ همیشه در این دوره ناظر بوده‌ایم و حتی تجربیات فوق‌العاده آن دوران را با عدم توجه از یاد برده‌ایم. طوری که وقتی طرح مسکن مهر مطرح شد ظرفیت‌های ساخت صنعتی که در پروژه اکباتان امتحان شده بود از حافظه جامعه مهندسی ما پاک شده بود و وقتی کمک‌های لازم برای صنعتی‌سازی به طور ارزان قیمت به جای

بخش تولید به بخش تقاضا داده شد، کار به ابتذال کشید. در نتیجه معنی صنعتی‌سازی مبتذل و سطحی شد. در مجموع می‌توان گفت دنیای صنعتی از تولید انبوه و صنعتی فراتر رفته است اما برای ما هنوز عبور از آن الزام‌آور است.

مهندس فرید درباره تجارت جهانی نیز عنوان کرد: کشور ما تنها کشوری است که سعی می‌کند اقتصاد مستقل داشته باشد و بیرون از ضوابط سازمان تجارت فعالیت کند اما به شدت تحت تاثیر تعرفه‌ها و رقابت آزاد است. متأسفانه با این روند بازارهای داخلی ما هم حفظ نخواهد شد اگرچه در فضای جدید می‌توانیم به این سازمان وارد شویم. در دنیای قدیم هزینه تولید بعلاوه سود می‌شد قیمت فروش اما اکنون به دلیل فشرده‌گی باز و تکنولوژی بالا، سود مساوی با قیمت فروش منهای هزینه است که فقط با تحقق صنعتی‌سازی محقق می‌شود. در حالی که در این زمان نه برنامه داریم و نه سازمانی برای ظرفیت‌سازی تولید صنعتی.

وی دریایان خاطر نشان کرد: انجمن تولیدکنندگان و فن‌آوران صنعتی ساختمان در سال ۱۳۸۳ شروع به فعالیت کرد و در حال حاضر ۱۲۰ عضو دارد. با توجه به توسعه انبوه‌سازی که بستر صنعتی‌سازی است انتظار می‌رود در آینده نزدیک اعضای انجمن بسیار افزایش یابند، زیرا هم فعالیت ساخت و ساز در کشور رو به افزایش است

مهندس عبدالرضا فرید نائینی :
توسعه صنعتی ساختمان اولویت
بخش ساخت و ساز است. بحث
تحول بنیادین در روش ساخت را
باید محقق کنیم اگرچه در مسیری
بحرانی قرار دارد. با جهانی شدن
اقتصاد ما عملاً درگیر رقابت آزاد
بین‌المللی خواهیم شد و چه عضو
سازمان تجارت جهانی باشیم یا
نباشیم تولیدکنندگان ما باید خود را
با آن وفق دهند وگرنه از بازار حذف
خواهند شد.

و هم اعضای ما صرفاً طراحان و سازندگان ساختمان نیستند، بلکه واحدهای تولیدکننده سیستم‌های نوین ساخت و شرکت‌هایی که با ماموریت‌های جدید به عرصه صنعتی‌سازی گام نهاده‌اند، بالقوه در زمره اعضای این انجمن قرار می‌گیرند. بنابراین عرصه جذب اعضای انجمن بسیار وسیع ارزیابی می‌شود.

مهندس محمدرضا انصاری رئیس شورای

هماهنگی نیز به طرح‌های نیمه‌تمام پرداخت، اما در مقدمه سخنان خود عنوان کرد: جناب آقای مهندس اکبری فرمودند ما باید پایه‌گذار شورای توسعه باشیم، که البته منظورشان جمع حاضر و شورای هماهنگی است. آقای مترجمی هم تاکید کردند ما باید با هم باشیم. و دو مثال درباره شرکت کره‌ای و ژاپنی در این باره زدند که نشان داد تا چه حد با هم بودن در انجمن اپک دستاورد زیبایی داشت، و چقدر این شرکت‌ها در تصمیم‌گیرندگان کشور خاطر خواه دارند!

وی افزود: در مورد شورای هماهنگی هم اینگونه است، اما افرادی که اینجا هستند بسیار خسته‌اند. با این همه سال سابقه و کارنامه درخشانی که به هیچ نتیجه‌ای منجر نشده اما مگر چاره‌ای جز با هم بودن داریم. گفتند نهاد تعامل باید با سایر نهادهای حاکمیتی در تعامل باشد و فقط معنی آن ارتباط با برنامه و بودجه نباشد. ما در شورای هماهنگی سعی داریم به این منظور برسیم و شرایط در این باره خوب است چون دولت به دلیل نبودن منابع به ما روی آورده است. فرصت خوبی برای ایجاد روابط و تبدیل آن به یک رابطه پایدار است برای این که معلوم نیست فردا که دولت پول داشته باشد یا قیمت نفت بالا برود و بتواند بدهی‌های خود را پرداخت کند چه اتفاقی می‌افتد، البته صحبت ۳۷۰ هزار میلیارد تومان بدهی است و به این زودیها پرداخت نمی‌شود. مهندس اکبری هم حرف خوبی زدند، ما استراتژی واحدی درباره توسعه ملی نداریم و انگار هیچ وقت خود را در قد و قواره‌ای ندیده‌ایم که استراتژی در این باره داشته باشیم. اگر قرار باشد این استراتژی شکل بگیرد باید با توافق این جمع و همکاری تشکلهای ۸گانه و در شورای هماهنگی شکل بگیرد.

مخصوصاً باید در مقولاتی از توسعه ملی که مستقیماً در ارتباط با سرنوشت ماست صاحب استراتژی و نظر باشیم.

مهندس انصاری افزود: آقای مترجمی از حاصل وحدت و همدلی در انجمن اپیک سخن گفت، دو شرکت یاد شده از بزرگترین های جهان بودند. فرمودند در فاز ۱۲ پارس جنوبی ۱۶ درصد نیروها خارجی بودند که بنده می‌خواهم عرض کنم آن ۱۶ درصد هم تحمیلی بود و بعد از شکل‌گیری شرکت‌ها دستور دادند با این شرکت‌ها مشارکت شود. اما همان ۸۴ درصدی که توسط ایرانی‌ها انجام شد نشان داد ایرانی‌ها می‌توانند به بهترین وجه طراحی و اجرا کنند. البته نباید از یاد برد که این پروژه آخرین پروژه‌ای بود که زمان آن در عسلیویه تحویل شد و اولین پروژه‌ای بود که افتتاح شد و همین نشان می‌دهد توانایی شرکت‌های ایرانی بالاتر از چیزی است که کارفرماها به آن اعتقاد دارند.

مهندس هاشمی فرمودند این جمع در شرایط سخت ۱۵ میلیارد دلار کار کرده‌اند، آقای مترجمی هم از رقم ۵۴ میلیارد دلار خبر دادند که عمدتاً هم توسط ایرانی‌ها صورت گرفته است که به نظر من بهتر است انجمن‌ها این ارقام را منتشر کنند و دیگران را در جریان توانمندی تشکل‌ها قرار دهند. وی تصریح کرد: مهندس فرید درباره صنعتی کردن مسکن سخن گفتند، متأسفانه ما تا حدی از همدیگر بی‌اطلاعیم. مقررات ملی ساختمان یک شورای تدوین مقررات ساختمان و مسکن کشور راه انداخته است که در گذشته و مورد صنعتی‌سازی دفترچه ناقصی ارائه داده بود ولی تا ۵-۶ ماه دیگر طرح جامعی را آماده و منتشر خواهد کرد. در کمیته مربوط به این طرح، طی یک سال و نیم تمام ادبیات صنعتی‌سازی و تفاوت‌ها و مقتضیات ایران و کشورهای صنعتی شده مرور شده و آنچه منتشر خواهد شد قابل ارائه در سطح جهان است.

مهندس انصاری با بیان این نکته که صنعتی‌سازی باعث ۳۰ درصد افزایش بهره‌وری منابع ملی است. و باعث بیش از ۴ درصد صرفه‌جویی در منابع کل اقتصاد کشور است، افزود: صد درصد صنعتی کردن غیرممکن است اما با بررسی شورای تدوین معلوم شده است در غرب ۹۰ درصد

غیرانبوه‌ها صنعتی هستند و ۱۰ درصد انبوه سازی صنعتی است، انبوهی که به دلیل تکرار زیاد امکان صنعتی‌سازی را فراهم می‌کند. بنابراین حل موضوع غیرانبوه‌سازی به جهت صنعتی‌سازی دارای اهمیت است. در این زمینه کشورهای مثل مالزی و اندونزی به نتایج مشابهی رسیده‌اند. مهندس فرید فرمودند ما در دهه ۵۰ صنعتی‌سازی داشتیم ولی آن نوع صنعتی‌سازی تقلید از خارجی‌ها و غیرقابل تقلید بود. ما در کل مسکن فقط ۳ درصد صنعتی‌سازی داشته‌ایم که امیدواریم با نشر طرح جامع به سمت آن برویم

وی درباره طرح‌های نیمه‌تمام هم گفت: مجلسی حدود ۱/۵ سال قبل قانونی داد که طرح‌های نیمه‌تمام هم تعیین تکلیف شده بود. مجلس از دولت خواسته بود ظرف سه ماه آئین‌نامه مربوط را تنظیم و اجر کند. حجم طرح‌های نیمه‌تمام ۵۰۰ هزار میلیارد تومان بر اساس قراردادهای برآورد شده بود. البته اخیراً آقای طیب‌نیا در جلسه اتاق بازرگانی اعلام کرد این عدد بالای ۷۰۰ هزار میلیارد و قریب به ۸۰۰ هزار میلیارد تومان است که نشان می‌دهد آمار دقیقی در این باره وجود ندارد. بنده از طرف شورای هماهنگی و اتاق بازرگانی مسئول پی‌گیری طرح‌های نیمه‌تمام شدم ولی هنگامی که به توصیه آقای لاریجانی وارد میدان شدم دو جلسه از جلسات تدوین آئین‌نامه باقی مانده بود و نتوانستم روی آئین‌نامه اثر بگذارم و لایحه مصوبه شورای اقتصاد و دولت را گرفت و ابلاغ شد. ما متوجه شدیم این آئین‌نامه قابل اجرا نیست و من به عنوان نماینده بخش خصوصی، ملاقاتی با مقامات بالای کشور داشتم تا شاید بتوانیم آئین‌نامه را اصلاح کنیم.

نائب رئیس اتاق بازرگانی افزود: آئین‌نامه به دو دلیل قابل اجرا نبود یکی به دلیل دید غلطی که در آن حاکم بود و همین دیدگاه، یعنی تمرکز روی فروش در خصوصی‌سازی هم مصیبت به بار آورد. ما توضیح دادیم تفکیکی در مملکت به وجود آمده که موجب گردیده صاحبان فن پول نداشته باشند و پولدارها متخصص نباشند. در نتیجه با فروش پروژه‌ها، پولدارها وارد میدان می‌شوند مانند مورد خصوصی‌سازی که خریدار به ادامه اشتغال در کارخانه کار

نداشت و به ارزش ملک توجه داشت. در حالی که با ۲۵۰ هزار مهندس کشور می‌توان این پروژه‌ها را با شیوه آلمان بعد از جنگ، با یک سند به توانایی فنی و مدیریتی و تعهد واگذار کرد یعنی به کسانی که قادر به پرداخت پول برای خرید طرح نیستند ولی گنجینه عظیمی از دانش مهندسی هستند. در گام بعدی و بعد از واگذاری طرح هم می‌توان به تامین مالی پروژه کمک کرد چرا که این طرح‌ها اشتغال ایجاد کرده، باعث توسعه شده و در آینده درآمدزا هستند. خوشبختانه دوستانی که در دولت با آنها دیدار کردیم موافق این امر بودند. نکته دوم اینجاست که دوستان دولتی با دیدگاه کنترلی آئین‌نامه فوق بوروکراتیک (برای انجام نشدن خلاف) تدوین کرده بودند که قابلیت اجرایی آئین‌نامه را گرفته بود.

وی گفت: ما آئین‌نامه را نقد کردیم و دوستان این انتقادات را پذیرفتند. آئین‌نامه به شورای اقتصاد برگشت و ما برای دفاع از نظرات خود به شورا رفتیم. دو هفته پیش ۸۰ درصد نظرات ما پذیرفته شد که نشان می‌دهد اعضای تدوین‌کننده حُسن‌نیت داشتند اگرچه از شرایط عملی کار خبر نداشتند. فکر می‌کنم پیمانکاران بتوانند ۱۲۰ هزار میلیارد تومان این پروژه‌ها را بگیرند و ۷۰۰ هزار شغل ایجاد کنند. البته مجموعه طرح‌ها ۱۶ هزار مورد است که شامل ۷ هزار طرح ملی و ۷۰ هزار طرح استانی است. ما درباره ۲۰ درصد آئین‌نامه هم معترض بودیم که به ما اجازه داده شد در هیأت وزیران و در جلسات بررسی حاضر باشیم. جلساتی هم با دکتر نیلی برای تامین مالی شرکت‌های صاحب فن که با ریسک و تعهد خود حاضر به انجام پروژه هستند داشتیم که امیدوارم به نتیجه برسد.

وی درباره شکل واگذاری طرح‌ها گفت: دو شیوه درباره واگذاری طرح‌ها پیشنهاد دادیم که تصویب شد. در شیوه اول قیمت‌گذاری روی طرح‌ها انجام نمی‌شود و در رقابت بین داوطلب‌ها قیمت تعیین می‌شود یا به فرد زمان داده می‌شود که طرح را انجام داده، از آن منتفع شده، طرح را تحویل دهد. در شیوه دوم ممکن است فردی طرح را بخرد ولی به مرور زمان پول آن را پرداخت کند. به همه دوستان توصیه می‌کنم با آگاهی به این

مسائل نگاه کنید و ببینید علاقه‌ای به اجرای این طرح‌ها دارید یا نه.

در ادامه مهندس دادمان دبیر سندیکای

شرکت‌های ساختمانی ایران درباره تفاهم سندیکا با بانک دی سخن گفتند و عنوان کردند: بحث تامین مالی پروژه‌ها از ارکان اصلی حیات شرکت‌های فعال در حوزه صنعت احداث است. این موضوع در طی سال‌های اخیر موضوع اصلی و عمده مورد توجه بوده است و همه گرفتاری‌ها به نوعی به آن ربط داشته و تحت تاثیر قراردهنده فعالیت‌ها و عامل شکوه‌ها بوده است.

البته دور باطل تخصیص و اعتبار بودجه عمرانی که در جهت تامین بودجه جاری فدا شده، این مشکل تامین مالی را پرنگ کرده است. با نگاهی به جدول این تخصیص‌ها و عملکرد دولت، متوجه می‌شویم پایین‌ترین تخصیص بودجه عمرانی در سال‌های ۹۱ و ۹۲ و سال‌های اخیر اتفاق افتاده و بودجه عمرانی ۱۳ درصد رقم خورده است. به همین نسبت تلاش تشکل‌ها در جهت حل تامین مالی بوده که بخشی از آن مربوط به پرداخت مطالبات بوده و بخشی هم مربوط به تامین مالی از منابعی مانند فاینانس و سرمایه‌گذاری. همه اینها نهایتاً به سیستم بانکی و استفاده از تسهیلات و اعتبارات آن رسیده است. از این رو تلاش‌های کمیسیون اقتصاد و دبیرخانه سندیکا معطوف به فراهم کردن شرایط مناسب برای اعضا و حرفه‌مندان در استفاده از تسهیلات بانکی برای ادامه بقا و تداوم توسعه بوده است. در این راستا با بانک دی به عنوان بانک مشتاق به نوآوری، مذاکرات دامنه‌داری (در حدود ۴ ماه) داشتیم که به امضای توافق‌نامه‌ای منجر شد تا محدودیت پیمانکاران در

استفاده از خدمات بانکی را برطرف کند. محورهای این تفاهم‌نامه شامل موارد زیر است:

- ۱- تسهیل صدور ضمانت‌نامه‌های
- ۲- تخفیف در هزینه کارمزد تا ۳۰ درصد
- ۳- قبول این که تا مبلغ ۲۰ میلیارد تومان مبلغ ضمانت‌نامه، ۱۰ درصد نقدی و ۷ درصد سپرده مدت‌دار محسوب شود و بخشی از هزینه کارمزد را از محل سود داد
- ۴- از ۲۰ تا ۵۰ میلیارد تومان هم سپرده مدت‌دار و پشتوانه صدور ضمانت‌نامه
- ۵- تسهیلات موردی در افتتاح اعتبار اسناد ریالی و ورود ماشین‌آلات
- ۶- خرید صورت‌وضعیت پیمانکاران تا میزان ۷۰ درصد آن و تا سقف ۱۰ میلیارد تومان
- ۷- برقراری توسعه بانکداری الکترونیکی
- ۸- تعامل در امور مدیریت نقدینگی و امور مالی شرکت‌ها
- ۹- تامین مالی پروژه‌ها و خرید تجهیزات بر اساس عایدات آتی
- ۱۰- انتشار گواهی سپرده خاص
- ۱۱- همکاری با جهت اوراق مناسب و...

این امر طلیعه‌ای است برای تبادل بهتر با سیستم بانکداری. البته بانک مرکزی بخشنامه‌ای صادر کرده و محدودیت‌های مرتبط با چک برگشتی و تعهدات جاری برای بنگاه‌های کوچک و متوسط که ۱۰۰ کارمند دارند برداشته شده است که شرکت‌های ما هم در این حیطه می‌گنجد که نشان می‌دهد سیستم برای حفظ و ارتقای شرکت‌های مهندسی دغدغه خاطر دارد. امیدواریم این تفاهم قدم مثبتی برای تامین مالی پروژه‌ها باشد.

در ادامه علیرضا عاطفی فر مدیرعامل بانک دی و دکتر محمدعلی مورج عضو

هیات مدیره بانک دی برای امضا و تبادل تفاهم‌نامه آمدند که آقای عاطفی فر عنوان کرد: از اینکه موجبات خدمتگزاری و دوستی با شما عزیزان برای بانک دی فراهم شد خوشوقتم. ۷۵ درصد سهم بانک دی متعلق به فرزندان شهدا است. ۳/۷ درصد آن متعلق به کشتیرانی و ۴ درصد هم مربوط به صندوق بازنشستگان صندوق نفت است. این بانک متعلق به فرد خاصی نیست و عقبه‌ای پاک و منظم دارد. گروه مالی دی علاوه بر بانک، گروه بین‌الملل، سوپرمارکت مالی، بیمه، کارگزاری، شرکت سرمایه‌گذاری، و... دارد. این بانک اصلاً وارد بحث تحریم نشد و در دوران تحریم انتقال وجوه ارزی ۱۵ بانک توسط بانک ما صورت گرفت. از آغاز سوئیفت ما باز بوده است. بانک دی بدون بدهی و مشکل مالی به کار خود ادامه داده است و با توجه به بدنه کوچک خود شعار چابک‌سازی را در سرلوحه کار قرار داده است. سیستم کاری ما بر روی بانکداری شرکتی بنا شده که از طریق اداره بانکداری شرکتی سازماندهی می‌شود. بانک آمادگی دارد درباره ضمانت‌نامه‌ها و پشتوانه ارزی و طرح‌های نیمه تمام یاری‌رسان شما باشد. وجود سندیکا و تشکل‌های سندیکا برای بانک دی به نوعی برند است و این شراکت فقط حول مسائل مالی نمی‌چرخد. از این رو امیدوارم یاوران خوبی برای سندیکا باشیم.

دکتر محمدعلی مورج عضو هیات مدیره بانک دی نیز در پایان با ابراز خوشحالی از حضور در جمع تخصصی مهندسان عنوان کرد: در شرایط فعلی بانک‌ها نیز باید در توسعه ایفای نقش کنند و بانک دی به عنوان بانکی با دیدگاه نوسعی دارد با امضای این تفاهم‌نامه نقش خود را در این زمینه به درستی ایفا کند.

جناب آقای مهندس بهمن دادمان

دبیر محترم سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

با دربیغ و تأسف، درگذشت مرحوم **علی دادمان** برادرزاده جنابعالی را تسلیت عرض می‌کنیم. برای آن مرحوم غفران الهی و برای شما و بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت داریم.

هیأت مدیره و بازرسان
سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس احمد خرم

نایب رئیس محترم هیأت مدیره شورای هماهنگی

با دربیغ و تأسف، درگذشت مادر گرامی جنابعالی را تسلیت عرض می‌کنیم. برای آن مرحومه غفران الهی و برای شما و بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم.
هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس حسن محتشم

رئیس محترم هیأت مدیره انجمن انبوه سازان

با دربیغ و تأسف، درگذشت همسر محترم جنابعالی را تسلیت عرض می‌کنیم. برای آن مرحومه غفران الهی و برای شما و بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

